

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

ЗАКОН

**ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА МИНИСТЕРСТВОТО
НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ**

(обн., ДВ, бр. 53 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 98 и 107 от 2014 г., бр. 14, 24, 56 и 62 от 2015 г., бр. 81, 97, 98 и 103 от 2016 г., бр. 13 от 2017 г.; Решение № 4 на Конституционния съд от 2017 г. – бр. 26 от 2017 г.; изм. и доп., 58 от 2017 г.)

§ 1. В чл. 15 се създава ал. 7:

„(7) Разследващите полицаи подлежат на задължителна първоначална професионална подготовка.“

§ 2. В чл. 39, ал. 3 се създава изречение второ:

„Полицейските органи на ГДГП изпълняват функционалните си задължения по извършване на оперативно-издирвателна дейност и разследване на престъпления на територията на цялата страна.“

§ 3. В чл. 57, ал. 2 думата „служителите“ се заменя с „държавните служители“.

§ 4. В чл. 58, ал. 2 след думите „по чл. 128, ал. 1“ се добавя „и 2“.

§ 5. В чл. 77, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 1 след думите „техните семейства“ се поставя запетая и се добавя „както и лица, спрямо които е издадена заповед за краткосрочно настаняване по чл. 44, ал. 13 от Закона за чужденците в Република България“.

2. Създава се т. 3:

„3. лица, за които това е предвидено в закон.“

§ 6. В чл. 81, ал. 1, т. 3 след думата „принуда“ се добавя „или заповед за краткосрочно настаняване“.

§ 7. В чл. 91 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Средствата по ал. 1 не могат да се използват за наблюдение във вътрешността на жилищни сгради, освен в случаите при:

1. заплахата от или извършен терористичен акт;
2. природни бедствия;
3. провеждане на масови мероприятия;
4. заплахата или нападение срещу полицейски органи;
5. упражняване на правомощия по чл. 83, ал. 1.“

2. Създава се ал. 6:

„(6) Организацията и редът за осъществяване на дейностите по ал. 2 се определят с инструкция на министъра на вътрешните работи.“

§ 8. Създава се чл. 91а:

„Чл. 91а. Дейностите в МВР по организиране, подготовка, осигуряване и практическо извършване на водолазни спускания се извършват при условия и по ред, определени с инструкция на министъра на вътрешните работи.“

§ 9. В чл. 92 се правят следните изменения:

1. Алинеи 1 и 2 се изменят така:

„(1) Министерството на вътрешните работи въз основа на сключен договор със заинтересованите лица може да осъществява охрана от полицейски органи, включително със сигнално-охранителна и друга техника, на:

1. стратегически обекти от значение за националната сигурност;
2. сгради или части от сгради, ползвани от Българската народна банка, и нейно имущество и ценности;
3. териториални поделения на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет;
4. сгради или части от сгради, ползвани от манастира „Свети Йоан Рилски“, от Бачковската света обител „Успение Богородично“ и от Патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“.

(2) Освен в случаите по ал. 1 МВР осъществява охрана от полицейски органи, включително със сигнално-охранителна и друга техника, на обектите, посочени в приложение № 1.“

2. Алинея 7 се изменя така:

„(7) За осигуряване на дейностите по охрана на обекти по ал. 1, извън определената обща численост на МВР, в основната структура по чл. 37, която е страна по договора, за срока на неговото действие се назначават държавни служители, а в случаите по ал. 10 - се сключват и трудови договори с лица, работещи по трудово правоотношение в МВР.“

3. В ал. 8 думата „Служителите“ се заменя с „Държавните служители“.

4. Алинеи 9 и 10 се изменят така:

„(9) Приходите и разходите от дейността на Министерството на вътрешните работи по ал. 1 и 3 и разходите по ал. 2 се отчитат по бюджета на Министерството на вътрешните работи.

(10) В договорите за охрана на обекти по ал. 1, т. 3 може да се договаря осъществяване на охрана от полицейски органи и/или лица, работещи по трудово правоотношение в МВР.“

5. Алинея 11 се отменя.

§ 10. Създава се чл. 106а:

„Чл. 106а. (1) Полицейският орган при осъществяване на полицейски правомощия спрямо лице, което не разбира български език или е глухо или няма, го запознава с основанията за предприетите действия и разяснява правата му на разбираем за него език. При необходимост се ползва преводач или тълковник.

(2) Ползването на преводач, тълковник или друго лице, владеещо съответния език, и определянето на възнаграждение се извършва при условия и по ред, определени със заповед на министъра на вътрешните работи.“

§ 11. В чл. 125, ал. 1 т. 3 се изменя така:

„3. извършват проверки по спазване на правилата и нормите за пожарна безопасност при извършване на дейности в земеделските земи;“.

§ 12. В чл. 128 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) За осъществяване на пожарогасителна и спасителна дейност и държавен противопожарен контрол от органите за ПБЗН в обекти може да се сключват възмездни договори между МВР и заинтересованите лица.“

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Министерството на вътрешните работи въз основа на сключен възмезден договор със заинтересованите лица осъществява пожарогасителна и спасителна дейност и държавен противопожарен контрол от органи за ПБЗН на:

1. стратегически обекти от значение за националната сигурност – „АЕЦ Козлодуй“, „Мини Марица-изток“, „ТЕЦ Марица Изток 2“ и „Летище София“;

2. сгради или части от сгради, ползвани от Българската народна банка.“

3. Досегашната ал. 2 става ал. 3.

4. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея след думите „дейностите по ал. 1“ се добавя „и 2“.

5. Досегашната ал. 4 става ал. 5 и в нея думите „дейностите по ал. 1 и 2“ се заменят с „дейностите по ал. 1-3“.

6. Досегашната ал. 5 става ал. 6 и се изменя така:

„(6) Договорите по ал. 1 и 2 се сключват от директора на ГДПБЗН, от ръководителите на териториалните звена на ГДПБЗН или от оправомощени от тях длъжностни лица след разрешение на министъра на вътрешните работи.“

7. Досегашната ал. 6 става ал. 7 и в нея думите „ал. 2“ се заменят с „ал. 3“.

8. Досегашната ал. 7 става ал. 8 и в нея думите „чл. 6, ал. 1, т. 4“ се заменят с „ал. 1 и 2“.

§ 13. В чл. 129, ал. 5 се правят следните изменения:

1. В т. 2 думите „и документи, доказващи собствеността или правното основание за ползването ѝ“ се заличават.

2. В т. 6 думите „наетите лица“ се заменят с „лицата, които ще осъществяват дейностите по ал. 2“ и се поставя запетая.

§ 14. В чл. 134 се правят следните изменения и допълнения:

1. Аlineя 1 се изменя така:

„(1) Разрешение по чл. 129 се отнема с решение на органа, който го е издал, при:

1. настъпване на обстоятелства, при наличието на които представляващият лицето по чл. 129, ал. 1 не отговаря на изискванията за издаване на разрешение, съгласно чл. 129, ал. 5, т. 3-5;

2. постъпване на искане от представляващия лицето, получило разрешение.“

2. В ал. 2 след думите „по ал. 1“ се поставя запетая и се добавя „т. 1“.

§ 15. В чл. 136 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) За извършване на дейностите по ал. 1, т. 1 и 3 може да се сключват договори между ГДПБЗН и заинтересовани лица.“

§ 16. В чл. 139, т. 2 след думата „бедствия“ се добавя „и за извършване на проверки за спазване на правилата и нормите за пожарна безопасност и защита при бедствия“.

§ 17. Член 140а се изменя така:

„Чл. 140а. (1) Лица, работещи по трудово правоотношение в МВР, могат да осъществяват:

1. охрана и/или пропускателен режим в района на охраняван от МВР обект - сграда, комплекс от сгради или части от тях, съоръжение или част от него или обособен район с определени граници;

2. съдействие при наблюдение на държавната граница;

3. дейности по териториално обслужване на населението.

(2) Дейностите по ал. 1, т. 3 включват:

1. придобиване на информация от явни източници за подготвяни или вече извършени правонарушения и нейното своевременно докладване;

2. извеждане на проблемите, свързани със сигурността на местно ниво, и предложения за тяхното решаване;

3. прием на граждани, регистриране на техните сигнали и жалби, връчване на призовки, съобщения и книжа.

(3) При осъществяване на дейностите по ал. 1, т. 1 и 2 лица, работещи по трудово правоотношение в МВР, могат да задържат лице, което е нарушило:

1. охраната и/или пропускателния режим в района на охраняван от МВР обект;

2. граничния режим.

(4) В случаите по ал. 3 незабавно се уведомяват компетентните полицейски органи.

(5) При предаване на задържаното лице на съответните полицейски органи се съставя протокол, който съдържа:

1. собствено, бащино и фамилно име на съставителя и неговата длъжност;

2. дата на съставяне на протокола;

3. дата и място на задържането;

4. описание на обстоятелствата, при които е било задържано лицето;

5. собствено, бащино и фамилно име на задържаното лице, ЕГН, постоянен или настоящ адрес;

6. обясненията или възраженията на задържаното лице, ако е направило такива;

7. собствено, бащино и фамилно име на свидетелите (ако има такива), ЕГН, постоянен или настоящ адрес и техните писмени показания.

(6) Протоколът се подписва от съставителя и се предава на полицейските органи.“

§ 18. В чл. 160а, ал. 1 думите „В двумесечен срок“ се заменят със „След“.

§ 19. В чл. 169 се правят следните изменения и допълнения:

1. Аlineя 1 се изменя така:

„(1) Министърът на вътрешните работи след получено писмено съгласие на държавния служител може да го командирова временно да изпълнява службата си в друго ведомство или институция, за които се прилагат разпоредбите на този закон относно държавната служба или в

служба за сигурност или за обществен ред, за срок до две години с възможност за еднократно удължаване срока на командироването.“

2. Създават се ал. 3 и 4:

„(3) За времето на командироването държавният служител получава от приемащото ведомство, институция или служба, от международната организация или от съответния орган на международната инициатива задачи, свързани с неговата квалификация и опит, основани на досегашната му служба.

(4) За времето на командироването по ал. 1 държавният служител получава възнаграждението си от МВР.“

§ 20. В чл. 173, ал. 4 след думите „чл. 170, ал. 3“ се добавя „с обща продължителност повече от два месеца в една календарна година“.

§ 21. В чл. 179 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „и 5“ се заличават.

2. Създава се нова ал. 3:

„(3) Размерът на допълнителното възнаграждение по чл. 178, ал. 1, т. 5 и условията и редът за неговото изплащане се определят за всеки отчетен период със заповед на министъра на вътрешните работи.“

3. Досегашната ал. 3 става ал. 4.

§ 22. В чл. 226 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) точка 6 се изменя така:

„6. когато служителят не заеме длъжността, на която е възстановен, в 14-дневен срок от влизането в сила на съдебното решение за отменяне на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение, освен когато този срок не е спазен по уважителни причини;“

б) в т. 10 след думите „чл. 128, ал. 1“ се добавя „и 2“.

2. Създава се ал. 9:

„(9) Служебните правоотношения на служителите може да не се прекратяват по ал. 1, т. 10, а служителите да се преназначат по реда на този закон, при сключване на нов договор за същия обект на основание чл. 92, ал. 1, чл. 94, ал. 1 или чл. 128, ал. 1 или 2, който влиза в сила непосредствено след прекратяване на предходния договор.“

§ 23. Член 232 се изменя така:

„Чл. 232. При отменяне на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение държавните служители в МВР се възстановяват на предишната длъжност и могат да я заемат, ако в двуседмичен срок от влизането в сила на съдебното решение се явят в съответната структура. Когато предишната длъжност не е вакантна или е съкратена, държавните служители в МВР се възстановяват на друга длъжност в рамките на съответния вид по чл. 143, ал. 1.“

§ 24. В чл. 262 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думата „Лице“ се заменя с „На лице“ и думите „се наказва с глоба от 1000 до 10 000 лв. и/или му се налага имуществена санкция в размер от 10 000 до 50 000 лв.“ се заменят със „се налага имуществена санкция в размер от 1000 до 5000 лв. за всяко едно от констатираните нарушения.“

2. В ал. 2 думите „се налага глоба от 10 000 до 20 000 лв. и/или имуществена санкция в размер от 50 000 до 100 000 лв. и отнемане на разрешението за срок до две години“ се заменят със „се налага имуществена санкция в размер от 5000 до 10 000 лв. и отнемане на разрешението за срок до две години“.

3. Създава се ал. 3:

„(3) За маловажни нарушения по ал. 1, т. 2 и 3 се налага имуществена санкция в размер от 100 до 500 лв.“

§ 25. В чл. 263 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „от 1000 до 10 000 лв.“ се заменят с „от 100 до 1000 лв.“ и думите „от 5000 до 50 000 лв.“ се заменят с „от 1000 до 5000 лв.“.

2. В ал. 2 думите „от 10 000 до 20 000 лв.“ се заменят с „от 1000 до 2000 лв.“ и думите „от 50 000 до 100 000 лв.“ се заменят с „от 5000 до 10 000 лв.“.

3. Създава се ал. 3:

„(3) За маловажни нарушения лицата по ал. 1 се наказват съответно с глоба от 100 до 200 лв. или им се налага имуществена санкция в размер от 200 до 500 лв. и се предупреждават, че при повторно нарушение ще им бъде наложено наказание по ал. 1.“

§ 26. В Допълнителните разпореди, в § 1, т. 10 думите „Регламент (ЕО) № 562/2006 г. на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. За създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници)“ се заменят с „Регламент ЕС 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (ОВ, L 77 от 2016 г.)“.

§ 27. Приложение № 1 към чл. 92, ал. 2 се изменя така:

„Приложение № 1 към чл. 92, ал. 2

Списък на обектите, които Министерството на вътрешните работи охранява с полицейски органи, включително със сигнално-охранителна и друга техника:

1. Язовирната стена на язовир „Искър“;
2. Язовирната стена на язовир „Кърджали“;
3. Язовирната стена на язовир „Студена“;
4. Ядрено хранилище „Нови хан“;
5. Железопътни възли - София, Пловдив, Горна Оряховица, Варна и Русе;
6. Летища - София, Варна, Бургас и Пловдив;
7. Административната сграда на комуникациите на Българската национална телевизия - София, ул. „Сан Стефано“ № 29;
8. Националният радио-телевизионен център - София, бул. „Цариградско шосе“ 111;
9. Регионалните телевизионни центрове - Пловдив и Варна;
10. Българското национално радио;
11. Сградата на администрацията на Президента на Република България - София, бул. „Александър Дондуков“ 2;
12. Сградата на Народното събрание - София, пл. „Княз Александър I“;
13. Сградата на Народното събрание - София, пл. „Народно събрание“ № 2;
14. Сградата на Министерския съвет - София, бул. „Александър Дондуков“ № 1;

15. „Изследователски реактор - ИРТ - 2000“ към Института за ядрени изследвания и ядрена енергетика - Българска академия на науките;

16. Сгради или части от сгради, ползвани от Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия;

17. Национален музей „Шипка - Бузлуджа“;

18. Национален исторически музей - София;

19. Национална галерия Квадрат 500 - София, пл. „Св. Александър Невски“, ул. „19 февруари“ № 1.“

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 28. Договорите по чл. 92, ал. 1 и 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи, сключени до влизането в сила на § 9, запазват действието си до прекратяването им съгласно предвидения в тях срок или на друго предвидено в тях основание.

§ 29. (1) Договорите по чл. 128, ал. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи, сключени до влизането в сила на § 12, запазват действието си до прекратяването им съгласно предвидения в тях срок или на друго предвидено в тях основание.

(2) Договорите по чл. 128, ал. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи за стратегически обекти - „Мини Марица изток“, „ТЕЦ Марица изток 2“ и „Летище София“, както и за сгради или части от сгради, ползвани от Българската народна банка, сключени до влизането в сила на § 12, запазват действието си до 31 декември 2017 г. За осъществяването на пожарогасителна и спасителна дейност и държавен противопожарен контрол от органите за ПБЗН след изтичането на посочения срок „Мини Марица изток“ ЕАД, „ТЕЦ Марица изток 2“ ЕАД, „Летище София“ ЕАД и Българската народна банка сключват договори с МВР по реда на чл. 128 считано от 1 януари 2018 г.

(3) За осъществяването на пожарогасителна и спасителна дейност и държавен противопожарен контрол от органите за ПБЗН в стратегически обект „АЕЦ Козлодуй“, АЕЦ „Козлодуй“ ЕАД сключва договор с МВР по реда на чл. 128 считано от 1 януари 2018 г.

§ 30. В Закона за защита при бедствия (обн., ДВ, бр. 102 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 41 и 113 от 2007 г., бр. 69 и 102 от 2008 г., бр. 35, 74 и 93 от 2009 г., бр. 61, 88 и 98 от 2010 г., бр. 8, 39 и 80 от 2011 г., бр. 68 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 81 от 2015 г., бр. 51, 81 и 97 от 2016 г. и бр. 13 от 2017 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 6б, ал. 1:

а) създава се нова т. 4:

„4. принципи при изпълнението на стратегията;“

б) досегашната т. 4 става т. 5;

в) досегашната т. 5 става т. 6 и се изменя така:

„6. принципи, на които се базират индикаторите за изпълнение на мерките по т. 5;“

г) досегашните т. 6 и 7 стават съответно т. 7 и 8.

2. В чл. 9:

а) създава се нова ал. 18:

„(18) Плановете за защита при бедствия по ал. 4, 8 и 10 се разработват по начин, осигуряващ преминаване на управлението при бедствия от общинско на областно и съответно на национално ниво.“;

б) създава се ал. 19:

„(19) Плановете за защита при бедствия по ал. 4, 8 и 10 се разработват и за постигане на целите на Националната стратегия за намаляване на риска от бедствия.“;

в) досегашната ал. 18 става ал. 20.

3. В чл. 35:

а) в ал. 1, т. 1 след думата „обекта“ се поставя запетая и се добавя „определени въз основа на оценка на риска“;

б) в ал. 3, т. 5 след думата „оповестяване“ се добавя „за осигуряване на ранно предупреждение на персонала, компетентните органи и населението“;

в) създават се ал. 4-7:

„(4) Локалните системи за оповестяване по ал. 3, т. 5 може да не се изграждат в обекти, представляващи строежи по чл. 137, ал. 1, т. 1, буква „г“ от Закона за устройство на територията, в случаите, когато максималните

възможни последици за персонала, населението и околната среда от авария, определени в плана по ал. 1, не могат да причинят загуба на човешки живот, травми или други последици за здравето извън територията на обекта поради:

1. количеството и физикохимичните характеристики на наличните опасни вещества;

2. отдалеченост от строежи първа, втора и трета категория по чл. 137, ал. 1 от Закона за устройство на територията;

3. отдалеченост от жилищни сгради, сгради и съоръжения за обществено обслужване, както и производствени сгради, инсталации, съоръжения и прилежаща инфраструктура.

(5) Локалните системи за оповестяване по ал. 3, т. 5 може да не се изграждат в обекти, представляващи строежи по чл. 137, ал. 1, т. 1, буква „д“ от Закона за устройство на територията в случаите, когато при авария в заливаемите територии, определени в плана по ал. 1, не попадат:

1. строежи първа, втора и трета категория по чл. 137, ал. 1 от Закона за устройство на територията;

2. жилищни сгради, сгради и съоръжения за обществено обслужване, както и производствени сгради, инсталации, съоръжения и прилежаща инфраструктура.

(6) Локалните системи за оповестяване по ал. 3, т. 5 осигуряват възможност за:

1. незабавно подаване на сигнал към съответния оперативен център на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ – МВР при възникване на авария;

2. предупреждаване на населението чрез задействането им от съответния оперативен център на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ – МВР.

(7) Условията и редът за изпълнението на изискванията на ал. 6 се определят с наредбата по чл. 62, ал. 2, т. 5.“

4. В чл. 36:

а) в ал. 1:

аа) в т. 3 думите „отговорните структури“ и запетаята пред тях се заличават;

бб) в т. 5 думите „структурите и“ се заличават;

б) в ал. 2 т. 3 се отменя.

5. В глава четвърта, раздел III се създава чл. 47а:

„Чл. 47а. (1) Доброволните формирания могат да се сдружават на доброволен принцип за решаване на общи въпроси и за постигане на цели от взаимен интерес.

(2) За защита на своите общи интереси и за поддържане и развитие на дейностите си доброволните формирания могат да създадат национално сдружение.

(3) Националното сдружение има право:

1. да представлява своите членове пред държавните органи;
2. да разработва предложения за промяна и усъвършенстване на правната уредба на доброволните формирания;
3. да участва в подготовката и обучението на доброволците;
4. да осъществява контакти и взаимодействия със сродни организации от други държави, както и да членува в международни сдружения;
5. да осъществява и други дейности, определени със закон и с учредителния акт.

(4) Министерството на вътрешните работи съдейства за осъществяването на дейността на националното сдружение на доброволците, като може да му предоставя за безвъзмездно ползване помещения - държавна собственост, необходими за изпълнението на дейностите му.

(5) Правата по ал. 3 се упражняват, при условие че в националното сдружение членуват над половината от доброволните формирания, създадени по реда на чл. 41, ал. 1.”

6. В чл. 54:

а) в ал. 1 думите „заместник министър-председател“ се заменят с „министъра на вътрешните работи или заместник-министър на вътрешните работи“;

б) алинея 4 се изменя така:

„(4) Комисията се подпомага административно от Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ - МВР. Процесуалното представителство на комисията се осъществява от юрисконсултите на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ - МВР.”

7. В чл. 92:

а) досегашният текст става ал. 1 и в него думите „глоба от 500 до 2000 лв. или с имуществена санкция от 3000 до 10 000 лв.“ се заменят с „глоба от 200 до 2000 лв. или с имуществена санкция от 1000 до 5000 лв.“;

б) създава се ал. 2:

„(2) За маловажни нарушения лицата по ал. 1 се наказват с глоба от 100 до 200 лв. или им се налага имуществена санкция в размер от 200 до 500 лв. и се предупреждават, че при повторно нарушение ще им бъде наложено наказание по ал. 1.“

8. В чл. 94:

а) в ал. 1 думите „глоба от 2000 до 5000 лв. или с имуществена санкция от 15 000 до 25 000 лв.“ се заменят с „глоба от 200 до 2000 лв. или с имуществена санкция от 1000 до 5000 лв.“;

б) в ал. 2 думите „глоба от 2000 до 5000 лв. или с имуществена санкция от 5000 до 15 000 лв.“ се заменят с „глоба от 200 до 2000 лв. или с имуществена санкция от 1000 до 5000 лв.“;

в) в ал. 5 думите „глоба от 1500 до 10 000 лв. или с имуществена санкция от 3000 до 15 000 лв.“ се заменят с „глоба от 200 до 2000 лв. или с имуществена санкция от 1000 до 5000 лв.“.

9. В чл. 95:

а) в ал. 1 думите „глоба в размер от 500 до 5000 лв. или с имуществена санкция в размер от 5000 до 50 000 лв.“ се заменят с „глоба в размер от 200 до 2000 лв. или с имуществена санкция в размер от 1000 до 5000 лв.“;

б) създава се ал. 3:

„(3) За маловажни нарушения лицата по ал. 1 се наказват с глоба в размер от 100 до 200 лв. или им се налага имуществена санкция в размер от 200 до 500 лв. и се предупреждават, че при повторно нарушение ще им бъде наложено наказание по ал. 1.“

10. В § 1 от Допълнителните разпоредби:

а) точка 24 се изменя така:

„24. „Реагиране“ са действията, които са предприети непосредствено преди, по време на или незабавно след бедствието с цел спасяване на човешки живот, намаляване на въздействията върху здравето,

осигуряване на обществената безопасност и на основните потребности на засегнатите хора.“;

б) създава се т. 27:

„27. „Управление при бедствия“ е процес на координиране на усилията на различните структури на ЕСС и тяхната съвместна работа за постигането на общата цел - овладяване на възникнало бедствие и защита на живота и здравето на хората, имуществото и околната среда.“

§ 31. В Закона за Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 (обн., ДВ, бр. 102 от 2008 г.; изм. и доп., бр. 93 от 2009 г., бр. 88 от 2010 г. и бр. 51 и 60 от 2016 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 8, ал. 1, т. 1 след думата „повикванията“ се поставя запетая и се добавя „включително „eCall“.

2. В чл. 28, ал. 1 след думите „за помощ“ се добавя „и автоматичното му избиране от електронни устройства, с изключение на „eCall“ повикванията“.

3. В § 1 от Допълнителните разпоредби се създава т. 6:

„6. „eCall“ е спешно повикване от превозно средство към номер 112, направено автоматично чрез активиране на бордовите сензори на превозното средство или чрез ръчно набиране, което чрез мобилните мрежи пренася стандартизиран минимален набор от данни и осъществява звукова връзка между пътниците в превозното средство и най-проходящия обществен център за приемане на спешни повиквания.“

§ 32. В Закона за защита на класифицираната информация (обн., ДВ, бр. 45 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 5 и 31 от 2003 г., бр. 52, 55 и 89 от 2004 г., бр. 17 и 82 от 2006 г., бр. 46, 57, 95 и 109 от 2007 г., бр. 36, 66, 69 и 109 от 2008 г., бр. 35, 42, 82 и 93 от 2009 г., бр. 16 и 88 от 2010 г., бр. 23, 48 и 80 от 2011 г., бр. 44 и 103 от 2012 г., бр. 52 и 70 от 2013 г., бр. 49 и 53 от 2014 г., бр. 14, 61 и 79 от 2015 г. и бр. 28, 49, 62, 71 и 81 от 2016 г.), в чл. 9 се създава т. 19:

„19. осъществява приемане, съхранение, пренасяне и доставяне на документи и/или материали на МВР, съдържащи неклассифицирана информация, които не могат да се пренасят по реда на Закона за пощенските услуги.“

§ 33. В Закона за чужденците в Република България (обн., ДВ, бр. 153 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 70 от 1999 г., бр. 42 и 112 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 37 и 103 от 2003 г., бр. 37 и 70 от 2004 г., бр. 11, 63 и 88 от 2005 г.,

бр. 30 и 82 от 2006 г., бр. 11, 29, 52, 63 и 109 от 2007 г., бр. 13, 26, 28 и 69 от 2008 г., бр. 12, 32, 36, 74, 82, 93 и 103 от 2009 г., бр. 73 от 2010 г., бр. 9 и 43 от 2011 г., бр. 21 и 44 от 2012 г., бр. 16, 23, 52, 68, 70 и 108 от 2013 г. и бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 80 от 2015 г. и бр. 15, 33, 97, 101 и 103 от 2016 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 2, ал. 3 след думата „чужденец“ се добавя „са лицата, които живеят с него в едно домакинство и“.

2. В глава първа се създава чл. 7а:

„Чл. 7а. Дирекция „Социално подпомагане“ участва в производствата с непридружени малолетни и непълнолетни лица по реда на този закон с оглед защита на техните права.“

3. В чл. 24:

а) в ал. 3 думите „в срок до 14 дни от подаването му“ се заличават;

б) в ал. 4 след думите „за постоянно пребиваване“ се поставя запетая и се добавя „както и член на семейство на български гражданин, който е упражнил правото си на свободно движение и притежава валиден документ за пребиваване като член семейство на гражданин на Съюза, издаден от друга държава - членка на Европейския съюз“;

в) създават се ал. 9-12:

„(9) При смърт на българския гражданин правото на продължително пребиваване на членовете на семейството му, разрешено по реда на чл. 24м, не се засяга, ако са пребивавали в Република България най-малко една година преди смъртта му в качеството си на членове на семейството.

(10) При смърт на българския гражданин правото на продължително пребиваване, разрешено по реда на чл. 24м на член на семейството, който упражнява родителските права, и на неговите деца не се засяга, при условие че децата са записани в училище от системата на предучилищното и училищното образование или във висше училище до приключване на обучението или когато представят доказателства за последващи етапи от обучението им.

(11) Член на семейството на български гражданин с предоставено право по реда на чл. 24м запазва правото си на продължително пребиваване при прекратяване на брака, ако отговаря на условията да е работник или самостоятелно заето лице в Република България и да притежава здравна осигуровка и необходимите финансови средства за покриване на разходите по пребиваването си и на тези на членовете на семейството си, без да са в

тежест на системата за социално подпомагане, и по отношение на него е налице едно от следните обстоятелства:

1. бракът е продължил най-малко три години, от които една година в Република България;

2. упражнява родителските права по силата на съдебно решение;

3. пострадал е от домашно насилие преди прекратяването на брака, както и в други случаи, когато това е оправдано с оглед на особено трудни обстоятелства, настъпили не по волята на чужденеца, които той не е могъл да предвиди или да предотврати;

4. има право на посещаване на ненавършило пълнолетие дете по силата на съдебно решение, при условие че в съдебното решение се предвижда посещенията да се провеждат в Република България.

(12) Лицата по ал. 9-11 следва да докажат, че са работници или самостоятелно заети лица или че притежават достатъчно средства за себе си и за членовете на своето семейство, така че да не се превърнат в тежест за системата за социално подпомагане през времето на пребиваването си, и че имат пълна здравна осигуровка.“

4. Създава се чл. 24м:

„Чл. 24м. (1) Член на семейството на български граждани, който е упражнил правото си на свободно движение и притежава валиден документ за пребиваване като член семейство на гражданин на Европейския съюз, издаден от друга държава - членка на Европейския съюз, подава заявление до дирекция „Миграция“ на МВР или до областните дирекции на МВР за издаване на карта за продължително пребиваване на член на семейството на гражданин на Европейския съюз, за което незабавно му се издава временно удостоверение със срок на валидност три месеца.

(2) Заявлението се подава в срок до три месеца от датата на влизането на лицето в Република България, като към него се прилагат:

1. валиден паспорт;

2. документи за наличието на родствени връзки;

3. документ за платена държавна такса;

4. документи за законното пребиваване в другата държава членка;

5. медицински документи относно наличието на сериозни здравословни причини, които налагат полагането на лични грижи от българския гражданин, в случаите, когато е приложимо.

(3) Картата за продължително пребиваване на член на семейството на български гражданин се издава в срок до три месеца от подаването на заявлението с валидност 5 години.

(4) При непълноти в документите по ал. 2 на лицето се определя четиринадесетдневен срок от съобщаването за отстраняването им, до изтичането на който срокът по ал. 3 спира да тече. В случай че исканите документи не се представят в определения срок, административният орган предприема действия за прекратяване на производството по реда на АПК.“

5. В чл. 25, ал. 1 се създава т. 18:

„18. член на семейството на български гражданин, на когото е разрешено продължително пребиваване по чл. 24м, има право на постоянно пребиваване, ако законно е пребивавал непрекъснато за срок 5 години в Република България заедно с българския гражданин или ако законно е пребивавал непрекъснато за срок 5 години в Република България в случаите по чл. 24, ал. 9, 10 и 11 и му се издава карта за постоянно пребиваване на член на семейството на гражданин на Европейския съюз.“

6. В чл. 26, ал. 2 след думите „24к“ се поставя запетая и се добавя „24м“.

7. В чл. 39а се създава ал. 3:

„(3) Изпълнението на заповедите за налагане на принудителните административни мерки по ал. 1, т. 2 и 3 не се погасява по давност.“

8. В чл. 40:

а) в ал. 1:

аа) в т. 1 след думите „24к“ се поставя запетая и се добавя „24м“, а думите „16 и 17“ се заменят с „16, 17 и 18“;

бб) в т. 5 думите „13 и 16“ се заменят с „13, 16 и 18“;

вв) в т. 6 думите „13 и 16“ се заменят с „13, 16 и 18“;

гг) в т. 10 след думите „от сключването му“ се поставя запетая и се добавя „с изключение на случаите по чл. 24м и чл. 25, ал. 1, т. 18“;

дд) създава се т. 13:

„13. член на семейството на български гражданин с предоставено право на пребиваване по чл. 25, ал. 1, т. 18 отсъства от Република България за срок, по-дълъг от две последователни години.“;

б) в ал. 4 след думата „пребиваване“ се поставя запетая и се добавя „с изключение на случаите по чл. 25, ал. 1, т. 18“.

9. В чл. 42 се създават ал. 5 и 6:

„(5) Когато заповедта за експулсиране спрямо член семейство на български гражданин, на когото е било предоставено право на пребиваване по чл. 24м или чл. 25, ал. 1, т. 18, не е изпълнена повече от две години след нейното влизане в сила, органът, който я е издал, проверява дали все още са налице фактическите основания за издаването. Когато фактическите основания са отпаднали, заповедта се отменя.

(6) Член на семейството на български гражданин, на когото е било предоставено право на пребиваване по реда на чл. 24м или чл. 25, ал. 1, т. 18 и на когото е наложено експулсиране, не се експулсира в държава, в която животът и свободата му са застрашени и е изложен на опасност от преследване, изтезание или нечовешко или унижително отношение.“

10. В чл. 44:

а) алинеи 5 и 6 се изменят така:

„(5) Когато съществуват пречки чужденецът да напусне незабавно страната или да влезе в друга страна и няма насрочени действия за предстоящото му извеждане, органът, издал заповедта за налагане на принудителната административна мярка, или директорът на дирекция „Миграция“ след преценка на индивидуалните обстоятелства и на опасността от укриване или на осуетяване на връщането по друг начин разпореждат по ред, определен в правилника за прилагане на закона, изпълнението заедно или поотделно на някоя от следните обезпечителни мерки:

1. чужденецът се задължава да се явява ежеседмично в териториалната структура на Министерството на вътрешните работи по местопребиваването си;

2. чужденецът внася лично или чрез трето лице парична гаранция в срок и в размер, които се определят от органа, издаващ заповедта;

3. чужденецът предава във временен залог валиден паспорт или друг документ за пътуване в чужбина, който получава обратно при изпълнение на връщането или експулсирането.

(6) В случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органите по ал. 1 могат да издадат заповед за принудително настаняване на чужденеца в

специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането. Принудително настаняване се разпорежда и в случаите, когато чужденецът не изпълнява условията на наложените по ал. 5 мерки или основанията за прилагането им са отпаднали.“;

б) алинеи 8-10 се изменят така:

„(8) Настаняването продължава до отпадане на обстоятелствата по ал. 6, но не повече от 6 месеца. За наличието на основанията за принудително настаняване в специален дом се извършват ежемесечни служебни проверки от директора на дирекция „Миграция“. По изключение, когато лицето отказва да съдейства на компетентните органи или има забавяне при получаване на необходимите документи за връщане или експулсиране към датата на изтичане на разрешения срок на принудителното настаняване по ал. 6, директорът на дирекция „Миграция“ може да издаде заповед за продължаване на принудителното настаняване в специалния дом за срок, не по-дълъг от допълнителни 12 месеца. Заповедта за продължаване на принудителното настаняване подлежи на обжалване по реда на чл. 46а, ал. 1 и 2. Когато с оглед на конкретните обстоятелства по случая се установи, че вече не съществува разумна възможност по правни или технически причини за принудителното извеждане на чужденеца, лицето се освобождава незабавно.

(9) По изключение, при наличието на обстоятелствата по ал. 6 за придружените малолетни или непълнолетни лица се издава заповед за принудително настаняване в специален дом със срок до три месеца. В специалните домове по ал. 7 се обособяват помещения за настаняване на малолетни и непълнолетни чужденци с подходящи за тяхната възраст и потребности условия. Принудително настаняване не се прилага по отношение на непридружените малолетни и непълнолетни лица. Органът, издал заповедта за налагане на принудителната административна мярка, предава лицето на служител на съответната дирекция „Социално подпомагане“, която предприема мерки за закрила съгласно Закона за закрила на детето.

(10) Настаняването на чужденци в специалните домове се извършва въз основа на заповед за принудително настаняване, издадена от компетентния орган по ал. 1, като в заповедта изрично се посочва необходимостта и законовото основание за настаняването, прилага се и копие от заповедта за наложената принудителна административна мярка връщане или експулсиране.“;

в) в ал. 11 думите „включително на малолетните и непълнолетните“ и запетаите пред и след тях се заличават;

г) алинея 13 се изменя така:

„(13) В случаите на чужденец с неустановена самоличност органът по ал. 1 може да издаде спрямо него заповед за краткосрочно настаняване в обособено за тази цел звено на специален дом за временно настаняване на чужденци за срок до 30 календарни дни за провеждане на действия по първоначална идентификация и установяване на самоличност и за преценка на последващите административни мерки, които е необходимо да се предприемат. Чужденци, за които се предполага, че са малолетни или непълнолетни, се настаняват заедно с придружителите им в специални помещения. Непридружени малолетни и непълнолетни се настаняват само в краен случай и след преценка на най-добрия интерес на детето. Не се допуска повторно настаняване на чужденец в обособено звено за краткосрочно настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци.“

11. В чл. 46а:

а) алинея 3 се отменя;

б) алинея 4 се отменя;

в) алинея 5 се изменя така:

„(5) Когато съдът отмени обжалваната заповед за принудително настаняване по ал. 1, по чл. 44, ал. 8 или чл. 44, ал. 12, чужденецът се освобождава незабавно от специалния дом.“

12. В § 1 от Допълнителните разпоредби се създава т. 20:

„20. „Доказателства за осигурено жилище“ са документи, както следва:

1. нотариален акт или друг документ, доказващ собствеността или ползването на имота;

2. нотариално заверена декларация от собственика за предоставяне на адрес на пребиваване - при представяне на договор за наем.“

§ 34. В Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз, които не са български граждани и членовете на техните семейства (обн., ДВ, бр. 80 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 36, 93 и 102 от 2009 г., бр. 9 от 2011 г., бр. 21 от 2012 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14 и 79 от 2015 г. и бр. 97 от 2016 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 9:

а) в ал. 2, т. 2 думите „а по чл. 8, ал. 1, т. 3 - декларация” и запетаята пред тях се заличават;

б) създава се ал. 9:

„(9) Заявлението за издаване на удостоверение за продължително пребиваване се подава лично от гражданина на Европейския съюз и по изключение от упълномощено лице след представяне на нотариално заверено пълномощно.“

2. В чл. 9а ал. 2 се отменя.

3. Навсякъде в чл. 11 думите „чл. 10” се заменят с „чл. 9а и чл. 10”.

4. В чл. 12, ал. 1 думите „чл. 10” се заменят с „чл. 9а и чл. 10”.

5. Създава се чл. 20а:

„Чл. 20а. За получаване на право на пребиваване по реда на този закон за удостоверяването на адрес на пребиваване се представя нотариален акт, съответно друг документ, доказващ собствеността, или договор за наем, съответно друг документ, доказващ ползването на имота. При представяне на договор за наем се предоставя и нотариално заверена декларация от собственика за предоставяне на адрес на пребиваване.“

6. Създава се чл. 20б:

„Чл. 20б. Редът за издаване на документи по този закон се определя с инструкция, издадена от министъра на вътрешните работи.“

7. В § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби буква „а” се изменя така:

„а) лице, с което гражданинът на Европейския съюз е сключило брак или има фактическо съжителство, удостоверено с официален документ, издаден от друга държава - членка на Европейския съюз;“.

§ 35. В Закона за Националния архивен фонд (обн., ДВ, бр. 57 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 19, 42, 78, 92, 93 и 103 от 2009 г., бр. 43, 59 и 101 от 2010 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г. и бр. 50 от 2016 г.), в чл. 33, ал. 1, т. 8 думите „от оперативно-издирвателната дейност” се заменят с „на дейността”.

§ 36. В Закона за движението по пътищата (обн., ДВ, бр. 20 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 1 от 2000 г., бр. 43 и 76 от 2002 г., бр. 16 и 22 от 2003 г., бр. 6, 70, 85 и 115 от 2004 г., бр. 79, 92, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 61, 64, 80, 82, 85 и 102 от 2006 г., бр. 22, 51, 53, 97 и 109 от 2007 г., бр. 36, 43, 69, 88 и 102 от 2008 г., бр. 74, 75, 82 и 93 от 2009 г., бр. 54, 98 и 100 от 2010 г., бр. 10, 19, 39

и 48 от 2011 г.; Решение № 1 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 20 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 47, 53, 54, 60 и 75 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 53 и 107 от 2014 г. и бр. 14, 19, 37, 79, 92, 95, 101 и 102 от 2015 г. и бр. 13, 50, 81, 86, 98 и 101 от 2016 г. и бр. 9, 11, 54 и 58 от 2017 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 140, ал. 2 думите „пускане в движение и спиране от движение” се заменят със „спиране от движение и пускане в движение, прекратяване и възстановяване на регистрацията”.

2. В чл. 143:

а) в ал. 5, т. 1 думата „моторни” се заличава;

б) създават се ал. 15-18:

„(15) В случаите, когато при извършване на периодичен технически преглед се установи опасна техническа неизправност, Изпълнителна агенция „Автомобилна информация” уведомява Министерството на вътрешните работи за временно отнемане регистрацията на неизправното превозно средство.

(16) Министерството на вътрешните работи и Изпълнителна агенция „Автомобилна информация” обменят технически данни за регистрираните превозни средства и за периодичните им технически прегледи.

(17) Условието, редът и начините за обмен на информация по ал. 16, форматите на данните и използваните класификатори се определят с наредбата по чл. 140, ал. 2.

(18) За целите на регистрацията на превозните средства може да се извършва обмен на информация между държавите - членки на ЕС, относно правния статут на превозните средства - проверка в държавата - членка на ЕС, в която то е било регистрирано преди това. За да се улесни този обмен, проверката може да се извършва чрез използването на електронна мрежа, включваща данни от националните електронни бази от данни.”

3. В чл. 157, ал. 3 думите „първоначалния максимален размер” се заменят с „първоначалния и максималния размер”.

4. В чл. 158:

а) в ал. 1:

аа) в т. 1 думата „първоначалния” се заменя с „максималния”;

бб) в т. 2 думите „до максималния размер” и запетаята след тях се заличават;

б) алинея 2 се изменя така:

„(2) Броят на контролните точки за отчет на извършваните нарушения се възстановява до първоначалния размер за новите водачи или до максималния размер.”

5. В чл. 171, т. 2:

а) в буква „е“ след думата „шумозаглушители“ се поставя тире и се добавя „до отстраняване на неизправността“;

б) в буква „ж“ след думата „стикер“ се поставя тире и се добавя „за срок до един месец“.

6. В чл. 177 ал. 3 се изменя така:

„(3) Наказва се с глоба от 500 до 3000 лв. водач, който, без да спазва установения за това ред:

1. управлява пътно превозно средство с размери, маса или натоварване на ос, които надвишават нормите, определени от министъра на регионалното развитие и благоустройството;

2. навлиза след пътен знак, забраняващ навлизането на моторно превозно средство с размери, маса или натоварване на ос над означените.”

7. В чл. 180, ал. 1, т. 3 думите „или паркира на спирките на превозните средства от редовните линии за обществен превоз на пътници“ се заличават.

8. В чл. 181, в основния текст думата „до“ се заличава.

9. В чл. 183, ал. 2, т. 3 думите „неправилно изпреварва“ се заличават.

10. В чл. 184, ал. 1, в основния текст думата „до“ се заличава.

11. В чл. 185, в основния текст думата „до“ се заличава.

12. В § 6 от Допълнителните разпоредби се създават т. 68-70:

„68. „Временно отнемане на регистрация“ е времето, през което не е разрешено от държава - членка на ЕС, превозното средство да се използва в пътното движение. След отпадане на основанията за временно отнемане на регистрацията ползването на превозното средство може да бъде разрешено отново, като не се осъществява нова процедура за неговата регистрация.

69. „Прекратяване на регистрация“ е отмяна на разрешението, издадено от държава - членка на ЕС, превозното средство да се използва в пътното движение.

70. „Възстановяване на прекратена регистрация“ е възстановяване на отмененото разрешение на превозното средство да се използва в пътното движение.”

13. В Допълнителните разпоредби се създава § 6в:

„§ 6в. Този закон въвежда изискванията на Директива 2014/46/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за изменение на Директива 1999/37/ЕО на Съвета относно документите за регистрация на превозни средства (ОВ, L 127, 29.04.2014 г.).“

§ 37. В Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 117 от 1997 г.; изм. и доп., бр. 71, 83, 105 и 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., бр. 34 и 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 28, 45, 56 и 119 от 2002 г., бр. 84 и 112 от 2003 г., бр. 6, 18, 36, 70 и 106 от 2004 г., бр. 87, 94, 100, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36 и 105 от 2006 г., бр. 55 и 110 от 2007 г., бр. 70 и 105 от 2008 г., бр. 12, 19, 41 и 95 от 2009 г., бр. 98 от 2010 г., бр. 19, 28, 31, 35 и 39 от 2011 г.; Решение № 5 от 2012 г. на Конституционния съд - бр. 30 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 53, 54 и 102 от 2012 г., бр. 24, 30, 61 и 101 от 2013 г., бр. 105 от 2014 г., бр. 14, 35, 37, 79 и 95 от 2015 г. и бр. 32, 43, 74, 80 и 97 от 2016 г.), в чл. 58 се създава ал. 5:

„(5) Алинея 4 не се прилага и данъкът се дължи за превозни средства, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от Закона за движението по пътищата, и за превозните средства със служебно прекратена регистрация поради това, че са с табели с регистрационен номер, които не отговарят на изискванията на българските държавни стандарти - БДС 15980 и БДС ISO 7591.“

§ 38. В § 21 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за българските лични документи (ДВ, бр. 101 от 2016 г.) думите „от 1 януари 2018 г.“ се заменят с „от 1 януари 2019 г.“.

§ 39. В Закона за изменение и допълнение на Закона за защита при бедствия (ДВ, бр. 51 от 2016 г.), в Преходните и заключителните разпоредби се правят следните изменения:

1. В § 50 думите „до 6 месеца“ се заменят с „до 15 месеца“.
2. В § 51 думите „до една година“ се заменят с „до две години“.
3. В § 54, ал. 2 думите „до 9 месеца“ се заменят с „до 18 месеца“.

§ 40. В Закона за изменение и допълнение на Закона за националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 (ДВ, бр. 60 от 2016 г.), в § 3 от Заключителните разпоредби думите „до една година“ се заменят с „до две години“.

§ 41. Започналите и неприключили към момента на влизането в сила на този закон съдебни производства по § 33, т. 11, букви „а“ и „б“ относно отменянето на чл. 46а, ал. 3 и 4 от Закона за чужденците в Република България се разглеждат по стария ред.

§ 42. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“ с изключение на § 9, 10, 12 и 37, които влизат в сила от 1 януари 2018 г.

Законът е приет от 44-ото Народно събрание на 2017 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Димитър Главчев)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи

1. Причини, които налагат приемането на законопроекта

Причините, които налагат приемането на Закона за изменение и допълнение на Закон за Министерството на вътрешните работи (ЗИДЗМВР), са необходимостта от прецизиране на текстове и отстраняване на несъвършенства в отделни разпоредби на ЗМВР, както и изменения и допълнения в други закони от функционалната компетентност на Министерството на вътрешните работи (МВР).

Предложените изменения и допълнения в Закона за движението по пътищата (ЗДвП) се налагат, поради необходимостта от въвеждане в националното законодателство на изискванията на Директива 2014/46/ЕС на Европейския Парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за изменение на Директива 1999/37/ЕО на Съвета относно документите за регистрация на превозни средства, като се уреждат понятията „временно отнемане на регистрация, „прекратяване на регистрация” и „възстановяване на прекратена регистрация”. Внасят се промени и в санкционни норми на ЗДвП.

2. Цели, които се поставят с приемането на законопроекта

С проекта на ЗИДЗМВР се разширяват правомощията на полицейските органи на Главна дирекция „Гранична полиция“, които ще могат да изпълняват функционалните си задължения по извършване на оперативно-издирвателна дейност и разследване на престъпления на територията на цялата страна.

Допълнението в чл. 15 от ЗМВР е с цел осигуряване на дългосрочно и устойчиво уреждане на професионалната подготовка на разследващите полицаи.

Разпоредбата на чл. 77 от ЗМВР се допълва в посока полицейските органи да могат да съпровождат лица, за които е издадена заповед за краткосрочно настаняване на основание чл. 44, ал. 13 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), както и за лица, за които това е предвидено в закон.

Новата редакция на чл. 92 създава ясна регламентация при уреждане на взаимоотношенията между МВР и заинтересованите лица и основанията за осъществяване на охрана на обекти от МВР, като са отстранени противоречията в сега действащите разпоредби на нормата. Конкретно се посочва за охрана на кои обекти се сключват договори с МВР и за кои обекти разходите се отчитат по бюджета на МВР.

Предвижда се правна възможност за осъществяване на охрана от органи на (МВР) на обекти, извън предоставените за управление на МВР по чл. 92.

С измененията на чл. 140а се разширяват правомощията на лицата, работещи по трудово правоотношение, които ще могат да осъществяват и охрана на обекти които не се управляват от МВР, както и да оказват съдействие при опазване на обществения ред.

Новата редакция на чл. 128 регламентира сключване на договори с МВР за осъществяване на пожарогасителна и спасителна дейност и държавен противопожарен контрол в обекти.

Промени са направени в административнонаказателните разпоредби на ЗМВР и в Закона за защита при бедствия (ЗЗБ), с които е намален размерът на глобите и имуществените санкции. Това е съобразено с тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства съгласно Закона за административните нарушения и наказания.

С чл. 106а се въвежда правно основание за издаване на подзаконов нормативен акт, който да регламентира въпросите, свързани с осигуряването на преводач/тълковник на лицата, спрямо които се предприемат действия по обиск, проверка на личните им вещи или друго полицейско правомощие, водещо до ограничаване или посегателство върху личната им неприкосновеност или тяхна собственост.

С проекта на ЗИДЗМВР се създава основание за издаване на подзаконов нормативен акт, който да урежда водолазните спускания в МВР. Тази дейност е от изключителна важност за решаване на редица специфични задачи, свързани с осъществяването на основни дейности на МВР - охранителна, защита при бедствия и извънредни ситуации, търсене и спасяване, предотвратяване на терористични действия, обезвреждане на престъпни групи и други.

С цел ефективност при предотвратяването на корупционните практики чрез проверка на декларираните факти, както и наличието на текстове, въвеждащи времеви ограничения на проверките, се изменя чл. 160а, ал. 1.

С оглед на практическото прилагане на ЗМВР са прецизирани и други норми.

С Преходните и заключителните разпоредби на ЗИДЗМВР са направени изменения и допълнения и в други закони.

За въвеждане в националното законодателство на Директива 2014/46/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за изменение на Директива 1999/37/ЕО на Съвета относно документите за регистрация на превозни средства са направени изменения и допълнения в Закона за движението по пътищата. Съгласно директивата следва да се уредят понятията „временно отнемане на регистрация“, „прекратяване на регистрация“ и „възстановяване на прекратена регистрация“. В резултат от анализа на правоприлагането по ЗДвП са отстранени несъвършенства в санкционни разпоредби на закона и е предвидена промяна и в Закона за местните данъци и такси.

В Закона за защита при бедствия (ЗЗБ) е предвидено да бъде извършена промяна, с която за председател на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане при Министерския съвет да бъде определен министърът на вътрешните работи или заместник-министър.

Прецизирани са текстовете на чл. 6б и чл. 9 от ЗЗБ, с което се осигурява по-голяма яснота по отношение на цялостния и интегриран подход към управлението на риска от бедствия.

С чл. 47а е създаден законово регламентиран механизъм за сдружаване на доброволните формирания на национално ниво. По този начин процесите, свързани с взаимодействие и координация на националното сдружение с органите на държавната и местната власт, както и с други организации, по направление на дейност ще бъдат нормативно обосновани.

Нормативно се уточняват условията, при които е задължително изграждане на локални системи за оповестяване. Текстовете са съобразени с необходимостта тези системи да бъдат интегрирани с Националната система за ранно предупреждение и оповестяване с цел оповестяване на съответните компетентни органи и на населението.

С промените в Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) се въвеждат допълнителни мерки за обезпечаване на връщането на гражданите на трети страни в съответствие с Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. Съгласно разпоредбите на Директивата (параграф 16 от преамбюла) използването на задържане с цел извеждане следва да бъде ограничено и подчинено на принципа на пропорционалност относно предприеманата мярка и преследваните цели, а задържането е оправдано единствено с цел да се подготви връщането или да се извърши процесът на извеждането, както и когато прилагането на по-леки принудителни мерки не би било достатъчно. След влизането в сила на последните изменения на Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз, които не са български граждани и членовете на техните семейства (ДВ, бр. 97 от 6 декември 2016 г.) членовете на семейство на български граждани, които са упражнили правото си на свободно движение след пребиваване в друга държава членка и се връщат в Република България заедно с членовете на техните семейства, са изключени от обхвата на визирания закон и правният статут на членовете на семейства на български граждани следва да се урежда по реда на ЗЧРБ. Със създаването на чл. 24м се разписва правната уредба в този смисъл. Прецизирани са и други норми от ЗЧРБ с оглед на тяхното практическо приложение.

В Преходните и заключителните разпоредби се предвиждат промени и в Закона за Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112. Въвежда се понятието „е Call“ в съответствие с изискванията на националното и европейското законодателство.

В Закона за българските лични документи (ЗБЛД) е създадена правна възможност при желание на заявителя личните карти, паспортите на българските граждани, както и разрешителните за пребиваване на чужденци да съдържат данни и удостоверения за електронна идентичност и квалифициран електронен подпис. Към 1 януари 2018 г. няма да бъде обезпечено изграждането на техническата инфраструктура, която да направи възможно осъществяването на сигурна електронна идентификация и електронното удостоверяване на автентичност, които да се залагат в българските лични документи. Предвид това законовоопределеният срок се удължава с една година.

В Закона за защита на класифицираната информация (ЗЗКИ) е предвидено допълнение на дейността на Държавната комисия по сигурността на информацията, с което да могат да приемат, съхраняват, пренасят и доставят документи и/или материали на МВР, съдържащи неклассифицирана информация, но попадащи в обхвата на Закона за пощенските услуги.

В Закона за Националния архивен фонд е направено изменение, което ще даде възможност архивът на МВР да бъде структуриран и организиран по вътрешноведомствени разпоредби, отчитащи спецификата на информацията и данните, които обхваща и съхранява в съответствие с европейските практики.

Основни цели на предлаганите изменения и допълнения в ЗДвП са въвеждане на ново европейско законодателство относно документите за регистрация на превозни средства, както и извършване на промени в санкционни и други разпоредби на ЗДвП, с които да отстранят съществуващи несъвършенства при правоприлагане от страна на контролните органи по пътно движение.

В настоящата редакция на чл. 171, т. 2 от ЗДвП не са дадени срокове на действие на принудителните мерки по т. 2, букви „е“ и „ж“, което не дава яснота както на лицето, спрямо което са приложени, така и на правоприлагащия орган. С предложения текст тази неяснота е отстранена.

Предложената промяна на разпоредбата на чл. 177, ал. 3 е аргументирана със зачестилите повреди по пътищата, които в голяма степен са предизвикани от страна на водачите на моторни превозни средства (МПС), предназначени за превоз на товари, и цели ограничаване на възможността за преминаване на такива МПС-та над определен тонаж по пътната мрежа. По силата на чл. 183, ал. 3, т. 5 от ЗДвП е предвидена глоба в размер 30 лв. за водач, който навлиза след знак, забраняващ влизането на съответното пътно превозно средство (ППС), а съгласно чл. 179, ал. 1, т. 5 от същия закон за неспазване предписанието на пътните знаци, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението, се налага глоба в размер 150 лв. Тези санкции се прилагат към водачите на тежкотоварни МПС-та и не са достатъчно ефективни, поради което се предлага глобата да се завиши от 500 до 3000 лв.

С изменението в чл. 180, ал. 1, т. 3 от ЗДвП се цели избягване на дублиране в законовата уредба. В ЗДвП има два отделни текста, по които се налагат глоби за паркиране на спирките за обществен превоз на пътници: глоба в размер от 20 до 150 лв. - по чл. 180, ал. 1, т. 3 за паркиране на спирките на превозните средства от редовните линии за обществен превоз на

пътници, както и глоба в размер 50 лв. - по чл. 183, ал. 4, т. 8 за паркиране в зоната на пешеходна пътека, спирка за обществен превоз на пътници или кръстовище. Посочените два текста, въпреки че се отнасят за едно и също по вид нарушение, въвеждат две различни по размер санкции и са изписани по два различни начина. Това води до прилагане на различна практика при налагане на наказанията. С предложеното заличаване в текста на чл. 180, ал. 1, т. 3 на думите „или паркира на спирките на превозните средства от редовните линии за обществен превоз на пътници“ в ЗДвП ще остане едно единствено наказание - глоба в размер 50 лв.

Промените в чл. 183, ал. 2, т. 3 от ЗДвП са свързани със следните аргументи:

По силата на чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП неспазването на правилата за изпреварване се наказва с глоба в размер 150 лв. в случаите, когато е създадена непосредствена опасност за движението. Затова размерът на тази глоба е по-висок. От друга страна, съгласно чл. 183, ал. 3, т. 6 от ЗДвП неправилното изпреварване, когато не е създадена опасност за движението, се наказва с глоба в размер 30 лв. При тези обстоятелства определеното в чл. 183, ал. 2, т. 3, предложение 4 от ЗДвП наказание в размер 20 лв. и отнемане на 8 контролни точки е необосновано и е предпоставка за различна практика при налагане на наказанията. Изменението в чл. 183, ал. 2, т. 3 от ЗДвП би дало яснота при определяне на санкцията. Във връзка с това на подзаконово ниво следва тези 8 контролни точки да се отнемат при извършване на нарушение по чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП.

Предложените изменения в чл. 181, чл. 184, ал. 1 и чл. 185 от ЗДвП произтичат от влязлата в сила промяна в изречение първо на чл. 186, ал. 1 от ЗДвП (ДВ, бр. 101 от 2016 г.), съгласно която за административни нарушения, които са установени в момента на извършването им и за които не е предвидено наказание лишаване от право на управление на моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, на мястото на нарушението може да бъде наложена с фиш глоба или в минималния размер, или в размера, посочен в административнонаказателната разпоредба за съответното нарушение. Когато не е определен минимум на наказанието или то не е фиксирано, се достига до абсурдна ситуация, в която на нарушителя може да се наложи глоба с фиш в абсолютно минимален размер.

Предложените с § 36 от Преходните и заключителните разпоредби на проекта на ЗИДЗМВР промени в разпоредбата на чл. 58, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси се отнасят до това, че регистрацията е административно разрешение за превозно средство да участва в пътното движение, включващо идентификацията на превозното средство и издаването на табели с регистрационни номера. При прекратяване на регистрацията на МПС регистрационните табели се връщат или се уведомява компетентният орган, че табелите са иззети и унищожени, или се потвърждава от компетентния орган, че табелите са унищожени при пожар или природно бедствие или че МПС-то и табелите са отнети в полза на държавата. Във всички тези случаи се гарантира, че превозното средство не може да се използва с издадените при регистрацията в Република България регистрационни табели. Текстът на § 36 се отнася за служебно прекратени превозни средства, на които не са отнети регистрационните табели и свидетелствата за регистрация, поради което те реално биха могли да се ползват за движение по пътищата.

Промяната в Закона за Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 (ЗНССПЕЕН 112) урежда въвеждането на понятието „е Call“ спешно повикване, като спешно повикване от превозно средство към номер 112, направено автоматично чрез активиране на бордовите сензори на превозното средство или чрез ръчно набиране, което чрез мобилните мрежи пренася стандартизиран минимален набор от данни и осъществява звукова връзка между пътниците в превозното средство и най-проходящия обществен център за приемане на спешни повиквания.

Срокът за транспониране в българското законодателство на Директива 2014/46/ЕС е до юни 2017 г. Непредприемане на действия по транспонирането в указания срок би довело до започване на наказателна процедура срещу Република България. Съгласно чл. 26, ал. 4 от Закона за нормативните актове срокът за предложения и становища по проектите, публикувани за обществени консултации, е не по-кратък от 30 дни. При изключителни случаи съставителят на проекта може да определи друг срок, но не по-кратък от 14 дни. Предвид обстоятелството, че следва спешно да се транспонира европейското законодателство, срокът за обществено обсъждане на портала за обществени консултации и на интернет страниците на МВР и на Министерския съвет е намален на 14 дни.

3. Финансови и други средства, необходими за прилагането на новата уредба

Приемането на проекта на ЗИДЗМВР и промените в другите закони не води до необходимост от осигуряване на допълнителни финансови средства.

4. Очаквани резултати от прилагането

С приемането на законопроекта ще се прецизират текстове и ще се отстранят несъвършенства в отделни разпоредби на ЗМВР, ЗЗБ, ЗНССПЕЕН 112, ЗБЛД и ЗЗКИ. Промените в ЗИДЗДвП са необходими с цел въвеждане в националното законодателство на изискванията на Директива 2014/46/ЕС на Европейския Парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за изменение на Директива 1999/37/ЕО на Съвета относно документите за регистрация на превозни средства, като законово се регламентират понятията „временно отнемане на регистрация“, „прекратяване на регистрация“ и „възстановяване на прекратена регистрация“. С промените в санкционни и в други разпоредби на ЗДвП ще се отстранят съществуващи несъвършенства при правоприлагането от страна на контролните органи по пътно движение.

5. Анализ за съответствие с правото на Европейския съюз

Със законопроекта се предвижда въвеждане на европейско законодателство в ЗДвП, поради което е изготвена таблица за съответствие с европейското право.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

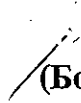
 (Бойко Борисов)

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

на Директива 2014/46/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за изменение на Директива 1999/37/ЕО на Съвета относно документите за регистрация на превозни средства (ОВ L127, 29.04.2014 г.) и Закона за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи

Текст на Директива 2014/46/ЕС	Текст на Закона за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи	Степен на съответствие
Член 1, параграф 4 от Директива 2014/46	§ 36. В Закона за движението по пътищата	Пълно
„4) Въмъква се следният член: „Член 3а 1. В случай, че компетентният орган на държавата членка получи известие за периодичен преглед за проверка на техническата изправност, показващо, че разрешението за използване на дадено превозно средство в пътното движение е временно отнето в съответствие с член 9 от Директива 2014/45/ЕС, временното отнемане се записва в електронен вид и се провежда допълнителен преглед за проверка на техническата изправност. Временното отнемане остава в сила, докато превозното средство не премине успешно нов преглед за проверка на техническата изправност. При успешно преминаване на прегледа за проверка на техническата изправност компетентният орган незабавно разрешава пускането в движение на превозното средство. Не е необходим нов процес на регистрация. Държавите членки или техните компетентни органи могат да приемат мерки с цел улесняване на повторната проверка на превозно средство, на което временно е отнето разрешението за използване в пътното движение. Тези мерки може да включват предоставянето на разрешение за ползване на пътищата, отворени за обществено ползване	2. В чл. 143 се правят следните изменения и допълнения: б) създават се ал. 15, 16, 17 и 18: (15) В случаите, когато при извършване на периодичен технически преглед се установи опасна техническа неизправност, Изпълнителна агенция „Автомобилна информация“ уведомява Министерството на вътрешните работи за временно отнемане регистрацията на неизправното превозно средство.	

Текст на Директива 2014/46/ЕС	Текст на Закона за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи	Степен на съответствие
между мястото на ремонта и контролно-техническият пункт за целите на прегледа за проверка на техническа изправност.“		
Член 1, параграф 3, точка 5 от Директива 2014/46 „3) Към член 3 се добавят следните параграфи: 5. Техническите данни за превозните средства се предоставят на компетентните органи или контролно-техническите пунктове за целите на периодичните прегледи за проверка на техническата изправност. Държавите членки могат да ограничат използването и разпространението на тези данни до контролно-техническите пунктове, за да се избегне злоупотребата с тях.“	§ 36. В Закона за движението по пътищата 2. В чл. 143 се правят следните изменения и допълнения: б) създават се ал. 15, 16, 17 и 18: (16) Министерството на вътрешните работи и Изпълнителна агенция „Автомобилна информация“ обменят технически данни за регистрираните превозни средства и за периодичните им технически прегледи.	Пълно
Член 1, параграф 7 от Директива 2014/46 „7) Член 9 се заменя със следния текст: „Член 9 Държавите членки си помагат взаимно при прилагането на настоящата директива. Те могат да обменят информация на двустранно и многостранно ниво и по-специално за проверка, преди всяка регистрация на превозно средство, на правния статут на последното, при необходимост, в държавата членка, в която то е било регистрирано преди това. Тези проверки могат да включват в частност използването на електронна мрежа, включваща данни от националните електронни бази данни, за да се улесни обменът на информация.“	§ 36. В Закона за движението по пътищата 2. В чл. 143 се правят следните изменения и допълнения: б) създават се ал. 15, 16, 17 и 18: (18) За целите на регистрацията на превозните средства, може да се извършва обмен на информация между държавите членки на ЕС относно правния статут на превозните средства - проверка в държавата членка на ЕС, в която то е било регистрирано преди това. За да се улесни този обмен, проверката може да се извършва чрез използването на електронна мрежа, включваща данни от националните електронни бази данни.	Пълно

Текст на Директива 2014/46/ЕС	Текст на Закона за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи	Степен на съответствие
Член 1, параграф 2 от Директива 2014/46 „2) Към член 2 се добавят следните букви: „д) „временно отнемане на регистрация“: означава ограничен период от време, през който не е разрешено от държава членка превозното средство да се използва в пътното движение, след който период и при условие че основанията за временно отнемане вече не са приложими, ползването на превозното средство може да бъде разрешено отново, без това да включва нова процедура по регистрация; е) „прекратяване на регистрация“: означава отмяната на разрешението, издадено от държава членка, превозното средство да се използва в пътното движение.“;	§ 36. В Закона за движението по пътищата 12. В § 6 от Допълнителни разпоредби се създават т. 68, 69 и 70: „68. „Временно отнемане на регистрация“ е времето, през което не е разрешено от държава членка на ЕС превозното средство да се използва в пътното движение. След отпадане на основанията за временно отнемане на регистрацията, ползването на превозното средство може да бъде разрешено отново, като не се осъществява нова процедура за неговата регистрация. 69. „Прекратяване на регистрация“ е отмяна на разрешението, издадено от държава членка на ЕС, превозното средство да се използва в пътното движение. 70. „Възстановяване на прекратена регистрация“ е възстановяване на отмененото разрешение на превозното средство да се използва в пътното движение.”.	Пълно

СПРАВКА

за отразяване на становищата, получени при съгласуването по реда на чл. 32 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация на комплект документи относно проект на Решение на Министерския проект за одобряване на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи (Обн. ДВ бр. 53 от 2014 г., изм. и доп. бр. 98 и 107 от 2014 г., бр. 14 и 24 от 2015 г., бр. 56 и 62 от 2015 г., бр. 81, 97, 98 и 193 от 2016 г. и бр. 13, 26 и 58 от 2017 г.)

№	Министерство/ компетентен орган	Бележки/ Предложения	Приети/ неприети	Мотиви
1.	Заместник министър-председател	Прави следните бележки и предложения: Законопроектът предвижда изменения и допълнения на Закона за движение по пътищата, с които се цели изпълнение на поетия от правителството ангажимент за осигуряване на възможност за регистрация на договорите за прехвърляне на пътни превозни средства (ППС) от нотариусите, пред които се сключва съответният договор. На първо място, с предложената разпоредба на чл. 144, ал. 5 се фиксира определен модел на технологично решение за взаимодействие между нотариусите и МВР, а именно: комуникация чрез техните автоматизирани информационни системи. Уреждането на технологичен въпрос в самия закон не е удачен подход, доколкото ограничава възможностите за реализация на различни информационно-технологични опции. Предлага по-обща формулировка на разпоредбата чрез посочване на възможността информацията за извършеното прехвърляне на собствеността да се изпраща от нотариуса към МВР, като редът за това бъде определен в наредба на министъра на вътрешните работи. В ал. 6 на чл. 144 е предвидена възможност за приобретателя да заяви чрез нотариуса предварително изготвяне на свидетелството за регистрация. Това е само една от възможните опции за облекчаване на гражданите във връзка с прехвърлянето на собствеността пред нотариус. Поради това предлага в законопроекта изрично да бъдат включени разпоредби, с които се предвиждат и възможности за извършване от страна на нотариуса на справки във връзка с ППС с оглед на непосредствено предстоящото му прехвърляне,	Приема се по принцип.	Предложенията за изменения и допълнения в този текст на Закона за движението по пътищата са заличени от проекта.
			Приема се по принцип.	Предложенията за изменения и допълнения в този текст на Закона за движението по пътищата са заличени от проекта.

	както и за плащане чрез нотариуса на таксите, които се дължат на МВР поради смяната на регистрацията. От друга страна, разпоредбите на чл. 143, ал. 18 и на чл. 145 са противоречие с поетите ангажменти за облекчаване на административната тежест за гражданите и бизнеса, защото предполагат лично явяване на приобретателите на МПС в службите за регистрация на ИПС за извършване на регистрация на придобитото превозно средство. С други думи, законопроектът предвижда, освен регистрацията на договора за прехвърляне на собствеността и издаването на ново свидетелство за регистрация, още един етап по регистрация, чието предназначение е неясно и чрез който се запазва основният елемент на административната тежест - задължението за лично явяване пред съответната администрация с цел обслужване на гише. Поради изложеното предлага новата ал. 18 на чл. 143 да отпадне от законопроекта, а целият чл. 145 да бъде отменен, с изключение на предложената нова ал. 4. Мотивите към законопроекта не съдържат аргументация за разширяването на кръга на прехвърлителните сделки с ИПС, които подлежат на нотариална заверка на подписите, като се добавят и сделките с ИПС с прекратена регистрация в Република България. Предвид факта, че тази новост създава допълнителна тежест за гражданите и бизнеса, предложението трябва да бъде подкрепено с подробни доводи и данни. Накрая, обръща внимание, че с допълнението в чл. 144, ал. 1 се създава значителна правна неяснота относно момента на прехвърлянето на собствеността върху ИПС, съответно несигурност за гражданския оборот. Предложеното изменение би следвало да означава, че собствеността се прехвърля не със сключването на договора, а след издаването на ново свидетелство за регистрация от МВР. Това ново положение не е	Приема се по принцип.	Предложенията за изменения и допълнения в този текст на Закона за движението по пътищата са заличени от проекта.
	Накрая, обръща внимание, че с допълнението в чл. 144, ал. 1 се създава значителна правна неяснота относно момента на прехвърлянето на собствеността върху ИПС, съответно несигурност за гражданския оборот. Предложеното изменение би следвало да означава, че собствеността се прехвърля не със сключването на договора, а след издаването на ново свидетелство за регистрация от МВР. Това ново положение не е	Приема се.	Предложенията за изменения и допълнения в този текст на Закона за движението по пътищата са заличени от проекта.

		аргументирано и в този вид не може да бъде подкрепено.		
2.	Заместник министър-председател по икономическата и демографската политика	Няма бележки и предложения.		
3.	Заместник министър-председател по общественния ред и сигурността и министър на отбраната	Няма бележки и предложения.		
4.	Заместник министър-председател по правосъдната реформа и министър на външните работи	<u>Прави следните бележки и предложения:</u> <u>По проекта на доклад до МС</u> На страница втора от проекта на доклад на министъра на външните работи се посочва, че промяната на чл. 160 от ЗМВР ще доведе до отпадане на сроковете за проверка по декларациите за имуществото и доходите. Обръща внимание, че отпадането на сроковете е предвидено в предложената нова редакция на чл. 160а, ал. 1 от проекта на ЗИД на ЗМВР. На страница трета от проекта на доклад, както и на страница трета от проекта на мотиви към предложения ЗИД на ЗМВР се упоменава <i>Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите-членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни</i>. Подходящо е при първоначално рефериране актът да бъде посочен с пълното си наименование, както това е направено по отношение на останалите правни актове на Европейския съюз, отразени в проектите на доклад и мотиви. На страница четвърта от проекта на доклад като правно основание за приемане на проекта на РМС за одобряване на	Приема се.	

		проект на ЗИД на ЗМВР се посочва чл. 8, ал. 2 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация („УПМСНА“). Следва да се открие, че с решение Министерският съвет одобрява законопроекти на основание чл. 8, ал. 4, т. 1 от УПМСНА. <u>По проекта на ЗИДЗМВР</u> Министерството на външните работи (МВНР) е определено като обект от стратегическо значение по смисъла на Постановление на МС № 181/20.07.2009 г. До определянето на МВНР като стратегически обект, както и след това, външният периметър на територията на Централно управление (ЦУ) на МВНР се е охранявал от служители на Министерство на вътрешните работи (МВР). В тази връзка МВНР предлага да се запази полицейската охрана на външния периметър на територията на ЦУ на МВНР, като изразява следното становище в рамките на съгласувателната процедура: Да се прецизират текстовете на чл. 92, като Министерство на външните работи бъде определено като обект, в който МВР осъществява охрана от полицейски органи без сключване на договор между двете ведомства. В тази връзка предлага в § 22 от проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерство на вътрешните работи, в приложение № 1 към чл. 92, ал. 2 да се създаде нова т. 9: „9. Сградите на Министерството на външните работи - София, ул. „Александър Жендов“ 2 и ул. Алфред Нобел“ № 2”, като досегашните точки 9-13 станат съответно 10-14. С преходните и заключителни разпоредби се правят промени в закони (вкл. с § 28 в Закона за чужденците в Република България и § 29 в Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз, които не са български граждани и членовете на техните семейства), които нямат връзка със Закона за	Не се приема.	МВНР към настоящия момент не е включено в Приложенията към чл. 92 от ЗМВР. С изменението списъкът е прецизиран и включването на нови обекти в него не е целесъобразно, без наличието на финансово обезпечаване на осъществяването на охраната.
		Преходните и заключителни разпоредби се правят промени в закони (вкл. с § 28 в Закона за чужденците в Република България и § 29 в Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз, които не са български граждани и членовете на техните семейства), които нямат връзка със Закона за	Према се по принцип.	Промените са неутрални и касаят пряко дейността на органите на МВР.

	Министерството на вътрешните работи, който е устройствен закон. Предлага в Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз да бъде включен текст относно процедурите и основанията за отказ за издаване на виза, в случаите, когато чужденец е претендирал, но не може да докаже качеството си на „член на семейство на гражданин на ЕС“.	Приема се.	
5.	Министър за българското председателство на Съвета на ЕС 2018 Няма бележки и предложения.		
6.	Министерство на финансите <u>Прави следните бележки и предложения:</u> 1. По § 7 относно изменения в чл. 92 във връзка с § 22 относно изменение на приложение № 1 към чл. 92, ал. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи и § 23 от Преходните и заключителни разпоредби: Съгласно мотивите към законопроекта „Новата редакция на чл. 92 създава ясна регламентация при уреждане на взаимоотношенията между Министерството на вътрешните работи (МВР) и заинтересованите лица и основанията за осъществяване на охрана на обекти от МВР, като са отстранени противоречията в сега действащите разпоредби на нормата“. В допълнение към горните аргументи, в доклада на вносителя до Министерския съвет се твърди, че с промените в чл. 92 от Закона за Министерството на вътрешните работи се предвижда прецизиране на нормата с цел отстраняване на неясноти, противоречия и затруднения при прилагането на действащата регламентация. По принцип, споделяме виждането, че действащата редакция на чл. 92 от Закона за Министерството на вътрешните работи не е достатъчно точна и е възможно да поражда проблеми при прилагането ѝ, но не намираме, че предвидените с § 7 от	Не се приема.	С приетите през 2016 г. разпоредби със ЗИДЗМВР законодателят регламентира условия за финансово осигуряване на дейностите по охрана на обектите, посочени в приложение № 1 от ЗМВР. Прилагането на тези разпоредби не бе осъществено от организации, чийто обекти се охраняват от органите на МВР. В общия случай, мотивите, които са излагани, че не са разчетени такива разходи по бюджетите им. Това доведе до финансово неосигуряване на тази дейност от предвидения в чл. 92, ал. 10 и 11 от Закона за МВР източник. Съгласно чл. 12 от Закона за публичните финанси (ЗПФ),

	законопроект изменения във въпросната норма ще доведат до прецизиране на уредбата и до решаване на проблемите по нейното прилагане. Напротив, предложената от съставителите нова редакция на ал. 10 на чл. 92 във връзка с новата редакция на ал. 2 на същия член и промените в приложението към последната, поражда допълнителни проблеми, като водят до несъгласуваност на свързана законова уредба и до необосновано от бюджетна гледна точка законодателно решение. Според нас, по същество предлаганото изменение в ал. 10 на чл. 92, отнесено към част от институциите/сградите по приложение № 1 към ал. 2 на същия член означава промяна на източника за финансиране на охранителните дейности по отношение на Българската национална телевизия, Българското национално радио и Българската академия на науките. Макар и да става въпрос за бюджетни организации, следва да се има предвид, че същите са със специфичен статут, който определя и съответните специфики на бюджетните им взаимоотношения с държавния бюджет. Предложената нова уредба се отклонява от определените в специалните закони правила за финансиране на дейности на въпросните институции. Предвид горните съображения, считаме за целесъобразно съответните разходи за осъществяване на основни функции и дейности от служители на МВР със служебни или трудови правоотношения да се планират и отчитат по бюджета на МВР, а не да се предвиждат по централния бюджет (както е предвидено в предложението за промяна на чл. 92, ал. 10 от ЗМВР). Съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за публичните финанси (ЗПФ), бюджетите на бюджетните организации включват всички постъпления и плащания за дейността им за съответната бюджетна година, с изключение на постъпленията и плащанията, за които се прилагат сметки за средства от Европейския съюз, и на операциите с чужди средства, за които са обособени сметки за чужди средства, съгласно изискванията	централният бюджет се администрира от министъра на финансите, в съответствие с изискванията на този закон, на закона за държавния бюджет за съответната година и в изпълнение на актове на Министерския съвет. Въз основа на закон или на нормативен акт на Министерския съвет отделни постъпления и плащания на централния бюджет може да се администрират и от други бюджетни организации. На основание чл. 109, ал. 3 от ЗПФ Министерският съвет може да одобрява допълнителни разходи/трансфери за бюджетите на първостепенните разпоредители с бюджет за сметка на централния бюджет. В съответствие с горното и предвид това, че с Постановление на Министерския съвет № 181/20.07.2009 г. са определени стратегическите обекти и дейности, които са от значение за националната сигурност, считаме, че предложената редакция на чл. 92 от ЗИДЗМВР не противоречи на действащото законодателство за управление на публичните финанси, като с това се създава
--	--	---

	на този закон. В тази връзка, предлага ал. 9 и ал. 10 да се обединят, като се създаде една единствена разпоредба за процеса на финансиране на всички дейности в обхвата на чл. 92 със следното съдържание: „(...) Приходите и разходите от дейността на Министерството на вътрешните работи по ал. 1 и 3 и разходите по ал. 2 се отчитат по бюджета на Министерството на вътрешните работи.” Предлага наименованието на приложението към чл. 92, ал.2 да се прецизира в съответствие с промяната на алинеята и след думите „сигнално-охранителна” да се добави „и друга” и думите „и дейностите” да се заличат. Ако погледнем назад във времето, прави впечатление, че МВР използва всякакви поводи да поставя искания за осигуряване на допълнителни средства над одобрените му разходни тавани. В конкретния случай това е направено с предложената нова разпоредба на ал. 10, макар да е предвидено влизането ѝ в сила от 01.01.2018 г. Бихме искали да напомним, че основните функции и задачи на министерството, възложени му със ЗМВР, следва да се изпълняват в рамките на одобрените му годишни бюджети и не трябва да се очаква одобряването на допълнителни разходи от централния бюджет в хода на изпълнението на държавния бюджет.	Възможност за регламентиране на източник за финансово осигуряване на дейностите за осъществяване на охрана от полицейските органи на обектите, посочени в приложение № 1. Считаме, че същата не предполага осъществяване на взаимоотношения на бюджета на МВР с бюджетите на тези организации, в т.ч. и оказване на влияние на финансирането им и взаимоотношенията им с държавния бюджет. В допълнение на горното, с утвърждаваните разходни тавани и одобряваните разходи със закона за държавния бюджет през последните години по бюджети на МВР не могат да се осигурят финансово основните дейности и задачи на ведомството. Освен това, вменяваните допълнителни ангажменти на структурите на МВР изискват осигуряването на необходимите ресурси с цел изпълнение на дейностите в съответствие с регламентираните изисквания. Неосигуряването на необходимите финансови средства на МВР води до невъзможност за нормално
--	--	--

				функциониране и изпълнение на дейностите на министерството, предвидени по закон, в т.ч. и до рискове и заплахи при осъществяване на дейностите по осигуряване на националната сигурност, борба с организираната престъпност, противодействието на престъпността, опазването на обществения ред, граничната охрана и миграция, противопожарната охрана и защита на населението при пожари, бедствия и кризи и др. дейности, за които е отговорно ведомството.. Финансирането на охраната на обектите по приложение № 1 от ЗМВР изисква осигуряване на средства, които считаме, че следва да бъдат предвиджани целево по централния бюджет ежегодно със закона за държавния бюджет на Република България, след което по установения ред да бъдат предоставяни по бюджета на МВР. Целта на промяната е да се осигурят средствата за извършване на дейността.
			2. Подкрепяме промените, свързани с оптимизиране на проверките на декларациите за предотвратяване на	Приема се.

	корупционни практики и за повишаване на ефективността им. С тях България по-пълно адресира идентифицираните от Европейската комисия проблеми, свързани с корупцията и препоръките за засилване и укрепване на институциите. Предлага да се прецизира думите „интересите си“ в предложението с § 15 и § 16 изменения на чл. 160, респ. 160а, тъй като дават възможност за различни тълкувания. 3.С § 25 от Преходните и заключителни разпоредби на проекта се предлагат изменения и допълнения на Закона за защита при бедствия. Съгласно т. 5 от горечитирания параграф се създава чл. 47а, който дава право на доброволните формирования да се сдружават на доброволен принцип и да могат да създадат национално сдружение. Разписани са и правата на националното сдружение. В тази връзка, изразяваме резерви по предложената разпоредба, тъй като има риск в бъдеще регистрираното национално сдружение да предяви искания за финансиране от държавния бюджет, на принципа на юридическите лица с нестопанска цел и нефинансовите предприятия, а именно - по реда на чл. 50, ал. 1 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2017 г. В тази връзка, в случай че в законопроекта се запази възможността за създаване на национално сдружение, като източници на финансиране следва да се посочат единствено собствени средства и други източници, извън обхвата на финансирането от държавния бюджет.	Не се приема.	С протокол № 39/17.10.2012 г. от заседание на Министерския съвет е приета Стратегията за развитие на доброволните формирования за защита при бедствия, пожари и други извънредни ситуации в Република България за периода 2012-2020 г. Съгласно нея координиращата функция на държавата за изграждане на доброволни формирования (ДФ), се изразява в следното: „държавата, в лицето на своите институции, взема политически решения и инициира необходимите законодателни промени, с които да насърчи и улесни процеса на създаването и дейността на ДФ. Изграждането на ДФ е част от националната политика за превенция и осигуряване на пожарна безопасност и защита на населението от бедствия и други извънредни ситуации.“
--	---	-----------------------------	---

			В ПЗР на проекта на ЗИД на ЗМВР е предвидено изменение в чл. 47а, ал. 4 от ЗЗБ, съгласно което МВР съдейства за осъществяването на дейността на националното сдружение на доброволците, като може да му предоставя за безвъзмездно ползване помещения държавна собственост, необходими за изпълнение на дейностите му. В текстовете на чл. 47а няма предложения, относно финансирането на националното сдружение на доброволците, включително и от държавния бюджет. Дори в бъдеще регистрираното национално сдружение на доброволците да направи искане за включване в проекта на Закон за държавния бюджет за финансиране от държавния бюджет, то в правомощията на държавните органи е да го уважат или не.	Това съответства на промените в Закона за местните данъци и такси - задължението за плащане на данък започва след получаване на информацията за регистрация/промяна в регистрация на ИПС. Поради спецификата на
		4.В § 31 от проекта на ЗИД на ЗМВР се предлага създаване на ал. 5 в чл. 58 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ): „(5) Алинея 4 не се прилага и данъкът се дължи за превозни средства, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от Закона за движение по пътищата и за превозните средства със служебно прекратена регистрация поради това, че са с табели с регистрационен номер, които не отговарят на изискванията на българските държавни стандарти	Приема се по принцип.	

		- БДС 15980 и БДС ISO 7591.” Подкрепяме направеното предложение относно служебно прекратяване на регистрацията на пътни превозни средства по реда чл. 143, ал. 10 от Закона за движение по пътищата. Предлага вместо създаване на нова алинея 5 в чл. 58 от ЗМДТ, да се направят следните допълнения в ал. 4 на чл. 58: В ал. 4 след думите „прекратена регистрацията” се поставя запетая и се добавя „с изключение на превозните средства със служебно прекратена регистрация по реда на чл. 143, ал. 10 от Закона за движение по пътищата и на превозните средства с табели с регистрационен номер, които не отговарят на изискванията на българските държавни стандарти - БДС 15980 и БДС ISO 7591”. Обръща внимание, че изразът „превозните средства със служебно прекратена регистрация поради това, че са с табели с регистрационен номер, които не отговарят на изискванията на българските държавни стандарти - БДС 15980 и БДС ISO 7591”, би могъл да се замени с конкретна разпоредба от нормативен акт, който урежда служебно прекратяване на регистрацията на превозни средства, чиито табели с регистрационни номера не отговарят на българските държавни стандарти - БДС 15980 и БДС ISO 7591. 5. По отношение на предложенията за правна възможност за уреждане на водоплавателната дейност и механизма за използване на превозвачи в работата на МВР с подзаконовни нормативни актове, считаме за целесъобразно основните разпоредби да залегнат в законопроекта.	Приема се по принцип.	Целта е да се създаде правно основание за издаване на подзаконов акт, а не да се разписва организацията, подготовката и осигуряване на ресурси за водоплавателни спускания в рамките на закона.	предлаганата нова алинея 5 на чл. 58 от ЗМДТ е изцяло целесъобразно тя да не се обединява с текста на ал. 4.
7.	Министерство на регионалното развитие и благоустройството	Няма бележки и предложения.			

8.	Министерство на образованието и науката	Не е получено становище.		
9.	Министерство на труда и социалната политика	Прави следните бележки и предложения: <u>1.</u> По § 25, т. 1 от Преходните и заключителни разпоредби на Законопроекта, с която е изменен и допълнен чл. 66, ал. 1 от Закона за защита при бедствия. Съгласно § 25, т. 1 от ПЗР в чл. 66, ал. 1 от ЗЗБ се създава нова т. 4, досегашната т. 4 става т. 5, а досегашната т. 5 става т. 6. Към настоящия момент разпоредба на чл. 66, ал. 1 от Закона за защита при бедствия съдържа седем точки, предвид това не става ясно дали досегашните т. 6 и 7 ще бъдат отменени или преномерирани, след влизането в сила на Закона за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи. <u>2.</u> По § 28 от Преходните и заключителни разпоредби, с който се изменя и допълва Закона за чужденците в Република България: <u>а)</u> По т. 1, съгласно която в чл. 2, ал. 3 от Закона за чужденците в Република България след думата „чужденец“ се добавя „лицата, които живеят с него в едно домакинство и“. Текстът на действащата към момента разпоредба на чл. 2, ал. 3 от Закона за чужденците в Република България е следния: „Членове на семейство на чужденец по смисъла на този закон са“. От гореизложеното не става ясно какъв смисъл следва да придобие допълнената разпоредба. <u>б)</u> По т. 2, с която се създава нов чл. 7а. Предлага текста на новия чл. 7а, вместващ допълнителни ангажименти на дирекции „Социално подпомагане“ във връзка с осигуряване на представителство на непридружените непълнолетни и малолетни деца в производствата по Закона за	Приема се. Приема се. Не се приема.	Непридружените деца чужденци са обект на специални мерки за закрила от страна на дирекциите „Социално подпомагане“ като териториални структурни звена

	чужденците в Република България (ЗЧРБ) да отпаднат или да бъде редактиран, като се посочи/определи друг орган, институция или организация, която да осигурява представителство на тази група деца. <u>Мотив:</u> Дирекция „Социално подпомагане“ (ДСП) е специализиран орган за провеждане на политиката за закрила на детето на местно ниво, като предприема мерки за закрила спрямо деца в риск и контролира тяхното изпълнение. Съгласно разпоредбите на действащото законодателство в областта по закрилата на детето, ДСП не разполага с правомощия и функции, свързани с упражняване на права спрямо малолетни и непълнолетни. Предложеният в чл. 7а текст е в конфликт и в противоречие с основните функции и отговорности на ДСП като орган за закрила на детето на местно ниво. ДСП работи в сътрудничество с родителите или лицата, изпълняващи родителски функции, относно спазване на правата и интересите на децата, като в случай на констатиране нарушения при упражняването на родителски функции ДСП е длъжна да предприеме мерки за закрила, които могат да се изразяват и в предложение за ограничаване на тези функции, издаване на задължителни предписания и други. В този смисъл е недопустимо ДСП да изпълнява едновременно ангажиментите си на орган по закрила и представителство на непридружени деца, чужди граждани. Следва също така да се има предвид, че упражняването на родителски права и задължения спрямо малолетни и непълнолетни е уредено в Семейния кодекс (СК). Не е ясна същността на представителството, което се визира в заложения текст на новия чл. 7а от ЗЧРБ, както и какви точно са ангажиментите на лицата, които ще бъдат определени да изпълняват функциите на представител. В контекста на ЗЧРБ терминът „представител“ може да се разглежда като широкообхватно понятие, чиито юридически смисъл не е добре изяснен, включително и чрез липсата на изрично	на Агенцията за социално подпомагане. Разпоредбата на чл. 15, ал. 7 от Закона за закрила на детето регламентира, че дирекция „Социално подпомагане“ може да представлява детето в случаите, предвидени в закон. Това налага в специалния закон какъвто е Законът за чужденците в Република България да се предвиди изрична разпоредба, която да гарантира представителство на децата в административните производства по закона. Липсата на правна уредба прави всички действия, предприети спрямо непридружените деца чужденци, незаконосъобразни. В Закона за убежището и бежанците се урежда въпросът частично, като същият се ограничава до законовото представителство на непридружените деца, търсещи международна закрила. Въпреки наличието на правна уредба за тази категория деца, практическото приложение на чл. 25 от ЗУБ създава редица трудности и правата им остават незащитени.
--	---	--

		регламентирана в този закон дефиниция за представител на разглежданата група непридружени деца чужди граждани. Считаме, че законният представител следва да бъде независима фигура, която да представлява детето пред всички държавни, съдебни, административни и други органи, а не по силата на отделни специални закони и нормативни актове да се назначава различен представител на непридруженото дете чужд гражданин във връзка с участието му в производствата по тези закони. Важно е да се отбележи, че в специалният закон, определящ условията и реда за предоставяне на закрила на чужденци на територията на Република България - Законът за убежището и бежанците (ЗУБ), е регламентирано представителството на непридружените деца чужденци, търсещи или получили международна закрила. На непридружен малолетен или непълнолетен чужденец, търсещ или получил международна закрила, който е на територията на Република България, се назначава представител от общинската администрация, определен от кмета на общината или от оправомощено от него длъжностно лице. Също така, с Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26.06.2013 г. относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, е въведено определение на понятието „представител“, но за децата, търсещи или получили международна закрила. В допълнение, необходимо е да се има предвид, че разпоредбите на чл. 15 от Закона за закрила на детето (ЗЗД) осигуряват в достатъчна степен защитата на правата на детето при участие във всички административни или съдебни производства. В тази връзка, както и с оглед на факта, че с предложенията за промяна в ЗЧРБ се предвижда представителство в административни производства по реда на същия закон, не считаме, че е необходимо въвеждането на подобна норма и в ЗЧРБ, която да въвежда участие на
--	--	--

	служители от ДСП. Също така, следва да се има предвид, че в Закона за правната помощ е регламентирано предоставянето на правна помощ под формата на процесуално представителство. в) По т. 3, с която се правят изменения в чл. 24 от ЗЧРБ и се създават нови ал. 10 и 11 предлага текстовете да бъдат редактирани и прецизирани. <u>Мотиви:</u> Считаме, че вносителите следва да уточнят какво влягат в думите „в тежест на системата на социално подпомагане” за целите на законопроекта. Съгласно действащото законодателство социалното подпомагане се осъществява чрез предоставяне на социални помощи и социални услуги. Следва да се има предвид, че право на социални помощи, наравно с всеки български гражданин, имат чужденците с разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България, чужденците, на които е предоставено убежище, статут на бежанец или хуманитарен статут, и чужденците, ползващи се от временна закрила, и лицата, за които това е предвидено в международен договор, по който Република България е страна. Същите тези лица могат да ползват и съществуващите на територията на Република България социални услуги. Следва да се има предвид, че социалните помощи са част от политиката за гарантиран минимален доход, тъй като са средства за допълване или заместване на собствените доходи за задоволяване на основните жизненни потребности - пасивни мерки, част от системата на гарантираните минимални плащания и поради това обстоятелство за получаването им са предвидени специфични условия. Социалните услуги, макар и част от системата на социалното подпомагане съгласно действащото законодателство, са свързани с активни мерки, включващи превенция, преодоляване на определени дефицити, развитие на специфични умения и други. В тази връзка, предлага думите „системата на социално подпомагане” да бъдат заменени със	Не се приема.	Изразът „системата за социално подпомагане“ е възприет като терминология в целия ЗЧРБ, както и в Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз, които не са български граждани и членовете на техните семейства.
--	---	----------------------	--

		„системата за социални помощи“. г) По т. 10, с която се правят изменения в чл. 44 от ЗЧРБ: - В буква „г“, която изменя алинея 9 на чл. 44 от ЗЧРБ предлага думата „незабавно“ да отпадне. <i>Мотиви:</i> В законодателството за закрила на детето ясно са регламентирани сроковете за работа по случаи на деца в риск, включително и мерките за закрила чрез спешно настаняване на дете извън семейството. В тази връзка, нововъведената в ал. 9 дума „незабавно“ е неприемлива, съобразно правомощията и функциите на ДСП. Незабавното предприемане на мерки за закрила предполага предприемане на съответните действия и мерки в рамките на до 24 часа. Този сравнително кратък срок не винаги е достатъчен за отговорните служители да планират в цялост дейностите си за последваща работа по случая. Следва също да се има предвид, че в практиката са налични случаи на затруднения при идентифициране на самоличността, възрастта, статута и други важни за непридруженото дете чужденец обстоятелства и факти, които възпрепятстват неговата навременна регистрация. Незабавността на действията и предприемането на мярка за закрила предполага непосредствена опасност и заплаха за живота и здравето на детето. В тази връзка, следва да се има предвид, че специалното законодателство в сферата на закрила на детето регламентира и предприемането на мярка за закрила „полицейска закрила“, която е спешна мярка и се прилага за срок до 48 часа, когато детето е обект на престъпление или има непосредствена опасност за живота или здравето му, както и когато има опасност то да се окаже въвлечено в престъпление; изгубено или е в безпомощно състояние или е останало без надзор.	Не се приема.	Полицейските органи, които идентифицират едно дете чужденец като непридружено, срещат трудности поради липсата на бърза реакция от страна на социалните служби, които би следвало да са водещи при преценка на най-добрия интерес на детето и вземане на решение за неговото бъдеще. В повечето случаи дирекциите „Социално подпомагане“ не изпращат социален работник поради практически причини: липса на свободен служител за спешна реакция, липса на транспорт, липса на свободно място за настаняване на непридруженото дете в услуга или институция за деца. Това води до нарушаване правата на детето, което не следва да бъде задържано в СДВНЧ към ДМ. Освен това, в по-голямата част от структурните звена на МВР, прилагащи мярката „полицейска закрила“, не разполагат с подходящи помещения или други възможности за настаняване на децата. Това също води до незащитеност на интересите на детето.
--	--	---	----------------------	---

		- В буква „ж“, която изменя алинея 13 на чл. 44 от ЗЧРБ предлага да се добави следния текст: „Непридружени малолетни и непълнолетни се настаняват само в краен случай и след преценка на най-добрия интерес на детето, в специални помещения отделно от краткосрочно настанените пълнолетни чужденци.” <u>Мотиви:</u> Предложените текстове са от сега действащите разпоредби на чл. 44, ал. 13 от ЗЧРБ, които се прилагат само в краен случай и след преценка на най-добрия интерес на детето. Те дават възможност да бъдат проведени съответните полицейски действия по „първоначална идентификация, установяване на възраст, самоличност и за преценка на административните мерки, които следва да се наложат”, включително за регистрация на лицата/децата. Специалната закрила на малолетните или непълнолетни чужденци е въведена чрез настаняването им в специални помещения, отделно от пълнолетните лица чужденци. Също така, за прилагане на защитната норма на чл. 15 от ЗЗД и	Процедурата за провеждане на медицинска експертиза на възрастта на непридружени деца чужденци като част от процеса на идентификацията му не е уредена нормативно и съответно не е финансово обезпечена. На следващо място, без съгласие на законен представител на непридруженото дете същата няма никаква доказателствена тежест и може да бъде оспорена като незаконосъобразна и нарушаваща правата на непридруженото дете МВР няма функционална компетентност по отношение на извършване на чисто социални дейности каквито се явяват преценяването на най-добрия интерес на непридружени малолетни и непълнолетни чужденци и съответно настаняването им в структури на МВР.	Не се приема.	Процедурата за провеждане на медицинска експертиза на възрастта на непридружени деца чужденци като част от процеса на идентификацията му не е уредена нормативно и съответно не е финансово обезпечена. На следващо място, без съгласие на законен представител на непридруженото дете същата няма никаква доказателствена тежест и може да бъде оспорена като незаконосъобразна и нарушаваща правата на непридруженото дете МВР няма функционална компетентност по отношение на извършване на чисто социални дейности каквито се явяват преценяването на най-добрия интерес на непридружени малолетни и непълнолетни чужденци и съответно настаняването им в структури на МВР.
--	--	--	---	----------------------	---

	на мерките за закрила на детето задължително условие е първоначална идентификация, установяване на самоличност и календарна възраст, както и регистрация на непридруженото дете-чужд гражданин. За ДСП, като орган за закрила на детето, е изключително важно при предприемане на мерки за закрила да бъде определена възрастта на детето/лицето. Тази необходимост е идентифицирана както с оглед планирането на мярка за закрила, така също и с цел осигуряване сигурността на останалите настанени в социалните услуги или специализирани институции деца. В противен случай, има основателен риск за настаняване на пълнолетно лице в услуга, предназначена за деца. Нещо повече, ако лицето е пълнолетно се нарушават неговите права за вземане на лично решение, които има всяко напълно дееспособно лице. С предложените текстове за редакция и допълнение на ал. 13 на чл. 44 от ЗЧРБ се предоставя възможност за по-добро планиране на бъдещите действия и мерки на ангажираните институции за работа по случая. В допълнение, считаме, че при липсата на специализирани центрове за временно настаняване на непридружени деца чужденци, премахването на цигираните разпоредби на ЗЧРБ значително ще загрудни работата на институциите за предприемане на действия за гарантиране на най-добрия интерес на непридружените деца. <u>3. В § 30, т. 7, б. „г” от Преходните и заключителни разпоредби е записано, че в чл. 145 от Закона за движение по пътищата се създава ал. 4, без да е посочено дали досегашната ал. 4 се отменя или става ал. 5.</u> С оглед на гореизложеното предлагаме изменението на чл. 6б, ал. 1 от Закона за защита при бедствия и на чл. 145 от Закона за движение по пътищата да бъде съобразено с разпоредбата на чл. 52, ал. 3 от Указ № 883 от 24.04.1974 г. на Закона за нормативните актове.	Приема се чл. 44 от ЗЧРБ	Предложенията за изменения и допълнения в този текст на Закона за движението по пътищата са заличени от проекта.
--	--	--	---

10.	Министерство на здравеопазването	Няма бележки и предложения.			
11.	Министерство на правосъдието	Няма бележки и предложения.			
12.	Министерство на правосъдието дирекция „Процесуално представителство на Република България пред Европейския съд по правата на човека“	<u>Прави следните бележки предложения:</u> <u>1.</u> В § 5 от ЗИД на ЗМВР се предвижда изменение на чл. 91, ал. 2 от закона, като се въвеждат изключения от правилото, че средствата за явно наблюдение не могат да бъдат използвани за слеждане на вътрешността на жилищни сгради. Предложените текстове могат да повдигнат въпрос по чл. 8 от Конвенцията във връзка с правото на зачитане на личния, семейния живот и жилището. Още по делото <i>Resk срещу Обединеното кралство ЕСПЧ</i> приема, че явно наблюдение на действията на лице на публично място чрез система за видеонаблюдение само по себе си не е намеса в личния живот, но записването и последващото използване на данните представляват такава намеса. Обръща внимание, че в настоящия случай става въпрос за явно наблюдение не на обществени места, а на вътрешността на жилища, което <i>per argumentum a fortiori</i> директно попада в обхвата на чл. 8 от Конвенцията. Такава намеса в личния живот на гражданите би била допустима, само ако е законосъобразна, преследва легитимна цел и е пропорционална на нея. Считаме, че тук е възможно да бъде повдигнат въпрос по чл. 8 от Конвенцията относно пропорционалността на мярката, предприета от полицейските органи. В случай че при използването на средствата за явно наблюдение в по чл. 91, ал. 2 се събират записи или друга информация, би следвало изрично в нормативен акт, който е обществено достъпен, да се регламентира и процедурата за тяхното използване, съхранение и унищожаване. Следва да се съобрази и практиката на ЕСПЧ, според която събирането, съхраняването и разкриването на информация от държавата за	Приема се по принцип.	Изключенията, в които ще могат да бъдат използвани средства за явно наблюдение във вътрешността на жилища са относими към защита на значим обществен интерес, живота и собствеността на гражданите. Предвидено е създаване на подзаконов нормативен акт, в който да бъдат разписани реда и организацията, при които ще могат да се използват тези средства и при спазване на действащото законодателство.	

	дадено лице също може да представлява намеса в правото на зачитане на личния му живот (<i>Rotari срещу Румъния, Leander срещу Швеция, S and Marger срещу Обединеното кралство, § 99</i>). В заключение следва да се посочи, че с оглед намесата в правата, защитени по чл. 8 от Конвенцията, е необходимо да се регламентират внимателно обхватът на правомощията за използване на средства за явно наблюдение във вътрешността на жилищни сгради, редът, по който ще се вземе решение за това и ще се прецени пропорционалността на намесата, начините за уведомяване на засегнатите лица, както и правилата за съхранението и унищожаването на получената информация. Действително, съгласно чл. 91, ал. 5 редът за използване на техническите средства за явно наблюдение се определя с правила, утвърдени от министъра на вътрешните работи, но те следва да са точни, ясни, публично достъпни и предвидими.	Приема се.
	2. В § 15 от ЗИД на ЗМВР се предлага в чл. 160, ал. 1 и ал. 3 от ЗМВР думите „декларация за имуществото и доходите си“ да се заменят с „декларация за имуществото, доходите и интересите си“. Съгласно чл. 160, ал. 2 отказът да се подпишат декларациите по ал. 1 е пречка за постъпване на държавна служба. Следователно неразкриването от лицето на негови интереси, би довело до невъзможност да постъпи на държавна служба. Освен това с оглед предлаганото изменение на чл. 160а, ал. 1 декларираните интереси може да подлежат на последваща проверка. Понятието „интереси“ има широко значение, не е дефинирано в ЗИД на ЗМВР и е възможно подобна информация да попадне в обхвата на сферата на „личния живот“ по смисъла на чл. 8 от Конвенцията. Макар Конвенцията да не гарантира право на достъп до работа, някои твърде широки ограничения за постъпване на работа или прекратяването на трудови и сходни	

	правоотношения поради обстоятелства, свързани с личния живот, биха могли да попаднат в приложното поле на чл. 8 от Конвенцията (<i>Sidabras and Dziantas срещу Литва, Ozpinar срещу Турция</i>). В този смисъл широкото и неопределено формулиране на „интереси“ създава предпоставки за нарушения на правото на зачитане на личния живот по чл. 8 от Конвенцията. <u>3.</u> В § 28, т. 7 от ЗИД на ЗМВР се предлага в чл. 39а от ЗЧРБ да се създаде ал. 3, съгласно която изпълнението на заповедите за налагане на принудителни административни мерки („ПАМ“) по ал. 1, т. 2 и 3, да не се погасява по давност. ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3 включват връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна и експулсиране. По същество ПАМ представляват индивидуални административни актове. Към момента изпълнението на посочените заповеди за налагане на ПАМ се погасява с изтичането на петгодишна давност (чл. 285 от АПК), като давността не се прилага служебно, а лицето трябва да възрази изрично. Отпадането на давността за изпълнение на тези заповеди може да повдигне въпрос по чл. 13 (ефективни вътрешноправни средства за защита) във връзка най-вече с чл. 3 (забрана за нечовешко и унижително отношение) и чл. 8 (зачитане на личния и семеен живот) от Конвенцията. Връщането или експулсирането на едно лице в страната на произход или друга страна може да повдигне въпрос по чл. 2 (правото на живот), чл. 3 (забраната за нечовешко отношение), чл. 6 (правото на справедлив процес) или чл. 8 (правото на зачитане на личния и семейния живот) от Конвенцията (виж делата <i>F.G. срещу Швеция</i>, <i>Ayad срещу България, Chahal срещу Великобритания, Saadi срещу Италия, Raza срещу България, Мадах и други срещу България, М и други срещу България, Каушал срещу България</i> и много други). Така например в практиката си ЕСПЧ приема, че ще е в нарушение на чл. 3	Не се приема.	По направената бележка по отношение на § 28, т. 7 (преномериран като § 33): Във връзка с препоръки на Европейската комисия от 07.03.2017 г. за по-ефективен процес на връщането при прилагането на Директива 2008/115/ЕО на ЕП и на Съвета и по-конкретно посочената такава под № 6 е записано, че държавите членки следва да гарантират, че решенията за връщане се издават с неограничен срок на действие, така че да могат да бъдат прилагани във всеки един момент без да е необходимо повторно стартиране на процедурите за връщане след определен период от време. Това няма да засегне задължението да се отчита всяка промяна в личното положение на съответните граждани на трети страни, включително рискът от
--	---	-----------------------------	---

	(забрана на изтезанията) от Конвенцията, ако страна по Конвенцията предаде някого на друга държава, когато има достатъчно основания да се смята, че въпросното лице е изложено на реален риск от изтезания или нечовешко или унижително отношение, или наказание. Поради това националното законодателство трябва да съдържа достатъчно гаранции, че тези права няма да бъдат нарушени. В контекста на така предложеното изменение се поставя въпросът за наличието на ефективни вътрешноправни средства за защита срещу нарушения на правото на живот, забраната за изтезания и нечовешко отношение, правото на справедлив процес и правото на зачитане на личния и семеен живот (чл. 13 във връзка с чл. чл. 2, 3, 6 и 8). Така например в редица решения срещу България ЕСПЧ намира нарушение на чл. 13 във връзка с чл. 3 от Конвенцията поради липсата на автоматичен суспензивен ефект на жалбата срещу заповедта за връщане или експулсиране, когато е повдигнато оплакване за риск за живота или опасност от нечовешко и унижително отношение в държавата, в която трябва да се експулсира лицето. В този смисъл непогасяването по давност на изпълнението на такива заповеди създава допълнителни предпоставки за нарушение на чл. 13 във връзка не само с чл. 3, но и с чл. 2 и чл. 8 от Конвенцията, тъй като административният орган ще може да изпълнява заповеди, издадени дълго време преди фактическото експулсиране, а лицето няма да разполага с възможност да възрази срещу това с аргумент за изтекла давност. Напълно възможно е в периода между издаването на заповедта и нейното изпълнение да е настъпила сериозна промяна в личните обстоятелства на засегнатото лице (например да е установило трайни връзки и семеен живот по смисъла на чл. 8 от Конвенцията) или в обективната ситуация в държавата на експулсиране (например да е възникнал сериозен риск за здравето или живота му по смисъла на чл. 2 и 3 от Конвенцията), които да не са надлежно преценени от		нарушаване на принципа на забрана за връщане. Целта на направената препоръка и предложеният текст в законопроекта – чл. 39а, ал. 3 от ЗЧРБ, е да се намали административната тежест, като не се започва нова процедура по връщането, в случаите когато има издадено решение за връщане, което не е изпълнено. Следва да се има предвид, че във всички случаи на граждани на трета страна, който е в незаконен престой на територията на държава членка, се издава решение за връщане. При наличие на сериозна промяна в личните обстоятелства на засегнатото лице и промяна на правния статут на лицето, в случай че същият придобие право на законно пребиваване на територията на страната, заповедта се отменя и не се изпълнява. От друга страна при промяна в обективната ситуация в държавата на връщане/експулсиране административният орган преценява, като спазва принципа на „забрана за връщане“. Преди приемане на фактически действия по връщането винаги се
--	--	--	--

	административния орган. Невъзможността да възрази срещу изпълнението на заповедта поради изтекла давност ще лиши лицето от правно средство за защита срещу потенциални нарушения на чл. 2, 3 и чл. 8 от Конвенцията. Нещо повече, то не следва да носи вредните последици от многогодишното бездействие на държавата, както и е и смисълът на института на давността в правото. Поради това така предложеното изменение може да доведе до нарушения на чл. 13 от Конвенцията.		преценява дали в държавата, в която ще се изпълни мярката, животът и здравето на лицето ще бъдат застрашени, съществува ли реален риск от изтезания или нечовешко или унижително отношение. Това е залегнало в чл. 5 от Директива 2008/115/ЕО, както и в чл. 44а от ЗЧРБ. При изпълнението на ПАМ са предвидени всички процедурни гаранции, включително отлагане на изпълнението, съгласно чл. 44б от ЗЧРБ.
	4. В § 28, т. 11 от ЗИД на ЗМВР се предлага отмяната на алинея 3 и алинея 4 на чл. 46а от ЗЧРБ. Настоящият текст на чл. 46а, ал. 3 предвижда, че преди изтичането на всеки 6 месеца от настаняването в специален дом за временно настаняване на чужденци директорът на Дирекция „Миграция“ или оправомощено от него длъжностно лице предоставя информация за чужденците, които не са изведени от страната поради наличието на пречки за това до административния съд по местонахождението на дома. Съгласно чл. 46а, ал. 4 след изтичане на всеки 6 месеца от настаняването в специалния дом съдът служебно или по молба на заинтересования чужденец се произнася в закрито заседание с определение за продължаване, замяна или прекратяване на настаняването. Определението подлежи на обжалване по реда на АПК. Принудителното настаняване на чужденец в специален дом за временно настаняване на чужденци може да повдигне въпрос по чл. 5 § 1 от Конвенцията (право на свобода и сигурност). Чл. 5 § 1, б. б) разрешава задържането на чужденец с оглед	Не се приема.	В чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ е предвидено, че директорът на ДМ прави ежесмесни проверки на основанията за задържане на чужденец в СДВНЧ. Като гаранция, че са налице основанията за задържане с оглед гарантиране изпълнението на връщане/експулсиране, е предвидената възможност за съдебен контрол за законосъобразност на заповедта, както за първоначално задържане, така и за продължаване на принудителното настаняване в дома. Направеното изменение в § 32 от проекта, предвиждащо

	предприемане на действия за неговото експулсиране или екстрадиране. ЕСПЧ приема, че всяко лишаване от свобода, попадащо в обхвата на чл. 5, ал. 1, б. f), ще бъде оправдано, докато производствата за депортиране или експулсиране на лицето са в ход. Ако тези производства не се осъществяват с дължимата грижа, задържането престава да бъде допустимо по силата на тази разпоредба и води до нарушение на чл. 5, § 1, б. f. По-конкретно в решенията по делата <u>Раза срещу България</u>, <u>М. и други срещу България</u>, <u>Ауад срещу България</u>, <u>Амие и други срещу България</u> ЕСПЧ намери нарушение на чл. 5, ал. 1, б. f от Конвенцията поради това, че жалбоподателите са били задържани за дълъг период от време (повече от 2 години и половина), като през този период властите не са предприемали мерки за тяхното ефективно връщане в държавата на произход или друга държава. Предвиденото в момента задължение по чл. 46а, ал. 3 на административния орган да предоставя информация за предприетите мерки за връщането на лицето, докато трае неговото задържане, представлява гаранция, че все още са налице основанията за задържане с оглед експулсиране (чл. 5, ал. 1, б. f). На следващо място принудителното настаняване на чужденец в специален дом за временно настаняване на чужденци може да повдигне въпрос и по чл. 5 § 4 от Конвенцията. Той предвижда право на всяко задържано лице на достъп до съд, който да разгледа бързо законосъобразността на задържането и да има правомощие да освободи лицето, в случай че задържането е незаконосъобразно. В някои дела срещу България (<u>Амие и други срещу България</u>, <u>М. и други срещу България</u>, <u>Раза и други срещу България</u>) ЕСПЧ установява нарушение поради продължителността на времето, отнело на съдилищата да разгледат техните жалби срещу задържането. Настоящият текст на чл. 46а, ал. 4 от ЗЧРБ предвижда изрично правото на задържаното лице да поиска от съда да преразгледа задържането, както и правомощието на съда да разпоре	отмяната на ал. 3 и 4 от чл. 46а от ЗЧРБ, не нарушава правото на чужденеца за достъп до съда. Предвиденото изменение на чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ е в посока на изрично издаване на заповед от директора на ДМ за продължаване на принудителното настаняване на чужденеца в СДВНЧ, като същата ще може да се обжалва по инициатива на лицето по реда на чл. 46а, ал. 1 и 2 от ЗЧРБ. По този начин на всеки 6 месеца при издаването на заповед за продължаване на принудителното настаняване, чужденецът ще има възможност да сезира съда за осъществяване на съдебен контрол за законност на задържането. С настоящата промяна не се премахва възможността за съдебен контрол, а се изменя единствено редът, по който се осъществява. Съгласно чл. 15, пар. 3 от Директива 2008/115/ЕО „Във всеки един случай задържането се преразглежда през разумни интервали или по молба на засегнатия гражданин на трета страна или служебно. В случай на продължителни срокове за
--	---	---

	С приемането на чл. 46а от ЗЧРБ е предвидено нарочно правно средство за оспорване на принудително настаняване, свързано с наложените принудителни административни мерки по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3. Съгласно сега действащата разпоредба на чл. 46а, ал. 5 съдът може да постанови освобождаване на чужденеца и той следва да бъде освободен незабавно. Такова е и изискването към правното средство за защита по чл. 5 § 4 от Конвенцията, за да бъде то ефективно. В решението по делото <i>Рахмани и Дичева срещу България</i>, ЕСПЧ постановява, че е налице нарушение на чл. 5 § 4 от Конвенцията именно поради липсата на правомощие на съда да постанови освобождаване на жалбоподателя. Обстоятелствата по това дело се развиват преди приемането на чл. 46а от ЗЧРБ. Националният съд се е произнесъл по законосъобразността на задържането на жалбоподателя като е отменил отказа на административния орган да се произнесе по жалбата и му я е върнал за ново разглеждане. ЕСПЧ отбелязва обаче, че националният съд не е бил компетентен да постанови освобождаването на жалбоподателя, след като констатира законосъобразността на принудителното настаняване и следователно това съдебно производство не отговаря на изискванията на чл. 5 § 4 от Конвенцията. С оглед изложеното, за да бъде създаденото с чл. 46а от ЗЧРБ правно средство за защита в съответствие с изискванията на Конвенцията, от изключително значение е правомощието на съда при законосъобразно задържане да може да постанови незабавното освобождаване на лицето, така както е предвидено в сега действащата разпоредба на чл. 46а, ал. 5. В този смисъл предложената промяна ще доведе до пряко противоречие с изискванията на чл. 5, ал. 4 от Конвенцията.	Приема се за сведение.
	6. За пълнота и във връзка с чл. 134, а 1, т. 1 от ЗМВР обръща внимание на Решение № 7 от 21.06.2016 г. на Конституционния съд, с което бе обявена за противоконституционна	

12.	Министерство на културата	разпоредбата на чл. 40, ал. 1, т. 5 от Закона за защита на класифицираната информация. Тя изискваше срещу лицето, подаващо молба за достъп до класифицирана информация, да няма образувано наказателно производство от общ характер. КС намери противоречие между този текст и презумпцията за невинност, прокламирана в чл. 31, ал. 3 от Конституцията. <u>Прави следната бележка:</u> В § 22 - Приложение № 1 към чл. 92, ал. 2, т. 13 след „Национална галерия“ следва да се постави запетая, тъй като текстът „Национална галерия Квадрат 500 - София, пл. „Св. Александър Невски“, ул. „19 - ти февруари“ 1“ е некоректен по отношение на посочения административния адрес на обекта. Национална галерия, Квадрат 500 е сграден комплекс с административен адрес гр. София, район „Оборище“, бул. „Васил Левски“ № 95, намиращ се в поземлен имот с идентификатор 68134.405.109 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. София, Столична община, състоящ се от сгради с идентификатори, както следва: -68134.405.109.2 - крило по ул. „19 февруари“; -68134.405.109.12 - крило по ул. „Московска“; -68134.405.109.14 - крило по бул. „Васил Левски“; -68134.405.109.13 - скулптурна градина и фондохранилища, като Министерството на вътрешните работи следва да охранява с полицейски органи, включително и със сигнално-охранителна техника, целия поземлен имот с идентификатор 68134.405.109 и гореописаните сгради. <u>Мотиви:</u> Сградите, от сграден комплекс Национална галерия, Квадрат 500 са функционално свързани по между си. Същите са с еднакво предназначение - администрация, галерии и фондохранилища и ползването и охраната им не биха могли да се разделят. В сградния комплекс е изградена централна система за управление на инсталациите и оборудването (видеонаблюдение, пожарозвествяване, пожарогасене,	Не се приема.	С измененията списъкът е прецизиран и включването на нови обекти в него не е целесъобразно, без наличието на финансово обезпечаване на осъществяването на охраната.
-----	---------------------------	---	---------------	---

		сигналноохранителна система, климатизация и др.).			
13.	Министерство на околната среда и водите	Няма бележки и предложения.			
14.	Министерство на земеделието, храните и горите	<u>Прави следната бележка:</u> По отношение на проекта на закон предлага § 2 и § 7, т. 4 да се прецизират, доколкото не става ясно дали предложената редакция не противоречи на чл. 142, ал. 1, т. 1 и 2 от действащия ЗМВР.	Не се приема.	Текстовете са съобразени с действащите разпоредби на ЗМВР и ЗДСл.	
15.	Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията	<u>Прави следните бележки и предложения:</u> 1. В § 29 от проекта на закон след наименованието на изменения акт - Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз, който не са български граждани, и членовете на техните семейства, следва да се добавят броят и годината на „Държавен вестник“, в който той е обнародван, както и броят и годината на „Държавен вестник“, в който са обнародвани измененията и допълненията му. <u>Мотиви:</u> Бележката е свързана с изпълнение на разпоредбата на чл. 49 от Указ № 883 от 24 април 1974 г. за прилагане на Закона за нормативните актове. 2. Предложената с § 30, т. 5, буква „б“ от проекта на закон нова ал. 15 в чл. 143 от Закона за движението по пътищата да се измени, както следва: „(15) Временно се отнема регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, че поради констатирани технически неизправности при периодичен преглед за проверка на техническата изправност, пътното превозно средство не се допуска да се движи по пътищата, отворени за обществено ползване, за което се уведомява	Приема се.		Дефиницията в законопроекта за временно отнемане на регистрацията е ясна и не се налага нейното детайлизиране.
			Приема се частично.		

	собственикът на пътното превозно средство. Временно отнетата регистрация на пътното превозно средство се възстановява служебно при предоставяне на данни от Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ за преминал периодичен преглед със заключение, че пътното превозно средство се допуска да се движи по пътищата, отворени за обществено ползване.“ Мотиви: Предложението цели по-подробно разписване на разпоредбите по отношение на временното отнемане на регистрацията на пътното превозно средство, когато по време на периодичен преглед за проверка на техническата му изправност са констатирани технически неизправности, въз основа на които пътното превозно средство не се допуска да се движи по пътищата, отворени за обществено ползване. Считаме за целесъобразно да се регламентира и редът за възстановяване на временно отнетата регистрация на пътното превозно средство. Информационната система за електронно регистриране на резултатите от периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства е изградена и се поддържа от Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, поради което агенцията трябва да предоставя информация на Министерството на вътрешните работи за установените технически неизправности на пътните превозни средства. Предложените текстове са аналогични с разпоредбите на чл. 143, ал. 10 от Закона за движението по пътищата по отношение на служебното прекратяване на регистрацията на пътното превозно средство, когато не е сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилите.		
	3. Предложената с § 30, т. 5, буква „б“ от проекта на закон нова ал. 16 в чл. 143 от Закона за движението по пътищата да се заличи и да се предвиди нова разпоредба за създаване - нов чл. 142а в Закона за движението по пътищата, със следния текст:	Приема се частично.	Направените предложения по обхвата и вида на обменната информация не са предмет на ЗДвП,

	„Чл. 142а. (1) Министерство на вътрешните работи и Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ си обменят информация за регистрираните пътни превозни средства и за периодичните прегледи за проверка на техническата им изправност. (2) Министерство на вътрешните работи предоставя на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ данни за: 1. превозните средства, регистрирани в Република България, с информация за: а) идентификационен номер на превозното средство (VIN) или номер на рамата (шасито); б) регистрационен номер и код на държавата; в) марка и търговско наименование; г) категория; д) цвят; е) номер на двигателя; ж) дата на първата регистрация; з) вид на горивото; и) номер на одобрението на типа, тип, вариант и версия; к) маса, технически допустима максимална маса, допустима максимална маса, определена от компетентните органи и допустима максимална маса на състав от превозни средства; л) технически допустима максимална маса на тегленото ремарке; м) брой оси; н) разпределение на технически допустимата максимална маса върху осите; о) обем и максимална мощност на двигателя; п) брой на местата; р) ниво на шума; с) коригиран коефициент на абсорбиране за дизелови двигатели; т) екологична категория;	а на подзаконовите актове от функционалната компетентност на МВР и на МТИТС.
--	--	--

	у) други данни, при поискване; 2. собствениците на превозни средства, регистрирани в Република България, с информация за наименоvanие и ЕГН/ЛНЧ/БУЛСТАТ/ЕИК; 3. номер на свидетелството за регистрация и дата на издаване; 4. други данни, при поискване. (3) Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ предоставя на Министерството на вътрешните работи данни за: 1. идентификационен номер на превозното средство (VIN) или номер на рамата (шасито); 2. регистрационен номер на превозното средство и код на държавата; 3. място и дата на извършване на периодичния преглед; 4. показание на километропоказателя, когато има такъв, към момента на периодичния преглед; 5. клас на превозното средство, когато има такъв; 6. установени неизправности и нивото на тяхната сериозност; 7. резултат от периодичния преглед; 8. дата за извършване на следващия периодичен преглед; 9. номер на разрешението и наименоvanие на лицето по чл. 148, ал. 2, извършило периодичния преглед; 10. председателя на комисията, извършваща прегледите и техническия специалист, извършили периодичния преглед; 11. лицето, представило превозното средство на периодичен преглед; 12. издадените документи за техническа изправност на превозното средство; 13. други данни, при поискване. (4) Обменът на данните по ал. 2 и 3 се извършва по електронен път в реално време, чрез автоматизирани интерфейси между информационните системи на Министерството на вътрешните работи и Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, при спазване на правилата за оперативна съвместимост и информационна сигурност.		
--	--	--	--

(5) Условията, редът и начините за обмен на информация, форматите на данните и използваните класификатори, както и взаимодействието между Министерството на вътрешните работи и Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, се определят с инструкция, издадена от министъра прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства е изградена и се поддържа от Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, поради което агенцията трябва да предоставя информация на Министерството на вътрешните работи за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства. Считаме за целесъобразно условията, редът и начините за обмен на информация за регистрираните пътни превозни средства и периодичните прегледи за проверка на техническата им изправност, форматите на данните и използваните класификатори, както и взаимодействието между Министерството на вътрешните работи и Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, да се определят с инструкция, издадена от министъра на вътрешните работи и министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията. В чл. 142 от Закона за движението по пътищата е определен реда за предоставяне на информация за регистрираните пътни превозни средства от Министерството на вътрешните работи. В тази връзка разпоредбите по отношение на обмена на информация за регистрираните пътни превозни средства и периодичните прегледи за проверка на техническата им изправност следва да бъдат непосредствено след чл. 142 от Закона за движението по пътищата. Предложените текстове са аналогични с разпоредбите на чл. 574 от Кодекса за застраховането по отношение на обмена на информация за регистрираните пътни превозни средства и сключените задължителни застраховки „Градска отговорност“ на автомобилистите.

	4. В § 30, т. 10 от проекта на закон, с която се предвижда изменение на чл. 165, ал. 2, т. 9 от Закона за движението по пътищата, в последното изречение след думата „и/или“ да се добави „употреба на“. <u>Мотив:</u> Бележката е свързана с постигане на пълно съответствие с използвания в целия проект на закон израз „употреба на наркотични вещества или техни аналози“. 5. В § 30, т. 22 от проекта на закон, с която се предвижда създаване на § 6в в Допълнителните разпоредби на Закона за движението по пътищата в края на изречението да се добави информация за Официалния вестник на Европейския съюз, в който е публикувана Директива 2014/46/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за изменение на Директива 1999/37/ЕО на Съвета относно документите за регистрация на превозни средства, а именно „(ОВ L 127, 29.04.2014 г.)“. <u>Мотив:</u> Бележката е свързана с изпълнение на разпоредбите на чл. 32 и чл. 40 от Указ № 883 от 24 април 1974 г. за прилагане на Закона за нормативните актове. 6. С § 30 от проекта на закон се предвиждат изменения в Закона за движението по пътищата за въвеждане в националното законодателство на разпоредбите на Директива 2014/46/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за изменение на Директива 1999/37/ЕО на Съвета относно документите за регистрация на превозни средства (ОВ L 127, 29.04.2014 г.). В Плана за действие за 2017 г. с мерките, произтичащи от членството на Република България в Европейския съюз, като мярка № 103 е предвидено приемането на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № I-45 от 24 март 2000 г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за	Приема се по принцип. Приема се. Не се приема.	Предложенията за изменения и допълнения в този текст на Закона за движението по пътищата са заличени от проекта С промените в ЗДвП се регламентира правното основание за промените в Наредба № I-45 от 24 март 2000 г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства (Обн., ДВ, бр. 31 от 2000 г.). Самите промени в наредбата ще се извършат след
--	--	---	---

		регистрираните пътни превозни средства (Обн., ДВ, бр. 31 от 2000 г.) за въвеждане на разпоредбите на Директива 2014/46/ЕС. Водещата работна група по мярка № 103 е Работна група 9 „Транспортна политика“. В тази връзка считаме, че проектът на закон следва да се съгласува и с Работна група 9 „Транспортна политика“.		влизане сила на предложения ЗИД на ЗДвП и ще бъдат съгласувани с РГ 9.
16.	Министерство на икономиката	Няма бележки и предложения.		
17.	Министерство на енергетиката	Няма бележки и предложения.		
18.	Министерство на туризма	Няма бележки и предложения.		
19.	Министерство на младежта и спорта	Няма бележки и предложения.		
20.	Дирекция „Модернизация на администрацията“ на Министерския съвет	<u>Прави следните бележки и предложения:</u> § 30 от законопроекта, с който се предлагат изменения и допълнения на Закона за движение по пътищата (ЗДвП): <u>1.</u> По т. 5 от § 30 относно създаването на нова ал. 18 в чл. 143 от ЗДвП във връзка с т. 7, б. „б“ относно изменение на чл. 145, ал. 2 от ЗДвП - предложенията не са в съответствие със заявления от правителството мерки за цялостна реформа на процедурата по прехвърляне на собствеността на пътни превозни средства (ППС), тъй като предвиждат задължение за приобретателя на ППС лично да регистрира придобитото средство в служба по регистрация на ППС. Доколкото законопроектът предвижда нова ал. 5 на чл. 144, според която регистрацията на договорите за прехвърляне на собствеността ще се извършва от нотариусите, не става ясно предназначението на още един етап от процедурата по регистрация, а именно личното явяване на приобретателя в служба по ППС, което представлява и основният елемент на административната тежест за гражданите и бизнеса.	Приема се по принцип. Предложенията за изменения и допълнения в този текст на Закона за движението по пътищата са заличени от проекта С предложените промени се дава срок на купувача да регистрира ППС, а в същото време се защитава интересите на продавача.	

		Предлага посочените изменителни разпоредби да отпаднат от проекта, както и свързаната с тях нова административно-наказателна разпоредба на чл. 177, ал. 6. <u>2.</u> По т. 6, б. „а” относно допълнението на чл. 144, ал. 1 - предложението отлага вещно-прехвърлителния ефект на сделките с ИПС до момента на „подмяната на свидетелството за регистрация”. Обуславянето на прехвърлянето на собствеността от извършването на действия от администрацията е в разрез с принципите на законната регламентация на гражданския оборот в българското право и създава правна несигурност във връзка със значителен брой сделки. Ако именно това е идеята на предложената разпоредба (за което няма изложени доводи в мотивите към законопроекта), то би било по-издържано да се предложи регламентиране на недействителност на сделките с ИПС при изрично изброените основания за отказ от страна на МВР за издаване на свидетелство за регистрация. Дирекция „Модернизация на администрацията” подкрепя различно законодателно решение - приобретателят да има възможност преди сключването на сделка с ИПС да е наясно по заявка лично или чрез нотариуса с всички обстоятелства, които биха били основание за отказ за издаване на свидетелство за регистрация, вкл. с тези по чл. 143, ал. 5, т. 3 и 5. Поради изложеното, не подкрепяме предложената разпоредба и предлага да отпадне.	Приема се.	Предложенията за изменения и допълнения в този текст на Закона за движението по пътищата са заличени от проекта.
	<u>3.</u> По т. 6, б. „б” относно създаването на ал. 3 в чл. 144 - в мотивите към законопроекта не са изложени аргументи за въвеждането на изискване за нотариална заверка на подписите при прехвърляне на ИПС с прекратена регистрация в Република България. За да може да се прецени дали тази мярка следва да бъде подкрепена, предлага да бъдат представени доводи, базиращи се на данни, включително и във връзка с		Приема се по принцип.	Предложенията за изменения и допълнения в този текст на Закона за движението по пътищата са заличени от проекта. Чрез предложената промяна на ЗДВП се създават еднакви условия и за регистрираните и за

	разходите, които ще произтекат за гражданите и бизнеса.		ППС с прекратена регистрация, като се предотвратява възможността за заобикаляне на закона и избягване заплащането на местен данък и такси.
	4. По т. 6, б. „б“ относно създаването на ал. 4 в чл. 144 - от предложената редакция не става ясно какъв е фактическият състав по прехвърлянето на ППС на лице без постоянен адрес в Република България. Съдейки по предложената нова ал. 5 на чл. 177, идеята е първо да се прекрати регистрацията на превозното средство, да се върнат табелите с регистрационен номер и след това да се сключи сделката за прехвърляне на собствеността. Освен че не са ясни аргументите за предлаганото изменение и защо липсата на постоянен адрес на приобретателя налага толкова специфичен режим на сделките, следва да се намери решение на случаите, когато след прекратяването на регистрацията с оглед предстоящо прехвърляне на ППС на практика не се стигне до сделка, независимо от причините.	Приема се по принципи.	Предложенията за изменения и допълнения в този текст на Закона за движението по пътищата са заличени от проекта. Предложенията цели решаване на кардинален проблем на Република България с прекратяване на практиката стотици хиляди МПС с българска регистрация да се управляват от чужди граждани (румънци, италианци и др.) в чужбина. В случай на ПТП обезщетенията се поемат от български застрахователни компании или Българския гаранционен фонд.
	5. По т. 6, б. „б“ относно създаването на ал. 5 в чл. 144 - предложената редакция предпоставя използването на един единствен начин за осигуряване на обмена на информация между нотариусите и МВР във връзка с прехвърлянето на собственост върху ППС. Намира за необосновано подобно законодателно решение, доколкото има други възможности за реализация на обмена на данни, например чрез създаването на електронна услуга на МВР, като изборът на опция предстои. Предлага посочването на технологичното решение да се предвиди в наредба на вътрешните работи, а не в самия закон.	Приема се по принципи.	Предложенията за изменения и допълнения в този текст на Закона за движението по пътищата са заличени от проекта. Не се налага всички подробности по обмена на данни да се регламентират със закон - обмена се информация по електронен път за регистрираните ППС. Обхвата на данните не е предмет на закона.

	6. Предлага в чл. 144, ал. 6 (нова) да се добави, че освен заявяването на предварително изготвяне на свидетелството за регистрация, приобретателят ще има възможността чрез нотариуса да извършва справки във връзка с ППС с оглед на предстоящото му прехвърляне и да заплаща дължимите на МВР държавни такси във връзка с пререгистрацията. 7. По т. 7, б. „г“ относно създаването на нова ал. 4 на чл. 145 - обръща внимание, че не се предвижда досегашната ал. 4 да стане ал. 5. Доколкото с на регистрация на договорите за прехвърляне на ППС от нотариусите действащата ал. 4 става безпредметна, предлага изменителната разпоредба да се преформулира („г“) ал. 4 се изменя така:...”). 8. По т. 14 относно създаването на ал. 5 в чл. 177 - във връзка с бележката по 4., предлага разпоредбата да отпадне. Допълнителен аргумент в тази посока е, че няма правна логика да се очаква да установява липсата на постоянен адрес на приобретателя, която да обосновава и неговата административно-наказателна отговорност.	Приема се по принцип.	Предложенията за изменения и допълнения в този текст на Закона за движението по пътищата са заличени от проекта. Не се налага всички подробности по обмена на данни да се регламентират със закон - обмена се информация по електронен път за регистрираните ППС. Обхватът на данните не е предмет на закона.
	Приема се по принцип.	Приема се по принцип.	Предложенията за изменения и допълнения в този текст на Закона за движението по пътищата са заличени от проекта.
	Не се приема.	Не се приема.	Предложенията за изменения и допълнения в този текст на Закона за движението по пътищата са заличени от проекта. Това е санкция за собственика, който си продаде ППС, без да е прекратил регистрацията на чужд гражданин (румънци, италианци и др.), които от своя страна управляват стотици хиляди МПС с българска регистрация в чужбина.

21.	Държавна агенция за бежанците	Няма бележки и предложения.			
22.	Държавна агенция „Национална сигурност“	Няма бележки и предложения.			
23.	Агенция „Обществени поръчки“	<u>Прави следните бележки:</u> С проекта на ЗИДЗМВР се правят промени в чл. 92, като в ал. 1 се предвижда, че МВР може да охранява стратегически обекти с национално значение, както и конкретни такива, изброени съответно в т. 2-4 на същата алинея. Използваният израз „може да“ позволява тълкуване на разпоредбата като такава с диспозитивен характер, в смисъл че се допуска заинтересованите лица да сключват договори за охрана и с частни субекти. Това дава възможност да се направи извод, че за осъществяване на охрана на обектите по ал. 1 на чл. 92 от проекта МВР няма изключителни права и сключването на договор за тях следва да се възложи с процедура по ЗОП, в конкуренция с частни охранители. В случай че целта на промяната е само уточняване на режима за осъществяване на охрана, съотв. начинът за заплащане на извършената услуга (дали да се сключва договор или директно да се превеждат целеви средства по сметка на министерството) и се запазва правото на министерството да извършва охрана на тези обекти, то е необходимо прецизиране на предложението. В този смисъл, би следвало по категоричен начин да се посочи, че единствено органите на МВР извършват охрана на всички обекти по ал. 1 и 2 от чл. 92 на проекта. Само предоставянето на изключителни права на МВР за тези обекти дава право на заинтересованите лица - възложители директно да възлагат охрана на министерството като се позовават на изключението по чл. 13, ал. 1, т. 14 от ЗОП. Липсата на ясна регламентация би довело до противоречиво тълкуване на разпоредбата, а оттам и до затруднения при нейното прилагане. Бележката по-горе се	Приема се по принцип.	Стратегическите обекти и дейности от значение за националната сигурност са определени в Постановление № 181 на Министерския съвет от 2009 г., в което са включени множество обекти. Министерството на вътрешните работи не осъществява охраната на всички тези обекти, предвид което е нецелесъобразно предвиждането на императивна разпоредба за осъществяването на охраната.	

		отнася и до предложението по чл. 128 от проекта.		
24.	Комисия за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия	<u>Прави следните бележки:</u> Конкретни предложения за промяна в текстовете на проекта нямаме, но държим да Ви уведоим за проблемите, свързани с финансирането на тази дейност през 2017 г.: Съгласно § 33, от така предложения проект на ЗИДЗМВР промените в § 7, които засягат чл. 92 - влизат в сила от 01.01.2018 г. Проблем за нас възниква с обезпечаването на тези средства за 2017 г. за охрана от полицейските органи, които КРДОПБГДСРСБНА, като организация на бюджетна издръжка, никога не е управлявала и разходвала по бюджета си. Преразглеждането на механизма за финансиране на охраната е двустранен процес и освен отчитането на приходите и разходите от охранителната дейност по бюджета на МВР, следва да включва и администрирането през 2017 г. на държавната субсидия за тази дейност, към което няма отношение КРДОПБГДСРСБНА. Към настоящия момент няма подписан договор между двете ведомства КРДОПБГДСРСБНА и МВР, за извършване на тази дейност и съгласно разпоредбата на § 5 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /Обн., ДВ бр.103 от 2012 г./, охраната на сградата, архива и имуществото на комисията продължава да се осъществява от Министерство на вътрешните работи. Финансовите разходи на комисията за 2017 г. са разчетени до максимална точност и правят невъзможно предоставянето на средства по бюджета на МВР, със сегашната алинея 10 на чл. 92 от настоящия закон.	Приема се по принцип.	Липсва конкретно предложение.

25.	Българска академия на науките	Няма бележки и предложения.		
26.	Българска народна банка	<u>Прави следните бележки и предложения:</u> <u>1.</u> Във връзка с предложената с § 7, т. 1 промяна в чл. 92 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР), предлага думата „може“ да бъдат заменена с „има изключителното право“. Предложената редакция ще доведе до пълно съответствие с предвиденото в чл. 13, ал. 1, т. 14 от Закона за обществените поръчки (ЗОП) изключение извън приложното поле на закона, съгласно което ЗОП не се прилага при обществен поръчки за услуги, възлагани от възложител на публичен възложител или на обединение от такива възложители, които имат изключителни права за предоставяне на съответните услуги по силата на съвместим с разпоредбите на ДФЕС закон, подзаконов нормативен акт или публикуван административен акт. Считаме, че посочената промяна в редакцията на новата разпоредба на чл. 92, ал. 1 от ЗМВР, е от съществено значение с оглед обезпечаване на законосъобразното сключване на договори за осъществяване на охрана от полицейски органи на обектите и органите, посочени в цитираната разпоредба, в случаите когато приложението намират и разпоредбите на Закона за обществените поръчки. <u>2.</u> С § 9 от проекта се предлагат изменения и допълнения на чл. 128 от ЗМВР, който регламентира редът, по който органите на ПБЗН осъществяват пожарогасителна и спасителна дейност и държавен противопожарен контрол. Съгласно предложената промяна в ал. 1 на чл. 128, органите на ПБЗН осъществяват пожарогасителна и спасителна дейност и държавен противопожарен контрол в стратегически обекти от значение за националната сигурност, въз основа на възмездни договори между МВР и заинтересованите лица.	Не се приема. Приема се частично.	Предвиждането на изключителни права в разпоредбата е нецелесъобразно, тъй като тя е отнесима и към стратегически обекти от значение за националната сигурност, които са множество на брой и МВР не осъществява охрана на всички тези обекти. Предложението е отразено в проекта с редакция.

	В тази връзка, предлага нейната редакция да бъде допълнена, както следва: Чл. 128, ал. 1 се изменя така: „Осъществяването на пожарогасителна дейност и спасителна дейност и държавен противопожарен контрол в стратегически обекти от значение за националната сигурност, както и в сгради или части от сгради, ползвани от Българската народна банка, е изключително право на органите на ИБЗН, за което се сключва възмезден договор между МВР и заинтересованите лица.” В допълнение, предлага и създаването на преходна разпоредба в законопроекта със следното съдържание: „Осигуряване на дейностите по пожарна и аварийна безопасност в сгради или части от сгради, ползвани от Българската народна банка от органите на ИБЗН по договори, сключени преди влизане в сила на този закон продължава до 31.12.2017 г. Българската народна банка и МВР сключват договор по реда на чл. 128, ал. 1, считано от 1 януари 2018 г.” Българската народна банка е орган, създаден със закон и натоварен с определени функции, цели и задачи, описани в чл. 2 от Закона за БНБ. Основната цел на БНБ е да поддържа ценова стабилност чрез осигуряване на стабилността на националната парична единица. Централната банка е единственият емисионен институт в България и поддържа налично паричното обръщение. Тя има ключова роля в българската икономика и следи за укрепването и развитието на банковата и кредитната система на страната. Българската народна банка осъществява важни административни функции от национално значение. В изпълнение на своите нормативно установени задължения, в обектите на БНБ, които са нейна собственост или са ползвани от нея във връзка с изпълнение на законовите й правомощия, постоянно се съхраняват парични средства, необходими за осигуряване на налично паричното обръщение на страната. Обезпечаването на тяхната сигурност е от национално значение.	
--	--	--

		С оглед на изложеното, считаме за необходимо и обосновано осигуряването на извършването на пожарогасителна и спасителна дейност и държавен противопожарен контрол от служители на ГДПБЗН на обектите на Българската народна банка, като орган, нагоярен с важни функции от национално значение, с цел обезпечаването на тяхната сигурност. <u>Прави следните бележки:</u> Като обект, посочен в Приложение № 1 към чл. 92, ал. 2 от сега действащия Закон за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР), Българската национална телевизия заедно с териториалните ѝ подразделения е пряко заинтересована основно от прецизирането на нормативната уредба, регламентираща дейността по осъществяването на охрана от органите на Министерството на вътрешните работи (МВР) на обекти, извън предоставените му за управление. Съществуващият понастоящем правен ред, характеризира се с известни неясноти, противоречия и различна регулация на осъществяването от страна на МВР охрана на еднакви по същността им обекти, а именно - такива със стратегически характер, действително създава затруднения при практическото му прилагане, които следва да бъдат преодолени в бъдеще. С оглед гореизложеното, считаме, че посредством редакцията на § 7 от ЗИДЗМВР посочените по-горе слабости на действащата правна регулация на осъществяването от МВР охрана на съответните обекти са успешно превъзможани. Ясно са идентифицирани всички заинтересовани страни: обектите по алинея 1, чиято охрана се осъществява по силата на сключен договор с министерството, както и онези - по алинея 2, охранявани по силата на Приложение № 1 към чл. 92 от ЗМВР. Премахнати са съществуващите понастоящем в ал. 10 и ал. 11 два различни режима на финансиране на охраната на обектите от приложението. Промяната, въведена с изменението на алинея 10, която предвижда, че МВР ще осъществява охрана на обектите в Приложение № 1 към чл. 92, ал. 2 от ЗМВР, сред		
27.	Българска национална телевизия	Приема се.		

		който е и БНТ, е от изключителна важност и полза за нас. И преди сме изразявали категоричните си резерви по отношение заплащането на тази охрана със собствени средства на телевизията, основаващи се на ограничения ни финансов ресурс и възможности. Що се отнася до останалите изменения и допълнения на ЗМВР, които не се отнасят пряко до осъществяваните от Българската национална телевизия функции като национален обществен телевизионен оператор, подкрепяме същите, доколкото са обосновани както от обективната действителност в България, така и от изпълнението на ангажиментите ѝ във връзка с транспонирането на съответните европейски актове.		
28. Българско национално радио	<u>Прави следните бележки и предложения:</u> Българското национално радио е включено в списъка на обектите и дейностите, които Министерството на вътрешните работи охранява с полицейски органи, включително и със сигнално-охранителна техника - Приложение № 1 към чл. 92, ал. 2 от ЗМВР. С влизането в сила на новата алинея 11 на чл. 92 от ЗМВР, охраната от полицейски органи, включително със сигнално-охранителна и друга техника, на част от изброените в Приложение № 1 обекти, след които е и БНР, се осъществява чрез договор, сключен с МВР. По този начин законът задължава националното радио да сключи договор и да заплаща за охранителна услуга, която до момента е осъществявана за сметка на бюджета на МВР. Тъй като основната част от приходите на националното радио се получават чрез трансфер от държавния бюджет, това положение води до няколко съществени проблема. На първо място, в бюджета на БНР не са предвидени целеви средства за охрана на сградата на	Приема се.		

	радиото. Този допълнителен разход натоварва бюджета на националното радио и затруднява изпълнението на законоустановената му в чл. 6 от Закона за радиото и телевизия обществена мисия. Обстоятелството, че БНР се финансира от държавния бюджет му придава статут на възложител по смисъла на Закона за обществените поръчки. Това поражда въпроса дали средствата за охранителни услуги трябва да бъдат разходвани по реда на ЗОП. Предвид сроковете за провеждане на процедури и възможността за обжалване на всички решения на възложителя в хода на същите, сключването на договори за охрана на БНР по този ред крие съществени рискове за сигурността на обекта. Принципите на ЗОП за свободна конкуренция влизат в колизия с предвиденото задължение в чл. 92, ал. 2 от ЗМВР задължение за Министерството на вътрешните работи да осъществява охрана от полицейски органи, включително и със сигнално-охранителна техника, на Българското национално радио. Предложеното изменение в закона ще внесе необходимата яснота по отношение на охраната на стратегическите обекти от значение за националната сигурност, включени в Приложение № 1 към чл. 92, ал. 2. С изменението на алинея 10 на чл. 92 се предвиждат цели средства за охрана на посочените обекти, които трябва ежегодно да се включват в държавния бюджет. По този начин се разрешават съществуващите неясноти и противоречия в законовата уредба и се гарантира охраната и сигурността на стратегическите обекти. Подкрепям предложения проект на ЗИДЗМВР, като смятам че същият ще има положително отражение върху нормативната уредба в областта на вътрешните работи и националната сигурност.	
--	---	--

29.	Българска патриаршия - Свети синод	Не е получено становище.		
30.	Нотариална камара	Прави <u>следните бележки и предложения</u>: Нотариалната камара приема изменението на Закона за движение по пътищата с преходните разпоредби на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи, които оптимизират процедурата по регистриране на МПС и намаляват административната тежест за гражданите. Предлаганите изменения на Закона за движение по пътищата, същевременно гарантират прозрачността на цялата процедура по прехвърляне на собствеността и регистрацията на МПС, обезпечават държавния интерес, относно погасяване на публичните вземания във връзка с придобиването и използването им. По отношение на предложените текстове на проектозакона, предлага две чисто редакционни бележки, а именно: В параграф 30: В предложеното изменение на чл. 144, с което се създава нова ал. 5, наименованието „Камарата на нотариусите“, би следвало да се замени с легалното наименование съобразно ЗННД - „Нотариална камара“. В параграф 30 - В предложеното изменение на чл. 144, с което се създава нова ал. 6, текста „информация за сключване на договор за покупко-продажба да се измени, както следва: „информация за сключения договор“. Съображенията ни са, че гражданите прехвърлят собствеността на МПС не само с договори за продажба, но и с договори за дарение, замяна и др., наименовани и ненаименовани договори по 33Д. Според нас информацията трябва да включва всички възможни видове договори с предмет МПС. Обменът на информация между автоматизираните информационни системи на Нотариалната камара и МВР дава възможност да не се извършва регистрация на МПС, върху	Приема се по принцип.	Предложенията за изменения и допълнения в тези текстове на Закона за движението по пътищата са заличени от проекта.

	които има запор или др. законови ограничения. Предложеният текст ясно дефинира фактическия състав на регистрацията на МПС - прехвърляне на собствеността при нотариуса, подаване на данни към сървъра на МВР от служителите на нотариуса и самата регистрация, настъпваща с огласяването ѝ в информационната система от служителите в звена „Пътна полиция“. Пример за успешното сътрудничество между Нотариалната камара и МВР, е създаденият по подобен начин достъп през 2009 г. до „Националния регистър на българските лични документи“, вследствие на което се препятстваха огромен брой измами с т. нар. „кражба на самоличност“. Възможността за облекчаване на административната тежест за гражданите и поемане на определени технически действия по регистрацията от нотариусите, се предопределя именно от единствено съществуващата засега легална (чл. 286 от ЗННД), действаща и сигурна информационна система, изградена към Нотариалната камара. Създаването ѝ през 2010 г., е предпоставка нотариусите да бъдат полезни при регистрацията на МПС и към настоящия момент, и с оглед на следното: На нотариуса по закон е делегирана публичната власт и съгласно чл. 2 от ЗННД, Параграф 1, т. 19 от ДР от ЗБЛД, Параграф 1, т. 3 от ЗГРРЮЛНЦ, Параграф 1, т. 11 от ЗЕУ, нотариусът е лице, комуто е предоставено упражняването на държавни функции. Нотариусът има не просто възможност, а задължение да проверява, да следи за следните обстоятелства: 1. Проверка на правото на собственост, както и всички особености, свързани с това право, напр. наличието на съпружеска имуществена общност, разпределение на наследствени дялове и други. 2. Следи за погасяването на публичните задължения на прехвърлителите на МПС по чл. 264 от ДОПК.	
--	---	--

		3. Следи за изпълнение на задълженията по чл. 50 от ЗМДТ, който предвижда забрана за прехвърляне по нотариален ред, ако не е платен данък придобиване и данък превозно средство. 4. За нотариуса са предвидени задължения в хипотезите по ЗМПИ, а именно: да идентифицира действителния собственик и да изисква декларация за произхода на средства. В този смисъл, трябва да припомним, че съгласно доклад на Държавния Департамент на САЩ, в България един от най - разпространените способи за изпиране на парични средства, е чрез продажбата на МПС. 5. От съществено значение е и задължението на нотариуса в производството по прехвърляне на МПС, да установи действителната воля на участващите в него лица и тяхната представителна власт. Задълженията на нотариусите произтичат не само от специалните закони - ДОПК, ЗМДТ, ЗМПИ, но и от разпоредбата на чл. 574 от ГПК, във връзка с чл. 576 ГПК, според която нотариалните удостоверения са нищожни, ако сделката или документа противоречат на закона или на добрите нрави. В така предложените текстове, нотариусът ще улесни значително гражданите, като посеме задължението да внася от тяхно име държавната такса за регистрация, така както до настоящия момент внася местния данък за придобиване.		
--	--	--	--	--

СПРАВКА

за отразяване на бележките, предложенията и констатациите, получени при общественото обсъждане по реда на чл. 26, ал. 3 от Закона за нормативните актове на документи относно проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи (Обн. ДВ бр. 53 от 2014 г., изм. бр. 98 и 107 от 2014 г., изм. и доп. бр. 14 и 24 от 2015 г., доп. бр. 56 и 62 от 2015 г., изм. и доп. бр. 81, 97, 98 и 193 от 2016 г., доп. бр. 13, 26 и 58 от 2017 г.)

№	Подател	Бележки/ Предложения/ Констатации	Приети/ неприети	Мотиви
1.	НСИС „Огнеборец“	<u>Прави следните бележки и предложения:</u> <u>1.</u> По §§ от 1 до 8 нямаме възражения. <u>2.</u> В § 9 предлагаме да се създаде нова ал. 2: „(2) „Освен в случаите по ал. 1 ГДПБЗН осъществява пожарогасителна и спасителна дейност и държавен противопожарен контрол в обекти, посочени в Приложение № 2.“ <u>МОТИВИ:</u> В предложеното изменение на ал. 1 на чл. 128 се дава възможност за осъществяване на пожарогасителна и спасителна дейност и държавен противопожарен контрол от органите на ПБЗН в стратегически обекти от значение за националната сигурност, като се сключват възмездни договори между МВР и заинтересованите лица, но нормата е с пожелателен характер. Поради тази причина предлагаме да се създаде нова ал. 2, чрез която императивна разпоредба да се определят обектите /идентично на Приложение №1/, в които да се осъществява пожарогасителна и спасителна дейност и държавен противопожарен контрол от органите на ПБЗН. Смятаме, че е от изключителна важност да бъдат определени тези обекти, с цел надеждната им и професионална защита от държавата. Досегашните alineи 2,3,4,5,6, и 7 съответно да станат 3,4,5,6,7, и 8 и в § 9, т. 2 предлагаме да отпадат от предложението думите „или от оправомощени от тях длъжностни лица“. <u>МОТИВИ:</u> Договорите по ал. 1 трябва да се сключват от директора на ГДПБЗН или от ръководителите на териториалните звена на ГДПБЗН, но не и от оправомощени от тях длъжностни лица.	Приема се частично. Не се приема.	Липсва предложение за приложение. Разпоредбата е редактирана и са посочени и конкретни обекти. В действащата си редакция договорите между МВР и заинтересованите лица по ал. 1 се сключват от директора на ГДПБЗН или от оправомощено от него длъжностно лице, след разрешение на министъра на вътрешните работи.

Имайки предвид чл. 53а от ЗМВР, а именно: „Ръководителите на териториалните звена на ГДПБЗН представляват юридическото лице” договорите трябва да се сключват от тях, а не да се понижава нивото и да се дава правна възможност тези ръководители на териториални структури да прехвърлят отговорността на подчинените им служители.	В предложението за изменение, е въведена възможност договорите по ал. 1 и предложената нова ал. 2, да се сключват от директора на ГДПБЗН, от ръководителите на териториалните звена на ГДПБЗН или от оправомощени от тях длъжностни лица, след разрешение на министъра на вътрешните работи. Договорът се сключва от името и за сметка на съответното юридическо лице: ГДПБЗН, РДПБЗН. Смисълът на оправомощаването, което е предвидено в действащия ЗМВР по отношение директора на ГДПБЗН, а се предлага да се въведе с проекта на ЗИД и по отношение директорите на РДПБЗН, е дейността по изпълнението на договора да бъде възложена, при необходимост, в непосредствения обхват на администриране от длъжностно лице (по принцип ръководител на съответна структура или звено), което стои най-близко в териториален и функционален аспект до тази дейност. Най-ефикасна организация, координация и контрол по изпълнението на такъв договор в определени случаи може да се осъществи именно от пряко ангажирано с дейността длъжностно лице, например началник на отдел в съответна РДПБЗН или ръководител или началник на звено в съответна РСПБЗН. Оправомощаването на длъжностно лице дава възможност за сключването на договор или анексирането на действащи договори в случаите, когато е известно предварително, че съответният директор
---	--

3. По §§ от 10 до 33 нямаме възражения. Освен предложенията, които Ви представяме по така предложения проект на ЗИД на ЗМВР, предлагаме да бъдат включени в същия следните изменения и допълнения: 4. В чл. 37, ал.1 да се създаде нова т. 5 със следния текст: 5. „Дирекция „Национална система 112”. Точки 5, 6, 7, 8, 9 и 10 да станат съответно т. 6, 7, 8, 9, 10 и 11. Алинея 2 да придобие следната редакция: „Главните дирекции, областните дирекции, дирекция „Национална система 112, дирекция „Миграция”, дирекция „Международни проекти”, дирекция „Управление на собствеността и социални дейности”, дирекция „Комуникационни и информационни системи”, Академията на МВР и Медицинският институт са юридически лица. МОТИВИ: Имайки предвид т. 5 на чл. 6, ал. 1, а именно, че осигуряването на достъп на гражданите до услугите за спешно реагиране чрез Националната система за спешни повиквания с ЕЕН 112, считаме, че дирекция „Национална система 112” следва да бъде включена като основна структура на МВР, чл. 37 от ЗМВР. Освен разпоредбата на чл. 6, ал. 1, т. 5 от ЗМВР, също така и чл.	Не се приема.	Ще отсъства на законово основание в период от време, в който би следвало да бъде подписан съответния договор или анекс. Не следва да се изпуска от внимание и обстоятелството, че оправоощаването подлежи на контрол от министъра на вътрешните работи, с оглед даването на разрешение за сключване на договора, което е допълнителна гаранция за опазване на обществен интерес при осъществяването на тази дейност. Дирекция „Национална система 112 и към настоящия момент е основна структура на МВР, тъй като е част от дирекциите по чл. 37, ал. 1, т. 7.
--	----------------------	---

23 и чл. 29 от ЗНССПЕЕН 112 изрично определят дейността по осигуряване на достъп на гражданите до услугите за спешно реагиране чрез Национална система за спешни повиквания с единен европейски номер 112, като основна за МВР и вменяват на министъра на вътрешните работи правомощия по изграждане и поддържане на централите 112, организиране на тяхната дейност и популяризиране съществуването и използването на ЕЕН 112, както и на контрола за изпълнението на ЗНССПЕЕН 112, с оглед на което ДНС 112 не може да бъде дефинирана като специализирана администрация, а дейността ѝ следва да бъде посочена и описана в ЗМВР, Глава пета „Правомощия“, а статутът на ДНС 112 следва да бъде определен като Главна дирекция с дирекции - Районните центрове 112, какъвто е бил съгласно устройствения правилник на закрилото Министерство на извънредните ситуации.	<u>5.</u> В чл. 181, ал. 3 след думите „специфичния характер“ да се добавят думите „и организация“. <u>МОТИВИ:</u> Множество работни групи и срещи между синдикатите и ръководството на МВР доказаха нуждата от промяна на този текст от ЗМВР, който ще поправи една явна несправедливост, допусната в новия ЗМВР, с която необосновано бяха оцелени всички работещи на смени, които като цяло са полицаи и пожарникари, работещи „на терен“. С въвеждането на този текст на полицаите и пожарникарите, работещи на смени, може да се осигури безплатна храна, което е подобряване на социалния пакет на служителите в МВР, който най-накрая ще се изравни със социалния пакет на всички останали граждани в държавата.	<u>5.</u> Не се приема.	5. Съгласно писмо изх. № ПК-25-3 от 31.08.2006 г. на МТСП безплатна храна и/или добавки към нея получават работниците и служителите, които работят в предприятия със специфичен характер и организация на труда. Тези две условия трябва да действат кумулативно съгласно, за да има задължение работодателят за осигуряване на безплатна храна и/или добавки към нея. Обратното ще обезсмисли извеждането на специфичния характер на труда, което ще доведе до напрежение между отделните служители.
6. Прецизиране на текстовете, определящи служителите на длъжности, които изпълняват специфични служебни дейности. В § 1, т. 26а от Допълнителни разпоредби на ЗМВР, в определените към момента специфични служебни дейности да се включат и дейностите по „установяване на причините за възникване на пожари“ и „приемане на спешни повиквания	<u>6.</u> Не се приема.	<u>6.</u> Предложението би довело до необходимост от допълнителни финансови средства по бюджета на МВР, които ще са в размер, пряко зависим от броя служители, които ще бъдат включени към кръга на правоимащите, а	6. Предложението би довело до необходимост от допълнителни финансови средства по бюджета на МВР, които ще са в размер, пряко зависим от броя служители, които ще бъдат включени към кръга на правоимащите, а

и/или координиране дейността на службите за спешно реагиране”. МОТИВИ: Служителите, извършващи установяване на причините за възникване на пожари се излагат директно на токсичното въздействие на продуктите на горене, които по литературни данни са над 2000 токсични съединения и работят без предпазни средства за дихателните органи. В тяхната работа безспорна е важноста за откриване на евентуални индикации за наличие на лесно запалими течности в мястото на огнището на пожара, защото е ясно, че едно от физичните свойства на тези вещества е летливост, следователно с течение на времето евентуалното наличие на минималните количества от лесно запалима течност, останали след пожара може безвъзвратно да се изпарят, което възпрепятства изземването на важна улика като вещество доказателство от мястото на пожара. На територията на Р България единствения начин за констатирането на първоначалния момент при оглед на пожар дали в огнището на същия има наличие на лесно запалима течност е органолептичният метод т.е. използването на нюха и визуалните способности на експерта. Липсват технически средства за откриване на лесно запалими течности. Служителите в Оперативните центрове, осъществяващи приемането на спешни повиквания и/или координиране дейността на службите за спешно реагиране освен, че са им възложени задължения в длъжностните им характеристики да установяват причините за възникнали пожари и изготвяне на пожаро-технически експертизи, също така съгласно Наредба 81213-1006 от 2015г. за реда за осъществяване на ПГ и СД от органите на ПБЗН, същите ръководят и пряко участват на място в действията на екипите от звената за ПБЗН при пожари, бедствия и извънредни ситуации на територията на областта, участват в провеждането на тренировки и учения за защита при бедствия, пожари, извънредни ситуации и гражданско-аварийно планиране.	в документите по обсъждания проект е посочено, че не води до въздействие върху държавния бюджет.
С цел по-добро регламентиране на практическата подготовка	

на обучаемите от факултет ПБЗН и с цел използване на потенциала на АМВР за извършване на основните дейности на МВР, предлагаме да бъдат внесени следните предложения за изменение на ЗИДЗМВР: <u>7.</u> В чл. 47 да се създаде ал. 7 със следният текст: „Преподавателите, служителите и обучаемите в АМВР могат да извършват дейности по чл. 6 по ред, определен с Наредба на Министъра на вътрешните работи.” <u>7.1.</u> В чл. 58 да се създаде ал. 3 със следният текст: „Органи за пожарна безопасност и защита на населението са и преподавателите, служителите и обучаемите, определени по реда на Наредбата по чл. 47 ал. 7.” <u>7.2.</u> Чл. 171 ал. 5 да се измени така: „По време на обучението си курсантите участват в извършването на основни дейности на МВР по реда на Наредбата по чл. 47 ал. 7.” МОТИВИ: Провеждането на практическа подготовка във факултет ПБЗН е с дългогодишни традиции и е доказало своето място в обучението на специалисти за нуждите на службите за ПБЗН. По-активното участие на преподавателите, служителите и курантите от АМВР в извършване на основните дейности ще доведе до значително подбръяване на практическата подготовка на курсантите, както и до придобиване на допълнителен опит от страна на преподавателите и служителите. Това ще помогне за изграждане на по-близки контакти между АМВР и другите структури на МВР. Промените ще доведат до затвърждаване на реномето на АМВР и ще са важно основание за запазване на статута на преподавателите и служителите идентичен с този на органите с полицейски правомощия и тези с правомощия по ПБЗН. АМВР разполага с необходимия ресурс за провеждане на такава подготовка. На настоящия етап трудности създават единствено не доброто регламентиране на тази дейност. Предложените изменения няма да доведат до промени в бюджета на МВР. Този подход ще доведе до значително повишаване на капацитета на органите на МВР за извършване на основните дейности на министерството.	<u>7., 7.1. и 7.2.</u> Не се приемат.	<u>7., 7.1. и 7.2.</u> В чл. 6 от ЗМВР са изброени основните дейности на МВР. Дейностите на МВР се осъществяват от структурите на МВР. В чл. 56 от ЗМВР изрично е посочено, че органи на структурите по чл. 37 и на техните структури и звена са държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 и 2 и ал. 3. Категориите служители на МВР са изрично посочени в чл. 142 от ЗМВР. Полицейските органи и органите за ПБЗН са изрично посочени в чл. 57 и 58 от ЗМВР. Правата и задълженията на преподавателите и обучаваните в академията са разписани в Правилника за устройството и дейността на Академията на Министерството на вътрешните работи, приет с Постановление № 339 от 2014 г. на Министерския съвет (ДВ, бр. 92 от 2014 г.). В тази връзка основните дейности на МВР се осъществяват от съответните органи на министерството, съобразно компетентността им. Органите на структурите на МВР са държавните служители на министерството.
--	--	---

	Подобен подход е приложен и е доказал своята ефективност в други страни.		
Асен Михалков	Позволявам си да направя следните предложения за включване в <u>настоящия Проект на ЗИДЗМВР</u>, свързани с основно коментираното тези дни у нас, а именно намаляване на административната тежест за гражданите и длъжниците от тях такси. Като нямам забележки и коментари към другите части на Проекта, прилагам с отделна номерация, своите предложения: В § 30 В Закона за движението по пътищата: <u>1.</u> В Чл. 100, ал.1, т. 1 след думата "категория" текста до края на изречението се заличава.	Не се приема.	В исторически аспект въвеждането на контролния талон като неразделна част към свидетелството за управление на МПС в българското законодателство е било наложено от етапа на развитие на обществените отношения като мярка за административно въздействие върху поведението на водача и е имало за цел да служи за отбелязване на нарушенията, допускани от водачите на моторни превозни средства. Наличието на контролен талон, възприето в националното ни законодателство, внася особеност, но не е в противоречие с международните норми. По действащото законодателство (ЗДвП) отнемането на контролния талон към свидетелството за управление на МПС при съставяне на акт по Закона за движението по пътищата е въздигнато като процесуално действие и е част от самото административнонаказателно производство - "при съставяне на акт за нарушение по този закон контролният талон се отнема" - като връщането на
2.			

		2. В чл. 157 се правят следните изменения и допълнения: а) в ал. 1 изречение първо придобива следната редакция: „При издаване на свидетелство за управление притежателят му получава определен брой контролни точки за отчет на извършваните нарушения.”; б) Алинеи 6-8 се отменят. 3. В чл. 159, ал. 1 се създава т. 5 със следния текст: „връщане на контролните талони на органа издател, издадени на водачите преди влизане в сила на този закон.”. 1. В чл. 160 се правят следните изменения и допълнения: а) ал. 1 придобива следната редакция: „Дубликат на свидетелство за управление се издава, когато свидетелството е изгубено, откраднато, повредено или унищожено, за което притежателят подписва декларация.”; б) в ал. 3 текста „или контролен талон към него” се заличава. 4. В чл. 183, ал.1, т.1 след думата „управление” запетаята и думите „контролен талон” се заличават. § 32 от настоящия Проект става: В Закона за българските лични документи /Обн. ДВ. бр.93 от 11 Август 1998г., изм. ДВ. бр.53 от 11 Юни 1999г., изм. ДВ. бр.67 от 27 Юли 1999г., изм. ДВ. бр.70 от 6 Август 1999г., изм. ДВ. бр.113 от 28 Декември 1999г., изм. ДВ. бр.108 от 29 Декември 2000г., изм. ДВ. бр.42 от 27 Април 2001 г., изм. ДВ. бр.45 от 30 Април 2002г., изм. ДВ. бр.54 от 31 Май 2002г., изм. ДВ. бр.29 от 31 Март 2003г., доп. ДВ. бр.63 от 15 Юли 2003г., изм. ДВ. бр.96 от 29 Октомври 2004г., изм. ДВ. бр.ЮЗ от 23 Ноември 2004г., изм. ДВ. бр.111 от 21 Декември 2004г., изм. ДВ. бр.43 от 20 Май 2005г., изм. ДВ. бр.71 от 30 Август 2005г., изм. ДВ. бр.86 от 28 Октомври 2005г., изм. ДВ. бр.88 от 4 Ноември 2005г., изм. ДВ. бр.105 от 29 Декември 2005г., изм. ДВ. бр.30 от 11 Април 2006г., изм. ДВ.	Не се приема. Не се приема. Не се приема.	контролния талон е обвързано с изпълнението на задълженията по този закон – “и се връща на водача след изпълнение на задължението по чл. 190, ал. 3”. Коментарът по т. 1. Коментарът по т. 1. Коментарът по т. 1.
--	--	--	--	---

бр.82 от 10 Октомври 2006г., изм. ДВ. бр.105 от 22 Декември 2006г., изм. ДВ. бр.29 от 6 Април 2007г., изм. ДВ. бр.46от 12 Юни 2007г., изм. ДВ. бр.52 от 29 Юни 2007г., изм. ДВ. бр.66 от 25 Юли 2008г., изм. ДВ. бр.88 от 10 Октомври 2008г., изм. ДВ. бр.110 от 30 Декември 2008г., изм. ДВ. бр.35 от 12 Май 2009г., изм. ДВ. бр.47 от 23 Юни 2009г., изм. ДВ. бр.82 от 16 Октомври 2009г., изм. ДВ. бр.102от 22 Декември 2009г., изм. ДВ. бр.26 от 6 Април 2010г., изм. ДВ. бр.ЮО от 21 Декември 2010г.,изм. ДВ. бр.9 от 28 Януари 2011 г., изм. ДВ. бр.23 от 22 Март 2011 г., изм. ДВ. бр.32 от 19 Април 2011 г., изм. ДВ. бр.55 от 19 Юли 2011 г., изм. и доп. ДВ. бр.21 от 13 Март 2012г., изм. ДВ. бр.42от 5 Юни 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.75 от 2 Октомври 2012г., доп. ДВ. бр.23 от 8 Март 2013г., доп. ДВ. бр.70 от 9 Август 2013г., изм. ДВ. бр.53 от 27 Юни 2014г., изм. ДВ. бр.14 от 20 Февруари 2015г., изм. ДВ. бр.79 от 13 Октомври 2015г., изм. ДВ. бр.80 от 16 Октомври 2015г., доп. ДВ. бр.33 от 26 Април 2016г., доп. ДВ. бр.81 от 14 Октомври 2016г., изм. и доп. ДВ. бр.97от 6 Декември 2016г., изм. и доп. ДВ, бр.101 от 20 Декември 2016г./ се правят следните изменения и допълнения:

5. В чл. 9, ал. 2, изречение второ придобива следната редакция:
 „При промяна на постоянния адрес от едно населено място в друго населено място лицето е длъжно да подаде и заявление за издаване на ново свидетелство за управление на моторно превозно средство.“.

Не се приема.

Предложената редакция не изпълнява изложеното в мотивите. Освен това, обемът на приема на заявления се планира на база разчети за определен брой документи. В случай, че всички заявления за издаване на СУМПС и получаването на готовите документи се осъществява в звената БДС, ще се затрудни качествено и своевременно обслужване на гражданите.
 В описаните в мотивите случаи (промяна на адрес, име или придобиване на нова категория) се налага посещение на звената Пътна полиция, тъй като се изискват допълнителен набор от документи и справки. Ако тази

	6. В чл. 31 се създава изречение второ, със следния текст: „Лица, навършили 70-годишна възраст и лица с 50 и над 50 на сто трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане могат да подават заявление за издаване или подмяна на лична карта пред органите на Министерството на вътрешните работи по постоянния или настоящия адрес на лицето.“ <u>МОТИВИ:</u> Позволявам си да направя следното предложение към Вас за включване на горепосочените текстове към ЗИДЗМВР с цел намаляване на административната тежест за българските граждани, както и за намаляване на заплащаните такси от тях. Предложенията ми са свързани с два закона, а именно Закона за движението по пътищата и Закона за българските лични документи. Предлагам премахването на Контролния талон към Свидетелството за управление на моторно превозно средство, тъй като това е документ с отмярала функция, който може да бъде заместен от електронен регистър на нарушенията на водачите, както и на наличните им контролни точки. Във връзка с горното предлагам да се отменят ал. 6-8 от чл. 157 на Закона за движението по пътищата, защото те уреждат въпроси с периода, през който на водач е съставен Акт за административно нарушение и му е отнет контролния талон. Към момента в Република България съгласно АПК има точна правна регламентация как следва да постъпи гражданин, на който е издаден Акт за извършено административно нарушение и не е необходимо да му се отнема и след това връща друг документ. От друга страна за издаване на контролен талон към СУМПС се заплаща и такса в размер на 2 лв., която може да бъде спестена	Не се приема.	несвойствена дейност се осъществява на гишетата на звената БДС съвместно с приема на заявления за издаване на лична карта и паспорт, това ще доведе до значително забавяне обслужването. Кадровото и материалното осигуряване в звената БДС се обезпечава, като се отчита натоварването и изискванията за административното обслужване. При допускане възможност определена категория лица да могат да подават заявления по избор – по постоянен или настоящ адрес, ще доведе до невъзможност за планиране на натовареността и няма да могат да се направят коректни разчети и съответно да се предвидят адекватния брой гишета и служители. Това вместо да облекчи процеса по подаване на заявления и получаване на документи, би могло да доведе до още по-голямо затруднение за гражданите. Също така, при въвеждане на възрастов критерий, биха възникнали дискусии относно определянето на конкретната възраст.
--	---	----------------------	--

	на гражданите. В последно време се заговори и за намаляване на опашките и бюрократията в службите КАТ на МВР. Относно този въпрос предлагам две промени в два члена на Закона за българските лични документи. Първата промяна е, че заявлението за свидетелствата за управление на моторно превозно средство и получаването им може да става изцяло от паспортните служби в районните управления на МВР по постоянен адрес на водачите на МПС, дори и в случаите на смяна на адрес, име или придобиване на нова категория, без да е необходимо посещение на звеното в КАТ. Втората промяна се отнася за възможността лицата, навършили 70-годишна възраст и лица с 50 и над 50 на сто трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане да могат да подават заявление за издаване или подмяна на лична карта и по постоянен адрес. Тази промяна би облекчила работещи хора, защото много често цитираните лица са водени в паспортните служби от придружители, основно в работно време. Относно промените в Закона за българските лични документи ще са необходими промени и в подзаконовите нормативни актове издавани от министъра на вътрешните работи, както и промени, утвърдени от министърския съвет на Р България в Правилника за издаване на българските лични документи.		
3. Адвокат	<u>Прави следните бележки и предложения:</u> прехвърляне на собствеността върху МПС § 30, т. 6 от ЗИД на ЗМВР предвижда промяна в чл. 144, ал. 1 от ЗДвП, според която собствеността върху МПС ще се прехвърля с писмен договор и „подмяна на свидетелството за регистрация“. Ако двата елемента (сключване на писмен договор и подмяна на свидетелството) не се извършват едновременно пред нотариус, ще е налице един разтегнат във времето фактически състав по прехвърляне на собствеността. Според действащата уредба със сключването на договора за прехвърляне, собствеността върху МПС-то преминава към приобретателя. С новата редакция собствеността ще премине едва след подмяна на свидетелството за регистрация. Между реализацията на двата правопораждания	Приема се по принцип.	Предложението по този текст е заличено от проекта.

	юридически факта (изповядване на договора пред нотариус и подмяна на свидетелството) може да се случат редица други, които да попречат да завърши прехвърлянето: вещта да погине, да бъде направен опит за повторното ѝ прехвърляне и т.н. Създават се и предпоставки за измами, тъй като различните услуги на КАТ в страната издават свидетелствата за регистрация за различни срокове, тъй като е различна и натовареността им. В случай че се приеме така предложената редакция на закона, е препоръчително да се уредят и въпросите, свързани с момента на прехвърляне на собствеността и евентуалното незавършване на фактическия състав по прехвърлянето, приключващ с издаване на свидетелство. Необходимо е да бъдат защитени интересите на приобретателите, тъй като предложената редакция създава предпоставки за злоупотреби.		
Sir Humphrey	Съгласно чл. 4 на Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност (ЗОАРАКСД): „(1) Лицензионен и регистрационен режим за извършване на стопанска дейност, както и изискване за издаване на разрешение и удостоверение или за даване на уведомление за извършване на отделна сделка или действие, се установяват само със закон. (2) Всички изисквания, необходими за започването и за осъществяването на дадена стопанска дейност, както и за извършването на отделна сделка или действие, се уреждат със закон. (3) С подзаконов нормативен акт, посочен в закон, могат да се конкретизират изискванията по ал. 2.” Де факто лицензионен режим е установен в Раздел IV на Наредба № Из-2539 от 2012 г. за определяне първоначалния максимален размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушение, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение. Редно е вносителите на предложения за изменения в ЗДвП (чрез	Не се приема.	Съгласно чл. 157, ал. 3 от Закона за движението по пътищата, министърът на вътрешните работи с наредба определя първоначалния максимален размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, както и списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушение, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение.

		ПЗР в ЗИДЗМВР) да изчистят това неизпълнение на ЗОАРАКСД като в настоящото си предложение добавят съответни текстове към § 30, пренасяйки част от разпоредбите от Раздел IV на Наредба № 13-2539 към ЗДВП, а в наредбата да остане само конкретизацията на изискванията за започване на стопанската дейност „допълнително обучение на водачите на МПС за частично възстановяване броя на контролните точки”. Поправка в предходния ми коментар. Поправка в предходния ми коментар. Моля „Раздел IV” да се чете „Раздел III”.		
Дирекция „Планиране и управление на бюджета” - МВР	Във връзка с изготвения проект на закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗИДЗМВР), ДПУБ предлага да се извърши следната промяна на чл. 179 от Закона за МВР, а именно: 1. „В чл. 179, ал. 2, думите „и т. 5“ да се заличат”. 2. В чл. 179, да се създаде нова ал. 3: „(3) Размерът на допълнителното възнаграждение по чл. 178, ал. 1, т. 5, условията и редът за неговото изплащане (да го обсъдим те също ли ще бъдат ежегодни) се определя за всеки отчетен период, със заповед на министъра на вътрешните работи.” Мотиви: На основание чл. 178, ал. 1 от Закона за МВР към основното месечно възнаграждение на държавните служители се изплаща допълнително възнаграждение за постигнати резултати (ДВПР) в служебната дейност. Съгласно ал. 2 от същата разпоредба, условията и редът за формиране на ДВПР в служебната дейност се определя с наредба на министъра на вътрешните работи. На основание чл. 2, ал. 2 от Наредба № 81213-254 от 13/02.2017 г. за условията и реда за формиране на ДВПР в служебната дейност на служителите в МВР, ДВПР се определя на шестмесечен отчетен период от януари до юни и от юли до декември на съответната календарна година. Съгласно чл. 8, ал. 1 от същата Наредба, в 30-дневен срок след изтичане на съответния отчетен период, директорът на дирекция ПУБ следва да изготви и предостави за утвърждаване	Приема се.		

		от министъра на вътрешните работи протокол за определяне на сумите за ДВПР за структурите по чл. 37 Закона за МВР, в съответствие с поставените им оценки и максималния индивидуален размер на ДВПР за един служител, съобразно заеманата длъжност. Съгласно цитираните до тук разпоредби, максималните размери за допълнителното възнаграждение на служителите по чл. 142, ал. 1, т. 1 и т. 3 от Закона за МВР, следва да бъдат определени до 30 юли за първия отчетен период и до 31 януари за втория отчетен период. На основание горесцитираните разпоредби, ДВПР в служебната дейност на служителите за втория отчетен период следва да се изплати от утвърдените разходи по бюджета на МВР за следващата календарна година. В тази връзка и предвид това, че при определяне на размерите на ДВПР в служебната дейност за първия отчетен период не са налице условия за поемане на ангажимент за разходи за персонал по бюджета на МВР за следващата календарна година, следва да бъде изменена разпоредбата на чл. 179 от ЗМВР, с което да се регламентира, че размерът на допълнителното възнаграждение по чл. 178, ал. 1, т. 5, условията и редът за неговото изплащане се определя за всеки отчетен период, със заповед на министъра на вътрешните работи.“		
Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ - МВР	Органите за пожарна безопасност и защита на населението, осъществяват своите правомощия в земеделските земи, на основание чл. 125, ал. 1, т. 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) и в съответствие с Наредба № 81213-968/10.12.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при извършване на дейности в земеделските земи (издадена на основание чл. 125, ал. 4 от ЗМВР). Дейността по осигуряване на пожарна безопасност в земеделските земи, условно може да бъде разделена на два етапа. Първият включва, разглеждане на искане и приложени към него документи, за издаване на становище за допускане/недопускане до участие на земеделска техника в жътвена кампания, а вторият - извършване на проверки в земеделските земи. Допускането на земеделската техника до участие в жътвена	Приема се.		

	кампания се извършва със становище на началника на РСПБЗН или директора на СДПБЗН/РДПБЗН (при електронна услуга), след подадено искане от заинтересованите лица, осъществяващи дейности в земеделските земи. В искането до съответния ръководител, се посочва вида на техниката, както и оборудването ѝ с пожаротехнически уреди и съоръжения, определени в горещитираната наредба. Към искането се прилага документ за платена такса, съгласно Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на МВР по ЗДТ, както и документ за преминал годишен технически преглед, когато се изисква, съгласно Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника, или периодичен технически преглед съгласно Закона за движение по пътищата. При условие, че са посочени, изискващите се пожаротехнически уреди и съоръжения и са приложени, изискващите се документи, органите за ПБЗН, издават становище за допускане до участие в жътвена кампания на земеделска техника. Органите за ПБЗН извършват контролна дейност в житните култури, когато същите са пожароопасни, т.е. след настъпване на етап „Восъчна зрялост“. Същата се изразява предимно в: - проверка на земеделската техника, участваща в жътвена кампания; - спазване на изискванията за парцелиране на земеделските земи, чрез пожарозащитни ивици на съответни допустими площи; - недопускане паленето на стърнища и други растителни остатъци и др. С оглед намаляване на регулаторната тежест върху бизнеса, е целесъобразно да се премахне създадения режим по издаването на становище за допускане до участие в жътвена кампания на земеделска техника, като с отпадането на тази процедура няма да се повлияе на контрола, осъществяван от органите за ПБЗН. За отмяната на горепосоченият режим е необходимо да бъде направена промяна в ЗМВР, със следния параграф: § ... Чл. 125, ал. 1, т. 3 да се измени така: „т.3. извършват проверки по спазване на правилата и нормите за пожарна безопасност при извършване на дейности в	
--	--	--

Дирекция „Човешки ресурси“ - МВР	земеделските земи“ По отношение прилагането на чл. 226, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗМВР: Съгласно чл. 226, ал. 1, т. 5 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) служебното правоотношение на държавния служител в МВР се прекратява при съкращаване на длъжността. В чл. 7, ал. 1, т. 1 от Наредба № 81213-310 от 2014 г. за преназначаване на държавните служители в Министерството на вътрешните работи е предвидено, че при съкращаване на длъжността се предприемат действия за предлагане на държавния служител на друга длъжност. Разпоредбата на чл. 9 от Наредба № 81213-311 от 2014 г. за реда за прекратяване на служебното правоотношение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи указва, че прекратяването на служебното правоотношение на държавния служител на основание чл. 226, ал. 1, т. 5 от ЗМВР - при съкращаване на длъжността, се извършва, когато служителът откаже да заеме друга предложена му длъжност или ако няма друга вакантна длъжност, подходяща за него. В чл. 226, ал. 1, т. 6 от ЗМВР е предвидено, че служебното правоотношение на държавния служител в МВР се прекратява при невявяване или отказ на служителя да заеме длъжността, на която е възстановен, в 14-дневен срок от влизането в сила на съдебното решение за отмяна на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение, освен когато този срок не бъде спазен по уважителни причини. Основание за прекратяване на служебното правоотношение съгласно цитираните разпоредби е наличието на отказ на служителя да заеме длъжността. Налице са случаи, в които макар предложението за заемане на друга длъжност да е достигнало до знанието му, служителът не е изразил изричното си съгласие или отказ да заеме длъжността. В тези случаи липсата на законова уредба, води до невъзможност за прилагане на цитираните разпоредби. По отношение прилагането на чл. 232 от ЗМВР: Разпоредбата на чл. 232 от ЗМВР указва, че при отмяна на	Приема се.	
---	--	-------------------	--

		заповедта за прекратяване на служебното правоотношение държавните служители в МВР се възстановяват на предишната или на друга равностойна длъжност и могат да я заемат, ако в двуседмичен срок от влизането в сила на съдебното решение се явят в съответната структура. Съгласно чл. 232 от ЗМВР, когато към момента на възникване на задължението за възстановяване на служителя на предишната длъжност (заемана при прекратяване на служебното правоотношение), предишната длъжност не е вакантна или е съкратена, служителът следва да се възстанови на друга равностойна длъжност. В чл. 7, ал. 1, т. 5 от Наредба № 81213-310 от 2014 г. е предвидено, че при отмяна на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение, когато предишната заемана длъжност не е вакантна, се предприемат действия за предлагане на държавния служител на друга длъжност. Налице са случаи, в които към момента на провеждане на процедурата по предлагане на длъжност в структурите на МВР не е налична друга равностойна длъжност, която е вакантна и може да бъде предложена на служителя по реда на чл. 7 от Наредба № 81213-310 от 2014 г. В тези случаи, макар да са изпълнени предвидените в наредбата ред и условия за провеждане процедурата по предлагане на длъжност, поради липса на друга равностойна длъжност е налице невъзможност за правилно прилагане на разпоредбата на чл. 232 от ЗМВР. В разглежданите случаи обективната невъзможност за правилно прилагане на цитираните разпоредби на ЗМВР, ще доведе до негативни последици за МВР при оспорване по съдебен ред на издаваните на основание на тях индивидуални административни актове, което ще има и негативен финансов ефект за министерството. Предвид горното е необходимо да се направят изменения в ЗМВР, като предлагаме следните текстове: 1. В 226, ал. 1 т. 6 да се измени така: „б. когато служителът не заеме длъжността, на която е	
--	--	---	--

	възстановен, в 14-дневен срок от влизането в сила на съдебното решение за отмяна на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение, освен когато този срок не бъде спазен по уважителни причини."		
	2. Член 232 се изменя така: „Чл. 232. При отмяна на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение държавните служители в МВР се възстановяват на предишната длъжност и могат да я заемат, ако в двуседмичен срок от влизането в сила на съдебното решение се явят в съответната структура. Когато предишната длъжност не е вакантна или е съкратена, държавните служители в МВР се възстановяват на друга длъжност в рамките на съответния вид по чл. 143, ал. 1“.		
Дирекция „Информация и архив“ - МВР	Бъв връзка с изясняване и бъдещо решаване на възникналите затруднения и проблеми по линия на т. нар. „Учрежденски архив на МВР“, ДИА - МВР през последната година инициира и проведе комплексно проучване и анализ на реалното състояние на документалните и архивни комплекси по линия на служебни фондове във всички структури на министерството по чл. 37, ал. 1 от ЗМВР в столицата и в страната. Изводите са, че двоякият статут на Архива на МВР (по ЗНАФ – „учрежденски“, а в действителност функциониращ като „ведомствен“ по стария ЗДАФ) създава множество проблеми при изпълнение задълженията ни по няколко закона, а именно ЗМВР, ЗЗКИ, ЗЗЛД, ЗДОИ. Съвременната международна обстановка поставя на дневен ред и много сериозни въпроси във връзка с публичността на информацията, създавана от държавните структури, работещи за опазване на националната сигурност и обществения ред. Новите реалности налагат да бъдат променени законовите регламенти на ЗНАФ относно Архива на МВР. Необходими са конкретни промени за надеждното съхранение на класифицираната /в архивите постъпваща след като бъде декласифицирана/ и на публичната информация, до която при необходимост да бъде налаган временно ограничен или временно закрит достъп от страна на МВР. В краен резултат, Архивът на МВР да бъде структуриран и	Приема се.	

		организиран по вътрешноведомствени разпоредби, отчитащи спецификата на информацията и данните, които обхваща и съхранява в съответствие с европейските практики и модели на аналогични архиви, които навсякъде по света са със специален статут и не са фондообразуватели, както в момента законодателно със ЗНАФ е регламентиран статута на Архива на МВР. Предлага се: Със ЗИД на ЗМВР да бъде променен статута на Архива на МВР, понастоящем регламентиран в чл. 33, ал. 1, т. 8 от ЗНАФ, както следва: Чл. 33, ал. 1, т. 8 на ЗНАФ да се измени така: "Архивът на Министерството на вътрешните работи - за документите, създадени в резултат на дейността на структурите в министерството, които се съхраняват постоянно от Министерството на вътрешните работи."		
--	--	---	--	--

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ	
гр. София-1023, ул. "6-ти септември" № 29	
Вх. № 812100-14945	Екз. № 1
от 14.07.2017 г.	

Изм. № 04-02-86/17

/моля цитирайте при отговор/

13.07.2017

ДО
Г-Н БОЙКО СЛАВЧЕВ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ
РАБОТИ

На Ваше писмо рег. № 812100-13651/29.06.2017 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН АДМИНИСТРАТИВЕН СЕКРЕТАР,

Приложено изпращам Справка за съответствие на проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа и с практиката на Европейския съд по правата на човека съгласно чл. 28, ал. 3 от ЗНА.

**ЗАМЕСТНИК-МИНИСТЪР НА
ПРАВОСЪДИЕТО**

ПРОФ. НИКОЛАЙ ПРОДАНОВ

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. № 04-02-86/17 13.07.2017
/моля цитирайте при отговор/

СПРАВКА

ОТНОСНО:

Съответствието на проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за министерството на вътрешните работи с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа („Конвенцията“) и с практиката на Европейския съд по правата на човека („ЕСПЧ“) съгласно чл. 28, ал. 3 от ЗНА

В отговор на писмо с изх. № 04-02-86/30.06.2017 г. на Министерството на вътрешните работи относно проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за министерството на вътрешните работи („ЗИД на ЗМВР“) и на основание чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове, дирекция „Процесуално представителство на Република България пред Европейския съд по правата на човека“ изразява следното становище:

1. В § 5 от ЗИД на ЗМВР се предвижда изменение на чл. 91, ал. 2 от закона, като се въвеждат изключения от правилото, че средствата за явно наблюдение не могат да бъдат използвани за следене на вътрешността на жилищни сгради. Предложените текстове могат да повдигнат въпрос по чл. 8 от Конвенцията във връзка с правото на зачитане на личния, семейния живот и жилището.

Още по делото *Реш срещу Обединеното кралство*¹ ЕСПЧ приема, че явно наблюдение на действията на лице на публично място чрез система за видеонаблюдение само по себе си не е намеса в личния живот, но записването и последващото използване на данните представляват такава намеса. Обръщаме внимание, че в настоящия случай става

¹ Жалба № 44647/98.

въпрос за явно наблюдение не на обществени места, а на вътрешността на жилища, което *per argumentum a fortiori* директно попада в обхвата на чл. 8 от Конвенцията. Такава намеса в личния живот на гражданите би била допустима, само ако е законосъобразна, преследва легитимна цел и е пропорционална на нея. Считаме, че тук е възможно да бъде повдигнат въпрос по чл. 8 от Конвенцията относно пропорционалността на мярката, предприета от полицейските органи.

В случай че при използването на средствата за явно наблюдение в по чл. 91, ал. 2 се събират записи или друга информация, би следвало изрично в нормативен акт, който е обществено достъпен, да се регламентира и процедурата за тяхното използване, съхранение и унищожаване. Следва да се съобрази и практиката на ЕСПЧ, според която събирането, съхраняването и разкриването на информация от държавата за дадено лице също може да представлява намеса в правото на зачитане на личния му живот (*Rotaru срещу Румъния, Leander срещу Швеция, S and Marper срещу Обединеното кралство*, § 99).

В заключение следва да се посочи, че с оглед намесата в правата, защитени по чл. 8 от Конвенцията, е необходимо да се регламентират внимателно обхватът на правомощията за използване на средства за явно наблюдение във вътрешността на жилищни сгради, редът, по който ще се вземе решение за това и ще се прецени пропорционалността на намесата, начините за уведомяване на засегнатите лица, както и правилата за съхранението и унищожаването на получената информация. Действително, съгласно чл. 91, ал. 5 редът за използване на техническите средства за явно наблюдение се определя с правила, утвърдени от министъра на вътрешните работи, но те следва да са точни, ясни, публично достъпни и предвидими.

2. В § 15 от ЗИД на ЗМВР се предлага в чл. 160, ал. 1 и ал. 3 от ЗМВР думите „декларация за имуществото и доходите си“ да се заменят с „декларация за имуществото, доходите и интересите си“. Съгласно чл. 160, ал. 2 отказът да се подпишат декларациите по ал. 1 е пречка за постъпване на държавна служба. Следователно неразкриването от лицето на негови интереси, би довело до невъзможност да постъпи на държавна служба. Освен това с оглед предлаганото изменение на чл. 160а, ал. 1 декларираните интереси може да подлежат на последваща проверка.

Понятието „интереси“ има широко значение, не е дефинирано в ЗИД на ЗМВР и е възможно подобна информация да попадне в обхвата на сферата на „личния живот“ по смисъла на чл. 8 от Конвенцията. Макар Конвенцията да не гарантира право на достъп до работа, някои твърде широки ограничения за постъпване на работа или прекратяването на трудови и сходни правоотношения поради обстоятелства, свързани с личния живот, биха могли да попаднат в приложното поле на чл. 8 от Конвенцията (*Sidabras and Dziautas срещу Литва, Özpinar срещу Турция*). В този смисъл широкото и неопределено формулиране на „интереси“ създава предпоставки за нарушения на правото на зачитане на личния живот по чл. 8 от Конвенцията.

3. В § 28, т. 7 от ЗИД на ЗМВР се предлага в чл. 39а от ЗЧРБ да се създаде ал. 3, съгласно която изпълнението на заповедите за налагане на принудителни административни мерки („ПАМ“) по ал. 1, т. 2 и 3, да не се погасява по давност. ПАМ по

чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3 включват връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна и експулсиране.

По същество ПАМ представляват индивидуални административни актове. Към момента изпълнението на посочените заповеди за налагане на ПАМ се погасява с изтичането на петгодишна давност (чл. 285 от АПК), като давността не се прилага служебно, а лицето трябва да възрази изрично. Отпадането на давността за изпълнение на тези заповеди може да повдигне въпрос по чл. 13 (ефективни вътрешноправни средства за защита) във връзка най-вече с чл. 3 (забрана за нечовешко и унижително отношение) и чл. 8 (зачитане на личния и семеен живот) от Конвенцията.

Връщането или експулсирането на едно лице в страната на произход или друга страна може да повдигне въпрос по чл. 2 (правото на живот), чл. 3 (забраната за нечовешко отношение), чл. 6 (правото на справедлив процес) или чл. 8 (правото на зачитане на личния и семейния живот) от Конвенцията (виж делата *F.G. срещу Швеция*, *Ауад срещу България*, *Chahal срещу Великобритания*, *Saadi срещу Италия*, *Раза срещу България*, *Мадах и други срещу България*, *М и други срещу България*, *Каушал срещу България* и много други). Така например в практиката си ЕСПЧ приема, че ще е в нарушение на чл. 3 (забрана на изтезанията) от Конвенцията, ако страна по Конвенцията предаде някого на друга държава, когато има достатъчно основания да се смята, че въпросното лице е изложено на реален риск от изтезания или нечовешко или унижително отношение, или наказание. Поради това националното законодателство трябва да съдържа достатъчно гаранции, че тези права нямат да бъдат нарушени.

В контекста на така предложеното изменение се поставя въпросът за наличието на ефективни вътрешноправни средства за защита срещу нарушения на правото на живот, забраната за изтезания и нечовешко отношение, правото на справедлив процес и правото на зачитане на личния и семеен живот (чл. 13 във връзка с чл.чл. 2, 3, 6 и 8). Така например в редица решения срещу България ЕСПЧ намира нарушение на чл. 13 във връзка с чл. 3 от Конвенцията поради липсата на автоматичен суспензивен ефект на жалбата срещу заповедта за връщане или експулсиране, когато е повдигнато оплакване за риск за живота или опасност от нечовешко и унижително отношение в държавата, в която трябва да се експулсира лицето. В този смисъл непогасяването по давност на изпълнението на такива заповеди създава допълнителни предпоставки за нарушение на чл. 13 във връзка не само с чл. 3, но и с чл. 2 и чл. 8 от Конвенцията, тъй като административният орган ще може да изпълнява заповеди, издадени дълго време преди фактическото експулсиране, а лицето няма да разполага с възможност да възрази срещу това с аргумент за изтекла давност. Напълно възможно е в периода между издаването на заповедта и нейното изпълнение да е настъпила сериозна промяна в личните обстоятелства на засегнатото лице (например да е установило трайни връзки и семеен живот по смисъла на чл. 8 от Конвенцията) или в обективната ситуация в държавата на експулсиране (например да е възникнал сериозен риск за здравето или живота му по смисъла на чл. 2 и 3 от Конвенцията), които да не са надлежно преценени от административния орган. Невъзможността да възрази срещу изпълнението на заповедта поради изтекла давност ще лиши лицето от правно средство за защита срещу потенциални нарушения на чл. 2, 3 и чл. 8 от Конвенцията. Нещо повече, то не следва да носи вредните

последници от многогодишното бездействие на държавата, какъвто е и смисълът на института на давността в правото.

Поради това така предложеното изменение може да доведе до нарушения на чл. 13 от Конвенцията.

4. В § 28, т. 11 от ЗИД на ЗМВР се предлага отмяната на алинея 3 и алинея 4 на чл. 46а от ЗЧРБ.

Настоящият текст на чл. 46а, ал. 3 предвижда, че преди изтичането на всеки 6 месеца от настаняването в специален дом за временно настаняване на чужденци директорът на Дирекция "Миграция" или оправомощено от него длъжностно лице предоставя информация за чужденците, които не са изведени от страната поради наличието на пречки за това до административния съд по местонахождението на дома. Съгласно чл. 46а, ал. 4 след изтичане на всеки 6 месеца от настаняването в специалния дом съдът служебно или по молба на заинтересования чужденец се произнася в закрито заседание с определение за продължаване, замяна или прекратяване на настаняването. Определението подлежи на обжалване по реда на АПК.

Принудителното настаняване на чужденец в специален дом за временно настаняване на чужденци може да повдигне въпрос по чл. 5 § 1 от Конвенцията (право на свобода и сигурност). Чл. 5 § 1, б. f) разрешава задържането на чужденец с оглед предприемане на действия за неговото експулсиране или екстрадиране. ЕСПЧ приема, че всяко лишаване от свобода, попадащо в обхвата на чл. 5, ал. 1, б. f), ще бъде оправдано, докато производствата за депортиране или експулсиране на лицето са в ход. Ако тези производства не се осъществяват с дължимата грижа, задържането престава да бъде допустимо по силата на тази разпоредба и води до нарушение на чл. 5 § 1.

По-конкретно в решенията по делата *Раза срещу България*, *М. и други срещу България*, *Ауад срещу България*, *Амие и други срещу България* ЕСПЧ намери нарушение на чл. 5, ал. 1, б. f) от Конвенцията поради това, че жалбоподателите са били задържани за дълъг период от време (повече от 2 години и половина), като през този период властите не са предприемали мерки за тяхното ефективно връщане в държавата на произход или друга държава. Предвиденото в момента задължение по чл. 46а, ал. 3 на административния орган да предоставя информация за предприетите мерки за връщането на лицето, докато трае неговото задържане, представлява гаранция, че все още са налице основанията за задържане с оглед експулсиране (чл. 5, ал. 1, б. f).

На следващо място принудителното настаняване на чужденец в специален дом за временно настаняване на чужденци може да повдигне въпрос и по чл. 5 § 4 от Конвенцията. Той предвижда право на всяко задържано лице на достъп до съд, който да разгледа бързо законосъобразността на задържането и да има правомощие да освободи лицето, в случай че задържането е незаконосъобразно. В някои дела срещу България (*Амие и други срещу България*, *М. и други срещу България*, *Раза и други срещу България*) ЕСПЧ установява нарушение поради продължителността на времето, отнело на съдилищата да разгледат техните жалби срещу задържането. Настоящият текст на чл. 46а, ал. 4 от ЗЧРБ предвижда изрично правото на задържаното лице да поиска от съда да

преразгледа задържането, както и правомощието на съда да разпорежи прекратяване на задържането. Следователно, при условие, че молбата бъде разгледана в „кратък срок“ по смисъла на чл. 5 § 4 от Конвенцията, би могло да се твърди, че предвидената възможност отговаря на изискванията за ефективно средство за защита. Разпоредбата на чл. 46а, ал. 4 от ЗЧРБ също така предоставя възможност за периодичен служебен съдебен контрол за наличието на предпоставки за продължаване, замяна или прекратяване на настаняването на чужденеца, който може да бъде осъществен и по молба на заинтересованото лице. По този начин разпоредбата осигурява и контрол на законността на задържането на разумни интервали.

Така формулираните сега действащи разпоредби на чл. 46а, ал. 3 и ал. 4 от ЗЧРБ и тяхното прилагане на практика бяха оценени положително от Комитета на министрите към Съвета на Европа, който наблюдава изпълнението на осъдителните решения на ЕСПЧ. В своето решение от март 2017 г. въпросите за задържането на чужденци с оглед експулсирането им не бяха посочени от Комитета на министрите като проблемни области във връзка с изпълнението на решенията на ЕСПЧ срещу България, касаещи експулсиране².

С оглед изложеното отмяната на чл. 46а, ал. 3 и ал. 4 от ЗЧРБ е вероятно да доведе до възникването отново на проблеми по Конвенцията, които към настоящия момент могат да се считат за преодоленни.

5. В ЗИД на ЗМВР се предвижда на следващо място изменение на разпоредбата на чл. 46а, ал. 5 от ЗЧРБ в следния смисъл: „Когато съдът отмени обжалваната заповед за принудително настаняване по ал. 1, по чл. 44, ал. 8 или чл. 44, ал. 12, чужденецът се освобождава от специалния дом.“ В настоящия текст посочената разпоредбата предвижда, че когато съдът отмени обжалваната заповед за принудително настаняване или **определи освобождаване на чужденеца**, той се освобождава незабавно от специалния дом.

С приемането на чл. 46а от ЗЧРБ е предвидено нарочно правно средство за оспорване на принудително настаняване, свързано с наложените принудителни административни мерки по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3. Съгласно сега действащата разпоредба на чл. 46а, ал. 5 съдът може да постанови освобождаване на чужденеца и той следва да бъде освободен незабавно. Такова е и изискването към правното средство за защита по чл. 5 § 4 от Конвенцията, за да бъде то ефективно.

В решението по делото *Рахмани и Динева срещу България*, ЕСПЧ постановява, че е налице нарушение на чл. 5 § 4 от Конвенцията именно поради липсата на правомощие на съда да постанови освобождаване на жалбоподателя. Обстоятелствата по това дело се развиват преди приемането на чл. 46а от ЗЧРБ. Националният съд се е произнесъл по законосъобразността на задържането на жалбоподателя като е отменил отказа на административния орган да се произнесе по жалбата и му я е върнал за ново разглеждане. ЕСПЧ отбелязва обаче, че националният съд не е бил компетентен да постанови

² Решение на Комитета на министрите на Съвета на Европа по групата решения „С.Г. и други срещу България“ (март 2017 г.).

освобождаването на жалбоподателя, след като констатира незаконосъобразността на принудителното настаняване и следователно това съдебно производство не отговаря на изискванията на чл. 5 § 4 от Конвенцията.

С оглед изложеното, за да бъде създаденото с чл. 46а от ЗЧРБ правно средство за защита в съответствие с изискванията на Конвенцията, от изключително значение е правомощието на съда при незаконосъобразно задържане да може да постанови незабавното освобождаване на лицето, така както е предвидено в сега действащата разпоредба на чл. 46а, ал. 5. В този смисъл предложената промяна ще доведе до пряко противоречие с изискванията на чл. 5, ал. 4 от Конвенцията.

6. За пълнота и във връзка с чл. 134, а 1, т. 1 от ЗМВР обръщаме внимание на Решение № 7 от 21.06.2016 г. на Конституционния съд, с което бе обявена за противоконституционна разпоредбата на чл. 40, ал. 1, т. 5 от Закона за защита на класифицираната информация. Тя изискваше срещу лицето, подаващо молба за достъп до класифицирана информация, да няма образувано наказателно производство от общ характер. КС намери противоречие между този текст и презумпцията за невиновност, прокламирана в чл. 31, ал. 3 от Конституцията.

ЗАМЕСТНИК-МИНИСТЪР НА ПРАВОСЪДИЕТО

ПРОФ. НИКОЛАЙ ПРОДАНОВ

Преработен формуляр за частична предварителна оценка на въздействието*
(Приложете към формуляра допълнителна информация/документи)

Институция: Министерство на вътрешните работи	Нормативен акт: Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи (Обн. ДВ бр. 53 от 2014 г., изм. и доп. бр. 98 и 107 от 2014 г., бр. 14, 24, 56 и 62 от 2015 г., бр. 81, 97, 98 и 193 от 2016 г. и бр. 13, 26 и 58 от 2017 г.)
За включване в законодателната/оперативната програма на Министерския съвет за периода: юли - декември 2017 г.	Дата: 28.07.2017 г.
Контакт за въпроси: Петър Тошков - главен юрисконсулт в отдел „Нормотворческа дейност и право на Европейския съюз“ на дирекция „Правно-нормативна дейност“ - МВР pstoshkov@mvr.bg	Телефон: 02-982-45-19

1. Дефиниране на проблема:

1.1. Кратко опишете проблема и причините за неговото възникване. Посочете аргументите, които обосновават нормативната промяна.

В чл. 92 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) е регламентирана дейността по осъществяването на охрана от органи на Министерството на вътрешните работи (МВР) на обекти, които не са предоставени на МВР. Действащата разпоредба създава практически затруднения при нейното прилагане, тъй като ал. 1 на текста определя че за охраната на стратегически обекти могат да се сключват договори, а съгласно ал. 2 МВР осъществява охрана на обекти, посочени в приложение към чл. 92, ал. 2, част от които също са стратегически обекти от значение за националната сигурност. За част от обектите, посочени в приложението към чл. 92, ал. 2 е предвидено, че за осъществяването на охрана следва да се предоставят необходимите средства по бюджета на МВР, а за останалите, че следва да бъде сключван договор, но посочените механизми трудно намират приложение, изхождайки от практиката по прилагане на разпоредбите. Посочената регламентация поражда неясноти, противоречия и затруднения при прилагането, което обосновава необходимостта нормата да бъде прецизирана. Също така, част от организациите, притежаващи право на собственост, на управление или на ползване върху обектите, за които е предвидено да се сключват договори за охрана от полицейските органи са възложители по смисъла на Закона за обществените поръчки, което също създава затруднения при прилагането на разпоредбата и обосновава изричното предвиждане на изключения за тези договори в Закона за обществените поръчки.

От прецизиране се нуждае и възможността за сключване на договори с МВР за осъществяване на пожарогасителна и спасителна дейност и държавен противопожарен контрол в обекти, като следва да се предвиди, че такива могат да се сключват само за стратегически обекти от значение за националната сигурност. Липсва правна регламентация, която да предвижда възможност за сключване на договори между Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ на МВР и заинтересованите

лица за изследване, изпитване и определяне на показатели от физическите, химическите и пожарните характеристики на вещества, материали и продукти и за изследване, изпитване и определяне на техническите и експлоатационните характеристики на пожаротехническо оборудване и продукти за пожарогасене.

В ЗМВР са налице текстове, въвеждащи времеви ограничения на проверките относно декларираните обстоятелства за имуществото и доходите, което влияе негативно върху ефективността при предотвратяването на корупционните практики чрез проверка на декларираните факти.

В Закона за Министерството на вътрешните работи липсва правно основание за издаване на подзаконов нормативен акт за осъществяване на водолазните спускания. Тази дейност е от изключителна важност за решаване на редица специфични задачи, свързани с осъществяването на основни дейности на МВР – охранителна, защита при бедствия и извънредни ситуации, търсене и спасяване, предотвратяване на терористични действия, обезвреждане на престъпни групи и други. Липсата на уредба за водолазните спускания е предпоставка за повишаване на рисковете при изпълнение на дейността и до невъзможност за своевременна реакция, предвид което е необходимо осъществяването ѝ да бъде регламентирано в подзаконов нормативен акт.

На следващо място, необходимо е в Закона за защита при бедствия (ЗЗБ) да бъде извършена промяна, с която за председател на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане да бъде определен министърът на вътрешните работи или заместник-министър, за да се подобри ефективността в организацията и дейността на комисията. Предложение за изменение в тази насока ще бъде включено в Преходни и заключителни разпоредби на проект на Закон за изменение и допълнение на ЗМВР.

С преходни и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи е необходимо да бъдат направени изменения и допълнения на Закона за движението по пътищата (ЗДвП), които се налагат, поради необходимостта от въвеждане в националното законодателство на изискванията на Директива 2014/46/ЕС на Европейския Парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за изменение на Директива 1999/37/ЕО на Съвета относно документите за регистрация на превозни средства. Следва да се уредят понятията „временно отнемане на регистрация“, „прекратяване на регистрация“ и „възстановяване на прекратена регистрация“. Наред с това, в резултат от анализ на правоприлагането по ЗДвП следва да се прецизират и отстранят несъвършенства в санкционни разпоредби на ЗДвП.

Необходимо е да бъдат направени промени в Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), с които да се въведат допълнителни мерки за обезпечаване на връщането на гражданите на трети страни в съответствие с Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г.

1.2. Опишете какви са проблемите в прилагането на съществуващото законодателство или възникналите обстоятелства, които налагат приемането на ново законодателство. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.).

В чл. 92, ал. 1 от ЗМВР е предвидено, че за охраната на стратегически обекти може да се сключват договори между МВР и заинтересованите лица. На следващо място, в ал. 2 на чл. 92 е предвидено, че МВР осъществява охрана на обекти, посочени в приложение към ЗМВР. Част от обектите, посочени в приложението, попадат в списъка на стратегическите обекти от значение за националната сигурност, за които по силата на

ал. 1 може да се сключват договори за охрана. От друга страна, в ал. 10 и 11 за обектите по приложението са предвидени два режима, като съгласно текстовете за осъществяването на охраната на част от тях, организациите, притежаващи право на собственост, на управление или на ползване, предоставят необходимите финансови средства за осъществяване на охраната им от полицейски органи, по бюджета на Министерството на вътрешните работи, а за останалите охраната от полицейски органи, се осъществява по реда на ал. 1, т.е. по силата на договор. Както беше посочено за част от обектите, които са включени в списъка на стратегическите обекти и дейности от значение за националната сигурност така или иначе законът позволява да се сключва договор по силата на чл. 92, ал. 1. Посоченият ред създава затруднения при практическото прилагане и е необходимо неговото прецизиране, както и на списъка с обекти по приложение № 1 към чл. 92, ал. 2 от ЗМВР, които МВР охранява. При прилагането на разпоредбата част от организациите, притежаващи право на собственост, на управление или на ползване върху обектите изразяват резерви или невъзможност за осигуряване на средствата за охрана. Също така, част от организациите, притежаващи право на собственост, на управление или на ползване върху обектите, за които е предвидено да се сключват договори за охрана от полицейските органи са възложители по смисъла на Закона за обществените поръчки, което също създава затруднения при прилагането на разпоредбата и обосновава изричното предвиждане на изключения за тези договори в Закона за обществените поръчки, тъй като в тези случаи охраната като услуга следва да се възлага на МВР, без да се провежда процедура за избор на изпълнител.

От прецизиране се нуждае и възможността за сключване на договори с МВР за осъществяване на пожарогасителна и спасителна дейност и държавен противопожарен контрол в обекти, като следва да се предвиди, че такива могат да се сключват само за стратегически обекти от значение за националната сигурност. Действащата разпоредба на чл. 128, ал. 1 от ЗМВР дава възможност да се сключват договори между МВР и заинтересованите лица, без да отчита статутът на обектите. Липсва правна регламентация, която да предвижда възможност за сключване на договори между Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ на МВР и заинтересованите лица за изследване, изпитване и определяне на показатели от физическите, химическите и пожарните характеристики на вещества, материали и продукти и за изследване, изпитване и определяне на техническите и експлоатационните характеристики на пожаротехническо оборудване и продукти за пожарогасене, предвид което е целесъобразно създаването на такава възможност.

В чл. 160а, ал. 1 от ЗМВР са въведени времеви ограничения на проверките относно декларираните обстоятелства за имуществото и доходите, което влияе негативно върху ефективността при предотвратяването на корупционните практики чрез проверка на декларираните факти.

В Закона за Министерството на вътрешните работи липсва правно основание за издаване на подзаконов нормативен акт за осъществяване на водолазните спускания. Тази дейност е от изключителна важност за решаване на редица специфични задачи, свързани с осъществяването на основни дейности на МВР – охранителна, защита при бедствия и извънредни ситуации, търсене и спасяване, предотвратяване на терористични действия, обезвреждане на престъпни групи и други. Липсата на уредба за водолазните спускания е предпоставка за повишаване на рисковете при изпълнение на дейността и води до невъзможност за своевременна реакция в определени ситуации, предвид което е необходимо осъществяването ѝ да бъде регламентирано в подзаконов нормативен акт.

Съгласно действащата разпоредба на чл. 54, ал. 1 от ЗЗБ председател на Междуправителствена комисия за възстановяване и подпомагане е заместник министър-

председател. Дейността на тази комисия е тясно свързана с дейността на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ (ГДПБЗН) на МВР, предвид което по силата на закона административното обслужване на дейността ѝ се осъществява от ГДПБЗН-МВР. Министърът на вътрешните работи не е заместник министър-председател, предвид което не може да бъде определен за председател на комисията. Председателстването на комисията от орган, който не е в системата на МВР и обслужването на дейността ѝ от ГДПБЗН - МВР създава практически затруднения при организацията и дейността на комисията и крайното оформяне на нейните актове. Ето защо е целесъобразно да бъде направено изменение в разпоредбата на ЗЗБ като бъде посочено, че председател на междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане е министърът на вътрешните работи или заместник-министър.

В правоприлагането по ЗДвП са дефинирани следните проблеми, които налагат съответни изменения и допълнения в него:

В настоящата редакция на чл. 171, т. 2 от ЗДвП не са дадени срокове на действие на принудителните мерки по т. 2, букви „е“ и „ж“, което не дава яснота както на лицето спрямо когото са приложени така и на правоприлагащия орган.

По силата на чл. 183, ал. 3, т. 5 от ЗДвП е предвидена глоба в размер на 30 лв. за водач, който навлиза след знак забраняващ влизането на съответното пътно превозно средство (ППС), а съгласно чл. 179, ал. 1, т. 5 от същия закон, за неспазване предписанието на пътните знаци, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението се налага глоба в размер от 150 лв. Тези санкции се прилагат към водачите на тежкотоварни МПС и не са достатъчно ефективни, поради което се предлага глобата да се завиши. Анализирайки описаните норми действително се налага извършването на допълнение в настоящата редакция на ЗДвП с оглед на това, че ако едно МПС чиято допустима максимална маса не е надвишена (например МПС тежи до 40 тона), но същото наруши забрана, въведена с пътен знак за преминаване на ППС с маса по-голяма от означената (например - забранено за МПС над 7 тона), то би нанесло много по-големи щети на пътната инфраструктура (като в този случай глобата е в размер на 30 лв. по чл. 183, ал. 3, т. 5 от ЗДвП), отколкото ако е надвишена нормата само с 1 тон, т.е. ако МПС тежи 41 тона и се движи по пътен участък без ограничения (в този случай глобата е по чл. 177, ал. 3 от ЗДвП е в размер от 500 до 3000 лв.).

В чл. 180, ал. 1, т. 3 от ЗДвП е необходимо изменение, с което да се избегне дублиране в законовата уредба. В ЗДвП има два отделни текста, по които се налагат глоби за паркиране на спирките за обществен превоз на пътници: глоба в размер от 20 до 150 лв. - по чл. 180, ал. 1, т. 3 за паркиране на спирките на превозните средства от редовните линии за обществен превоз на пътници, като и глоба в размер на 50 лв. по чл. 183, ал. 4, т. 8 за паркиране в зоната на пешеходна пътека, спирка за обществен превоз на пътници или кръстовище. Посочените два текста, въпреки че се отнасят за едно и също по вид нарушение, въвеждат две различни по размер санкции и са изписани по два различни начина. Това води до прилагане на различна практика при налагане на наказанията.

По силата на чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, неспазването на правилата за изпреварване се наказва с глоба в размер на 150 лв. в случаите, когато е създадена непосредствена опасност за движението. За това размерът на тази глоба е по-висок. От друга страна, съгласно чл. 183, ал. 3, т. 6 от ЗДвП неправилното изпреварване, когато не е създадена опасност за движението се наказва с глоба в размер на 30 лв. При тези обстоятелства, определеното в чл. 183, ал. 2, т. 3, предложение 4 от ЗДвП наказание в размер на 20 лв. и отнемане на 8 контролни точки е необосновано и е предпоставка за различна практика при налагане на наказанията.

От влязлата в сила промяна в изречение първо на чл. 186, ал. 1 от ЗДвП (ДВ, бр.

101 от 2016 г.), съгласно който за административни нарушения, които са установени в момента на извършването им и за които не е предвидено наказание лишаване от право да управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, на мястото на нарушението може да бъде наложена с фиш глоба или в минималния размер, или в размера, посочен в административнонаказателната разпоредба за съответното нарушение произтича необходимост от изменения в чл. 181, 184, ал. 1 и чл. 185 от ЗДвП. Когато не е определен минимум на наказанието или то не е фиксирано, се достига до абсурдна ситуация, в която на нарушителя може да се наложи глоба с фиш в абсолютно минимален размер.

С цел въвеждане в националното законодателство на изискванията на Директива 2014/46/ЕС на Европейския Парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за изменение на Директива 1999/37/ЕО на Съвета относно документите за регистрация на превозни средства, в § 11 от Допълнителни разпоредби на ЗДвП следва да се създадат т. 68, 69 и 70, с които съгласно изискванията на директивата да се уредят понятията „временно отнемане на регистрация“, „прекратяване на регистрация“ и „възстановяване на прекратена регистрация“.

Необходимо е и извършване на промени в разпоредбата на чл. 58, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси, които се отнасят до това, че регистрацията е административно разрешение за превозно средство да участва в пътното движение, включващо идентификацията на превозното средство и издаването на табели с регистрационен номер. При прекратяване на регистрацията на МПС, регистрационните табели се връщат или се уведомява компетентният орган, че табелите са иззети и унищожени, или се потвърждава от компетентен орган, че табелите са унищожени при пожар или природно бедствие, или че МПС и табелите са отнети в полза на държавата. Във всички тези случаи се гарантира, че ПС не може да се използва с издадените при регистрацията в Република България регистрационни табели.

Необходимо е да бъдат извършени промени в ЗЧРБ, с които да се въведат допълнителни мерки за обезпечаване на връщането на гражданите на трети страни в съответствие с Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. Съгласно разпоредбите на Директивата (параграф 16 от преамбюла) използването на задържане с цел извеждане следва да бъде ограничено и подчинено на принципа на пропорционалност относно предприеманата мярка и преследваните цели, а задържането е оправдано единствено с цел да се подготви връщането или да се извърши процесът на извеждането, и когато прилагането на по-леки принудителни мерки не би било достатъчно. След влизане в сила на последните изменения на Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз, които не са български граждани и членовете на техните семейства (ДВ., бр. 97 от 6 декември 2016 г.) членовете на семействата на българските граждани, които са упражнили правото си на свободно движение след пребиваване в друга държава-членка и се връщат в Република България, са изключени от обхвата на визирания закон и правния им статут следва да се урежда по реда на ЗЧРБ. Необходимо е създаването в закона на нова уредба, регламентираща пребиваването на членове на семейството на български граждани, които са упражнили правото си на свободно движение в Европейския съюз.

Видно от гореизложеното не е възможно решение в рамките на съществуващото законодателство, чрез промяна в организацията на работа на правоприлагащите органи и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности. Следва да се направят горепосочените изменения и допълнения, а след тяхното приемане и влизане в сила е наложително да се извършат съответни промени в други подзаконови актове.

1.3. Посочете дали са извършени последващи оценки на нормативния акт, или анализи за изпълнението на политиката и какви са резултатите от тях?

Последваща оценка на въздействието не е извършвана.

2. Цели: Проектът цели изменение и допълнение на ЗМВР, с което да бъде прецизирана разпоредбата, уреждаща дейността по осъществяването на охрана от органите на МВР на обекти. Създаването на ясна разпоредба относно тази дейност цели решаване на практически затруднения при прилагането на действащия текст. Цели се и прецизиране на обектите, които МВР охранява чрез полицейски органи по силата на приложението към ЗМВР, както и на обектите, за които може да се сключват договори за осъществяване на пожарогасителна и спасителна дейност и държавен противопожарен контрол. Друга цел е създаването на възможност за сключване на договори за осъществяване на определена дейност от органите за пожарна безопасност и защита на населението. С проекта се цели и създаване на правно основание за издаването на подзаконов нормативен акт, който да регламентира осъществяването на водолазните спускания в МВР – наличието на правила относно тази дейност е от голяма важност за правилното ѝ изпълнение и гарантиране на безопасността. Цел на закона е и премахване на времевите ограничения за извършване на проверките относно декларираните обстоятелства за имуществото и доходите, което от своя страна да подобри ефективността при предотвратяването на корупционните практики чрез проверка на декларираните факти.

С изменението в ЗЗБ се цели подобряване на ефективността в организацията и дейността на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане.

Основна цел на измененията и допълненията в ЗДвП е въвеждане в националното законодателство на изискванията на Директива 2014/46/ЕС на Европейския Парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за изменение на Директива 1999/37/ЕО на Съвета относно документите за регистрация на превозни средства, както и извършване на адекватни промени в санкционни и други разпоредби на ЗДвП, с които да се отстранят съществуващи несъвършенства при правоприлагане от страна контролните органи по пътно движение. Цели се и промяна на разпоредбата на чл. 177, ал. 3 от ЗДвП, с която да се ограничи възможността за преминаване по пътната мрежа на МПС, предназначени за превоз на товари над определен тонаж, с което да бъдат ограничени повредите и щетите по пътищата.

С промените в ЗЧРБ се цели въвеждане на допълнителни мерки за обезпечаване на връщането на гражданите на трети страни в съответствие с Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. Друга цел е създаването на регламентация за пребиваването на членове на семейството на български граждани, които са упражнили правото си на свободно движение в Европейския съюз.

Посочете целите, които си поставя нормативната промяна, по конкретен и измерим начин и график, ако е приложимо, за тяхното постигане. Съответстват ли целите на действащата стратегическа рамка?

3. Идентифициране на заинтересованите страни:

Министерството на вътрешните работи и следните групи: организациите, притежаващи право на собственост, на управление или на ползване върху стратегическите обекти, обектите, включени в приложение № 1 към чл. 92, ал. 2 от ЗМВР (към момента в списъка са включени 22 обекта), всички водачи на моторни превозни средства, всички държавни и общински органи, всички търговци, търговски дружества и държавни предприятия, неправителствени организации, гражданите и техни представители, членове на семействата на български граждани.

Посочете всички потенциални засегнати и заинтересовани страни, върху които

предложението ще окаже пряко или косвено въздействие (бизнес в дадена област/всички предприемачи, неправителствени организации, граждани/техни представители, държавни органи, др.).

4. Варианти на действие:

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи не съдържа разпоредби, свързани с въвеждане на регулаторни режими.

Вариантите са следните:

Вариант 0. Без действие

При този вариант няма да се извършат необходимите нормативни промени, с които да се прецизира регламентацията в ЗМВР на дейността по осъществяването на охрана на обекти от МВР. Ще продължат практическите проблеми при прилагането на чл. 92, ал. 2, 10 и 11 от ЗМВР. Няма да се уточнят обектите, за които може да се сключват договори за осъществяване на пожарогасителна и спасителна дейност и държавен противопожарен контрол. Няма да се създаде възможност за сключване на договори за осъществяване на определена дейност от органите за пожарна безопасност и защита на населението. Няма да се създаде правно основание за издаването на подзаконов нормативен акт, който да регламентира осъществяването на водолазните спускания в МВР, което да обезпечава правилното изпълнение на дейността и гарантиране на безопасността. Няма да бъдат премахнати времевите ограничения за извършване на проверките относно декларираните обстоятелства за имуществото и доходите и няма да се подобри ефективността при предотвратяването на корупционните практики чрез проверка на декларираните факти. Няма да се създаде възможност председател на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане да е министърът на вътрешните работи или определен от него заместник-министър, с което няма да се постигне целта за подобряване на организацията в дейността на комисията и улесняване на процеса на изготвяне на нейните актове. При този вариант няма да се извършат необходимите нормативни промени за въвеждане в националното законодателство на изискванията на Директива 2014/46/ЕС на Европейския Парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за изменение на Директива 1999/37/ЕО на Съвета относно документите за регистрация на превозни средства, както и промени в санкционни и други разпоредби на ЗДвП. Няма да се подобри правоприлагането от страна контролните органи по пътно движение. Няма да се въведат допълнителни мерки за обезпечаване на връщането на гражданите на трети страни в съответствие с Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. Няма да бъде създадена уредба за пребиваването на членове на семейството на български граждани, които са упражнили правото си на свободно движение в Европейския съюз.

Вариант 1. Приемане на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи:

Ще се прецизира регламентацията на дейността по осъществяването на охрана на обекти от МВР. Ще се уточнят обектите, за които може да се сключват договори за осъществяване на пожарогасителна и спасителна дейност и държавен противопожарен контрол. Ще се създаде възможност за сключване на договори за осъществяване на определени дейности от органите за пожарна безопасност и защита на населението. Ще се създаде правно основание за издаването на подзаконов нормативен акт, който да регламентира осъществяването на водолазните спускания в МВР, което да обезпечава

правилното изпълнение на дейността и гарантиране на безопасността. Ще бъдат премахнати времевите ограничения за извършване на проверките относно декларираните обстоятелства за имуществото и доходите и ще се подобри ефективността при предотвратяването на корупционните практики чрез проверка на декларираните факти. Ще се създаде възможност председател на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане да е министърът на вътрешните работи или определен от него заместник-министър, с което ще се постигне целта за подобряване на организацията в дейността на комисията и улесняване на процеса на изготвяне на нейните актове. В националното законодателство ще се въведат изискванията на Директива 2014/46/ЕС на Европейския Парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за изменение на Директива 1999/37/ЕО на Съвета относно документите за регистрация на превозни средства, а след тяхното приемане и влизане в сила е ще извършат съответни промени в други подзаконови актове. В ЗДвП ще се направят необходимите промени в санкционни и други разпоредби, като по този начин ще се отстранят съществуващи несъвършенства при правоприлагане от страна контролните органи по пътно движение. С промените в ЗЧРБ ще се въведат допълнителни мерки за обезпечаване на връщането на гражданите на трети страни в съответствие с Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. Ще се създаде уредба за пребиваването на членове на семейството на български граждани, които са упражнили правото си на свободно движение в Европейския съюз.

Идентифицирайте основните регулаторни и нерегулаторни възможни варианти на действие от страна на държавата, включително варианта „без действие“.

5. Негативни въздействия:

Вариант 0. Без действие

Няма да се извършат необходимите нормативни промени, с които да се прецизира регламентацията на дейността по осъществяването на охрана на обекти от МВР. Няма да се уточнят обектите, за които може да се сключват договори за осъществяване на пожарогасителна и спасителна дейност и държавен противопожарен контрол. Няма да се създаде възможност за сключване на договори за осъществяване на определена дейност от органите за пожарна безопасност и защита на населението. По този начин няма да се създадат предпоставки за ясно, безпротиворечиво регламентиране на взаимоотношенията между МВР и собствениците или ползвателите на обекти или обектите, предоставени за управление, в които МВР осъществява охрана. Няма да се създаде правно основание за издаването на подзаконов нормативен акт, който да регламентира осъществяването на водолазните спускания в МВР, което да обезпечава правилното изпълнение на дейността и гарантиране на безопасността в МВР. Няма да бъдат премахнати времевите ограничения за извършване на проверките относно декларираните обстоятелства за имуществото и доходите, като по този начин няма да се подобри ефективността при предотвратяването на корупционните практики чрез проверка на декларираните факти в МВР. Няма да се създаде възможност председател на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане да е министърът на вътрешните работи или определен от него заместник-министър, с което няма да се постигне целта за подобряване на организацията в дейността на комисията и улесняване на процеса на изготвяне на нейните актове, което рефлектира върху предоставянето на неотложна и възстановителна помощ на пострадали (засегнатите) лица, извършване на неотложни възстановителни работи след бедствие и предоставянето на средства от резерва за непредвидени и/или неотложни разходи в частта за предотвратяване,

овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контрола върху целевото им разходване.

Откриване на наказателна процедура от Европейската комисия срещу страната ни за невъвеждане изисквания на Директива 2014/46/ЕС на Европейския Парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за изменение на Директива 1999/37/ЕО на Съвета относно документите за регистрация на превозни средства, както и неотстраняване на съществуващи несъвършенства в санкционни разпоредби на ЗДвП. Няма да се въведе на ново европейско законодателство относно документите за регистрация на превозни средства, както и няма да се извършат промени в санкционни и други разпоредби на ЗДвП по отношение на участниците в движението по пътищата, с които да се отстранят съществуващи несъвършенства при правоприлагане от страна контролните органи по пътно движение. Няма да се създадат условия за намаляване на повреди по пътищата, предизвикани от страна на водачите на моторни превозни средства, предназначени за превоз на товари и да се ограничи възможността за преминаване на такива МПС над определен тонаж по пътната мрежа. Няма да бъдат уредени понятията „временно отнемане на регистрация, „прекратяване на регистрация” и „възстановяване на прекратена регистрация”, което е необходимо за транспониране на директивата. Няма да се въведат допълнителни мерки за обезпечаване на връщането на гражданите на трети страни в съответствие с Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. Няма да се създаде уредба за пребиваването на членове на семейството на български граждани, които са упражнили правото си на свободно движение в Европейския съюз.

Икономически негативни въздействия: Откриването на наказателна процедура от Европейската комисия срещу страната ни за невъвеждане изисквания на директива е с негативно финансово въздействие върху държавния бюджет.

Неприемането на промяната на разпоредбата на чл. 177, ал. 3 от ЗДвП няма да ограничи възможността за преминаване по пътната мрежа на МПС, предназначени за превоз на товари над определен тонаж, с което няма да бъдат ограничени повредите и щетите по пътищата, което също има негативно финансово въздействие върху държавния бюджет.

Социални негативни въздействия: не може да има.

Екологични негативни въздействия: не може да има.

Вариант 1. Приемане на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи.

Икономически негативни въздействия: не може да има.

Социални негативни въздействия: не може да има.

Екологични негативни въздействия: не може да има.

6. Положителни въздействия:

Вариант 0. Без действие

При този вариант не са идентифицирани положителни въздействия.

Вариант 1. Приемане на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи.

Ще се прецизира регламентацията на дейността по осъществяването на охрана на обекти от МВР. Ще се уточнят обектите, за които може да се сключват договори за

осъществяване на пожарогасителна и спасителна дейност и държавен противопожарен контрол. Ще се създаде възможност за сключване на договори за осъществяване на определена дейност от органите за пожарна безопасност и защита на населението. По този начин ще се създадат условия за ясно, безпротиворечиво регламентиране на дейността по осъществяване на охрана от МВР на обекти и на взаимоотношенията между МВР и собствениците или ползвателите на обекти или обектите, предоставени за управление. Ще се създаде правно основание за издаването на подзаконов нормативен акт, който да регламентира осъществяването на водолазните спускания в МВР, което да обезпечава правилното изпълнение на дейността и гарантиране на безопасността при осъществяването на тази дейност в МВР. Ще бъдат премахнати времевите ограничения за извършване на проверките относно декларираните обстоятелства за имуществото и доходите и ще се подобри ефективността при предотвратяването на корупционните практики чрез проверка на декларираните факти в МВР. Ще се създаде възможност председател на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане да е министърът на вътрешните работи или определен от него заместник-министър, с което ще се постигне целта за подобряване на организацията в дейността на комисията и улесняване на процеса на изготвяне на нейните актове, което ще се отрази положително върху предоставянето на неотложна и възстановителна помощ на пострадалите (засегнатите) лица, извършване на неотложни възстановителни работи след бедствие и предоставянето на средства от резерва за непредвидени и/или неотложни разходи в частта за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контрола върху целевото им разходване.

В националното законодателство на страната ще се въведе ново европейско законодателство относно документите за регистрация на превозни средства, а също така ще бъдат извършени адекватни промени в санкционни и други разпоредби на ЗДвП, с които да отстранят съществуващи несъвършенства при правоприлагане от страна контролните органи по пътно движение. Ще се създадат условия за намаляване на повреди по пътищата; предизвикани от страна на водачите на моторни превозни средства, предназначени за превоз на товари и ще се ограничи възможността за преминаване на такива МПС над определен тонаж по пътната мрежа. Ще бъдат уредени понятията „временно отнемане на регистрация“, „прекратяване на регистрация“ и „възстановяване на прекратена регистрация“, което е необходимо за въвеждане на новото европейско законодателство.

Ще се въведат допълнителни мерки за обезпечаване на връщането на гражданите на трети страни в съответствие с Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. Ще се създаде уредба за пребиваването на членове на семейството на български граждани, които са упражнили правото си на свободно движение в Европейския съюз, което ще създаде правна сигурност.

Икономически положителни въздействия: Няма да се стигне до негативно финансово въздействие върху държавния бюджет, тъй като няма да бъде открита наказателна процедура от Европейската комисия срещу страната ни за невъвеждане изисквания на европейското законодателство.

Промяната на разпоредбата на чл. 177, ал. 3 от ЗДвП ще ограничи възможността за преминаване по пътната мрежа на МПС, предназначени за превоз на товари над определен тонаж, с което ще да бъдат ограничени повредите и щетите по пътищата, което също има положително финансово въздействие върху държавния бюджет. Ще бъдат създадени условия за намаляване на пътнотранспортните произшествия и пътния травматизъм.

Социални положителни въздействия: не може да има.

Екологични положителни въздействия: проектът няма отношение към екологията.

7. Потенциални рискове:

Не са идентифицирани конкретни рискове при реализирането на вариант 1.
Посочете възможните рискове от приемането на нормативната промяна, включително възникване на съдебни спорове.

8.1. Административната тежест за физическите и юридическите лица:

- ☐ Ще се повиши
☐ Ще се намали
☒ Няма ефект

8.2. Създават ли се нови регулаторни режими? Засягат ли се съществуващи режими и услуги?

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи не съдържа разпоредби, свързани с въвеждане на регулаторни режими.

9. Създават ли се нови регистри?

Не.

Когато отговорът е „да“, посочете колко и кои са те

10. Как въздейства актът върху микро-, малките и средните предприятия (МСП)?

- ☐ Актът засяга пряко МСП
☐ Актът не засяга МСП
☒ Няма ефект

11. Проектът на нормативен акт изисква ли цялостна оценка на въздействието?

- ☐ Да
☒ Не

12. Обществени консултации:

Обобщете най-важните въпроси за консултации в случай на извършване на цялостна оценка на въздействието или за обществените консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове. Посочете индикативен график за тяхното провеждане и видовете консултационни процедури.

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи ще бъде публикуван на Портала за обществени консултации и на интернет страницата на МВР, в съответствие с чл. 26 от ЗНА.

Срокът за транспониране в българското законодателство на Директива 2014/46/ЕС е до месец юни 2017 г. Непредприемане на действия по транспонирането в указания срок би довело до започване на наказателна процедура срещу Република България. Съгласно чл. 26, ал. 4 от Закона за нормативните актове срокът за предложения и становища по проектите, публикувани за обществени консултации е не по-кратък от 30 дни. При изключителни случаи, съставителят на проекта може да определи друг срок, но не по-кратък от 14 дни. Предвид обстоятелството, че следва спешно да се транспонира европейско законодателство срокът за обществено обсъждане на портала за обществени консултации и на интернет страниците на МВР и на МС е намален на 14 дни.

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи ще се съгласува в съответствие с чл. 32, ал. 1 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

13. Приемането на нормативния акт произтича ли от правото на Европейския

съюз?

☒ Да

☐ Не

Въвеждат се в националното законодателство изискванията на Директива 2014/46/ЕС на Европейския Парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за изменение на Директива 1999/37/ЕО на Съвета относно документите за регистрация на превозни средства.

Моля посочете изискванията на правото на Европейския съюз, включително информацията по т. 8.1 и 8.2, дали е извършена оценка на въздействието на ниво Европейски съюз, и я приложете (или посочете връзка към източник).

14. Име, длъжност, дата и подпис на директора на дирекцията, отговорна за изработването на нормативния акт:

Име и длъжност: Росица Грудева, директор на дирекция „Правно-нормативна дейност“

Дата: 28.07.2017 г.

Подпис:

Формуляр за частична предварителна оценка на въздействието
(Приложете към формуляра допълнителна информация/документи)

Институция: Министерство на вътрешните работи

Нормативен акт: Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи (Обн. ДВ бр. 53 от 2014 г., изм. бр. 98 и 107 от 2014 г., изм. и доп. бр. 14 и 24 от 2015 г., доп. бр. 56 и 62 от 2015 г., изм. и доп. бр. 81, 97, 98 и 193 от 2016 г., доп. бр. 13 от 2017 г., изм. бр. 26 от 2017 г.)

За включване в законодателната/оперативната програма на Министерския съвет за периода: юли - декември 2017 г.

Дата: 23.06.2017 г.

Контакт за въпроси: Петър Тошков - главен юрисконсулт в отдел „Нормотворческа дейност и право на Европейския съюз“ на дирекция „Правно-нормативна дейност“ - МВР
pstoshkov@mvr.bg

Телефон: 02-982-45-19

1. Дефиниране на проблема:

1.1. Кратко опишете проблема и причините за неговото възникване. Посочете аргументите, които обосновават нормативната промяна.

В чл. 92 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) е регламентирана дейността по осъществяването на охрана от органи на Министерството на вътрешните работи (МВР) на обекти, които не са предоставени на МВР. Действащата разпоредба създава практически затруднения при нейното прилагане, тъй като ал. 1 на текста определя че за охраната на стратегически обекти могат да се сключват договори, а съгласно ал. 2 МВР осъществява охрана на обекти, посочени в приложение към чл. 92, ал. 2, част от които също са стратегически обекти от значение за националната сигурност. За част от обектите, посочени в приложението към чл. 92, ал. 2 е предвидено, че за осъществяването на охрана следва да се предоставят необходимите средства по бюджета на МВР, а за останалите, че следва да бъде сключван договор, но посочените механизми трудно намират приложение, изхождайки от практиката по прилагане на разпоредбите. Посочената регламентация поражда неясноти, противоречия и затруднения при прилагането, което обосновава необходимостта нормата да бъде прецизирана. Също така, част от организациите, притежаващи право на собственост, на управление или на ползване върху обектите, за които е предвидено да се сключват договори за охрана от полицейските органи са възложители по смисъла на Закона за обществените поръчки, което също създава затруднения при прилагането на разпоредбата и обосновава изричното предвиждане на изключения за тези договори в Закона за обществените поръчки.

От прецизиране се нуждае и възможността за сключване на договори с МВР за осъществяване на пожарогасителна и спасителна дейност и държавен противопожарен контрол в обекти, като следва да се предвиди, че такива могат да се сключват само за стратегически обекти от значение за националната сигурност. Липсва правна регламентация, която да предвижда възможност за сключване на договори между Главна

дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ на МВР и заинтересованите лица за изследване, изпитване и определяне на показатели от физическите, химическите и пожарните характеристики на вещества, материали и продукти и за изследване, изпитване и определяне на техническите и експлоатационните характеристики на пожаротехническо оборудване и продукти за пожарогасене.

В ЗМВР са налице текстовете, въвеждащи времеви ограничения на проверките относно декларираните обстоятелства за имуществото и доходите, което влияе негативно върху ефективността при предотвратяването на корупционните практики чрез проверка на декларираните факти.

В Закона за Министерството на вътрешните работи липсва правно основание за издаване на подзаконов нормативен акт за осъществяване на водолазната дейност. Тази дейност е от изключителна важност за решаване на редица специфични задачи, свързани с осъществяването на основни дейности на МВР – охранителна, защита при бедствия и извънредни ситуации, търсене и спасяване, предотвратяване на терористични действия, обезвреждане на престъпни групи и други. Липсата на уредба за водолазната дейност е предпоставка за повишаване на рисковете при изпълнение на дейността и до невъзможност за своевременна реакция, предвид което е необходимо осъществяването ѝ да бъде регламентирано в подзаконов нормативен акт.

На следващо място, необходимо е в Закона за защита при бедствия (ЗЗБ) да бъде извършена промяна, с която за председател на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане да бъде определен министърът на вътрешните работи или заместник-министър, за да се подобри ефективността в организацията и дейността на комисията. Предложение за изменение в тази насока ще бъде включено в Преходни и заключителни разпоредби на проект на Закон за изменение и допълнение на ЗМВР.

С преходни и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи е необходимо да бъдат направени изменения и допълнения на Закона за движението по пътищата (ЗДвП), които се налагат, поради необходимостта от въвеждане в националното законодателство на изискванията на Директива 2014/46/ЕС на Европейския Парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за изменение на Директива 1999/37/ЕО на Съвета относно документите за регистрация на превозни средства. Следва да се уредят понятията „временно отнемане на регистрация“, „прекратяване на регистрация“ и „възстановяване на прекратена регистрация“. Наред с това, в резултат от анализ на правоприлагането по ЗДвП следва да се прецизират и отстранят несъвършенства в санкционни разпоредби на ЗДвП.

Необходимо е по отношение на употребата на наркотични вещества текстовете на ЗДвП да бъдат приведени в съответствие с Наказателния кодекс (НК), в чл. 343б, ал. 3 от който е предвидена санкция за управление на моторно превозно средство, след употребата на наркотични вещества или техни аналози, а в част от текстовете на ЗДвП се използва терминологията „под въздействие“, което създава проблеми при прилагането на закона. На следващо място в ЗДвП е посочено, че се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина с концентрация на алкохол в кръвта, установена с медицинско изследване и/или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишвания въздух – необходимо е тези текстове да бъдат прецизирани, с оглед изброяване на начините за установяване, с цел избягване на проблеми при прилагане на реда за установяване.

Необходимо е да бъдат направени промени в Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), с които да се въведат допълнителни мерки за обезпечаване на връщането на гражданите на трети страни в съответствие с Директива 2008/115/ЕО на

Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г.

1.2. Опишете какви са проблемите в прилагането на съществуващото законодателство или възникналите обстоятелства, които налагат приемането на ново законодателство. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.).

В чл. 92, ал. 1 от ЗМВР е предвидено, че за охраната на стратегически обекти може да се сключват договори между МВР и заинтересованите лица. На следващо място, в ал. 2 на чл. 92 е предвидено, че МВР осъществява охрана на обекти, посочени в приложение към ЗМВР. Част от обектите, посочени в приложението, попадат в списъка на стратегическите обекти от значение за националната сигурност, за които по силата на ал. 1 може да се сключват договори за охрана. От друга страна, в ал. 10 и 11 за обектите по приложението са предвидени два режима, като съгласно текстовете за осъществяването на охраната на част от тях, организациите, притежаващи право на собственост, на управление или на ползване, предоставят необходимите финансови средства за осъществяване на охраната им от полицейски органи, по бюджета на Министерството на вътрешните работи, а за останалите охраната от полицейски органи, се осъществява по реда на ал. 1, т.е. по силата на договор. Както беше посочено за част от обектите, които са включени в списъка на стратегическите обекти и дейности от значение за националната сигурност така или иначе законът позволява да се сключва договор по силата на чл. 92, ал. 1. Посоченият ред създава затруднения при практическото прилагане и е необходимо неговото прецизиране, както и на списъка с обекти по приложение № 1 към чл. 92, ал. 2 от ЗМВР, които МВР охранява. При прилагането на разпоредбата част от организациите, притежаващи право на собственост, на управление или на ползване върху обектите изразяват резерви или невъзможност за осигуряване на средствата за охрана. Също така, част от организациите, притежаващи право на собственост, на управление или на ползване върху обектите, за които е предвидено да се сключват договори за охрана от полицейските органи са възложители по смисъла на Закона за обществените поръчки, което също създава затруднения при прилагането на разпоредбата и обосновава изричното предвиждане на изключения за тези договори в Закона за обществените поръчки, тъй като в тези случаи охраната като услуга следва да се възлага на МВР, без да се провежда процедура за избор на изпълнител.

От прецизиране се нуждае и възможността за сключване на договори с МВР за осъществяване на пожарогасителна и спасителна дейност и държавен противопожарен контрол в обекти, като следва да се предвиди, че такива могат да се сключват само за стратегически обекти от значение за националната сигурност. Действащата разпоредба на чл. 128, ал. 1 от ЗМВР дава възможност да се сключват договори между МВР и заинтересованите лица, без да отчита статутът на обектите. Липсва правна регламентация, която да предвижда възможност за сключване на договори между Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ на МВР и заинтересованите лица за изследване, изпитване и определяне на показатели от физическите, химическите и пожарните характеристики на вещества, материали и продукти и за изследване, изпитване и определяне на техническите и експлоатационните характеристики на пожаротехническо оборудване и продукти за пожарогасене, предвид което е целесъобразно създаването на такава възможност.

В чл. 160а, ал. 1 от ЗМВР са въведени времеви ограничения на проверките относно декларираните обстоятелства за имуществото и доходите, което влияе негативно

върху ефективността при предотвратяването на корупционните практики чрез проверка на декларираните факти.

В Закона за Министерството на вътрешните работи липсва правно основание за издаване на подзаконов нормативен акт за осъществяване на водолазната дейност. Тази дейност е от изключителна важност за решаване на редица специфични задачи, свързани с осъществяването на основни дейности на МВР – охранителна, защита при бедствия и извънредни ситуации, търсене и спасяване, предотвратяване на терористични действия, обезвреждане на престъпни групи и други. Липсата на уредба за водолазната дейност е предпоставка за повишаване на рисковете при изпълнение на дейността и води до невъзможност за своевременна реакция в определени ситуации, предвид което е необходимо осъществяването ѝ да бъде регламентирано в подзаконов нормативен акт.

Съгласно действащата разпоредба на чл. 54, ал. 1 от ЗЗБ председател на Междуправителствена комисия за възстановяване и подпомагане е заместник министър-председател. Дейността на тази комисия е тясно свързана с дейността на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ (ГДПБЗН) на МВР, предвид което по силата на закона административното обслужване на дейността ѝ се осъществява от ГДПБЗН-МВР. Министърът на вътрешните работи не е заместник министър-председател, предвид което не може да бъде определен за председател на комисията. Председателстването на комисията от орган, който не е в системата на МВР и обслужването на дейността ѝ от ГДПБЗН - МВР създава практически затруднения при организацията и дейността на комисията и крайното оформяне на нейните актове. Ето защо е целесъобразно да бъде направено изменение в разпоредбата на ЗЗБ като бъде посочено, че председател на междуправителствената комисия за възстановяване и подпомагане е министърът на вътрешните работи или заместник-министър.

В правоприлагането по ЗДвП са дефинирани следните проблеми, които налагат съответни изменения и допълнения в него:

В настоящата редакция на чл. 171, т. 2 от ЗДвП не са дадени срокове на действие на принудителните мерки по т. 2, букви „е“ и „ж“, което не дава яснота както на лицето спрямо когото са приложени така и на правоприлагащия орган.

По силата на чл. 183, ал. 3, т. 5 от ЗДвП е предвидена глоба в размер на 30 лв. за водач, който навлиза след знак забраняващ влизането на съответното пътно превозно средство (ППС), а съгласно чл. 179, ал. 1, т. 5 от същия закон, за неспазване предписанието на пътните знаци, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението се налага глоба в размер от 150 лв. Тези санкции се прилагат към водачите на тежкотоварни МПС и не са достатъчно ефективни, поради което се предлага глобата да се завиши. Анализирайки описаните норми действително се налага извършването на допълнение в настоящата редакция на ЗДвП с оглед на това, че ако едно МПС чиято допустима максимална маса не е надвишена (например МПС тежи до 40 тона), но същото наруши забрана, въведена с пътен знак за преминаване на ППС с маса по-голяма от означената (например - забранено за МПС над 7 тона), то би нанесло много по-големи щети на пътната инфраструктура (като в този случай глобата е в размер на 30 лв. по чл. 183, ал. 3, т. 5 от ЗДвП), отколкото ако е надвишена нормата само с 1 тон, т.е. ако МПС тежи 41 тона и се движи по пътен участък без ограничения (в този случай глобата е по чл. 177, ал. 3 от ЗДвП е в размер от 500 до 3000 лв.).

В чл. 180, ал. 1, т. 3 от ЗДвП е необходимо изменение, с което да се избегне дублиране в законовата уредба. В ЗДвП има два отделни текста, по които се налагат глоби за паркиране на спирките за обществен превоз на пътници: глоба в размер от 20 до 150 лв. - по чл. 180, ал. 1, т. 3 за паркиране на спирките на превозните средства от редовните линии за обществен превоз на пътници, като и глоба в размер на 50 лв. по чл. 183, ал. 4, т. 8 за паркиране в зоната на пешеходна пътека, спирка за обществен превоз

на пътници или кръстовище. Посочените два текста, въпреки че се отнасят за едно и също по вид нарушение, въвеждат две различни по размер санкции и са изписани по два различни начина. Това води до прилагане на различна практика при налагане на наказанията.

По силата на чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, неспазването на правилата за изпреварване се наказва с глоба в размер на 150 лв. в случаите, когато е създадена непосредствена опасност за движението. За това размерът на тази глоба е по-висок. От друга страна, съгласно чл. 183, ал. 3, т. 6 от ЗДвП неправилното изпреварване, когато не е създадена опасност за движението се наказва с глоба в размер на 30 лв. При тези обстоятелства, определеното в чл. 183, ал. 2, т. 3, предложение 4 от ЗДвП наказание в размер на 20 лв. и отнемане на 8 контролни точки е необосновано и е предпоставка за различна практика при налагане на наказанията.

От влязлата в сила промяна в изречение първо на чл. 186, ал. 1 от ЗДвП (ДВ, бр. 101 от 2016 г.), съгласно който за административни нарушения, които са установени в момента на извършването им и за които не е предвидено наказание лишаване от право да управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, на мястото на нарушението може да бъде наложена с фиш глоба или в минималния размер, или в размера, посочен в административнонаказателната разпоредба за съответното нарушение произтича необходимост от изменения в чл. 181, 184, ал. 1 и чл. 185 от ЗДвП. Когато не е определен минимум на наказанието или то не е фиксирано, се достига до абсурдна ситуация, в която на нарушителя може да се наложи глоба с фиш в абсолютно минимален размер.

С цел въвеждане в националното законодателство на изискванията на Директива 2014/46/ЕС на Европейския Парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за изменение на Директива 1999/37/ЕО на Съвета относно документите за регистрация на превозни средства, в § 11 от Допълнителни разпоредби на ЗДвП следва да се създадат т. 68, 69 и 70, с които съгласно изискванията на директивата да се уредят понятията „временно отнемане на регистрация“, „прекръпяване на регистрация“ и „възстановяване на прекратена регистрация“.

Необходимо е и извършване на промени в разпоредбата на чл. 58, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси, които се отнасят до това, че регистрацията е административно разрешение за превозно средство да участва в пътното движение, включващо идентификацията на превозното средство и издаването на табели с регистрационен номер. При прекръпяване на регистрацията на МПС, регистрационните табели се връщат или се уведомява компетентният орган, че табелите са иззети и унищожени, или се потвърждава от компетентен орган, че табелите са унищожени при пожар или природно бедствие, или че МПС и табелите са отнети в полза на държавата. Във всички тези случаи се гарантира, че ПС не може да се използва с издадените при регистрацията в Република България регистрационни табели.

По отношение на употребата на наркотични вещества текстовете на ЗДвП следва да бъдат приведени в съответствие с Наказателния кодекс (НК), в чл. 343б, ал. 3 от който е предвидена санкция за управление на моторно превозно средство, след употребата на наркотични вещества или техни аналози, а в част от текстовете на ЗДвП се използва терминологията „под въздействие“, което създава проблеми при прилагането на закона. На следващо място в ЗДвП е посочено, че се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина с концентрация на алкохол в кръвта, установена с медицинско изследване и/или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишвания въздух - необходимо е тези текстове да бъдат прецизирани, с оглед

изброяване на начините за установяване, с цел избягване на проблеми при прилагане на реда за установяване. Към момента на законово ниво липсва и разпоредба, която да регламентира задължение за възмездяване на разходите за извършваните изследвания за установяване на употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, което би следвало да бъде уредено.

Необходимо е да бъдат извършени промени в ЗЧРБ, с които да се въведат допълнителни мерки за обезпечаване на връщането на гражданите на трети страни в съответствие с Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. Съгласно разпоредбите на Директивата (параграф 16 от преамбюла) използването на задържане с цел извеждане следва да бъде ограничено и подчинено на принципа на пропорционалност относно предприеманата мярка и преследваните цели, а задържането е оправдано единствено с цел да се подготви връщането или да се извърши процесът на извеждането, и когато прилагането на по-леки принудителни мерки не би било достатъчно. След влизане в сила на последните изменения на Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз, които не са български граждани и членовете на техните семейства (ДВ., бр. 97 от 6 декември 2016 г.) членовете на семействата на българските граждани, които са упражнили правото си на свободно движение след пребиваване в друга държава-членка и се връщат в Република България, са изключени от обхвата на визирания закон и правния им статут следва да се урежда по реда на ЗЧРБ. Необходимо е създаването в закона на нова уредба, регламентираща пребиваването на членове на семейството на български граждани, които са упражнили правото си на свободно движение в Европейския съюз.

Видно от гореизложеното не е възможно решение в рамките на съществуващото законодателство, чрез промяна в организацията на работа на правоприлагащите органи и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности. Следва да се направят горепосочените изменения и допълнения, а след тяхното приемане и влизане в сила е наложително да се извършат съответни промени в други подзаконови актове.

1.3. Посочете дали са извършени последващи оценки на нормативния акт, или анализи за изпълнението на политиката и какви са резултатите от тях?

Последваща оценка на въздействието не е извършвана.

2. Цели: Проектът цели изменение и допълнение на ЗМВР, с което да бъде прецизирана разпоредбата, уреждаща дейността по осъществяването на охрана от органите на МВР на обекти. Създаването на ясна разпоредба относно тази дейност цели решаване на практически затруднения при прилагането на действащия текст. Цели се и прецизиране на обектите, които МВР охранява чрез полицейски органи по силата на приложението към ЗМВР, както и на обектите, за които може да се сключват договори за осъществяване на пожарогасителна и спасителна дейност и държавен противопожарен контрол. Друга цел е създаването на възможност за сключване на договори за осъществяване на определена дейност от органите за пожарна безопасност и защита на населението. С проекта се цели и създаване на правно основание за издаването на подзаконов нормативен акт, който да регламентира осъществяването на водолазната дейност в МВР – наличието на правила относно тази дейност е от голяма важност за правилното ѝ изпълнение и гарантиране на безопасността. Цел на закона е и премахване на времевите ограничения за извършване на проверките относно декларираните обстоятелства за имуществото и доходите, което от своя страна да подобри ефективността при предотвратяването на корупционните практики чрез проверка на декларираните факти.

С изменението в ЗЗБ се цели подобряване на ефективността в организацията и дейността на Междуправителствената комисия за възстановяване и подпомагане.

Основна цел на измененията и допълненията в ЗДвП е въвеждане в националното законодателство на изискванията на Директива 2014/46/ЕС на Европейския Парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за изменение на Директива 1999/37/ЕО на Съвета относно документите за регистрация на превозни средства, както и извършване на адекватни промени в санкционни и други разпоредби на ЗДвП, с които да се отстранят съществуващи несъвършенства при правоприлагане от страна контролните органи по пътно движение. Цели се и промяна на разпоредбата на чл. 177, ал. 3 от ЗДвП, с която да се ограничи възможността за преминаване по пътната мрежа на МПС, предназначени за превоз на товари над определен тонаж, с което да бъдат ограничени повредите и щетите по пътищата. На следващо място с проекта се цели и прецизиране на разпоредбите относно забраните за управление на пътни превозни средства след употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози и установяването на употребата им.

С промените в ЗЧРБ се цели въвеждане на допълнителни мерки за обезпечаване на връщането на гражданите на трети страни в съответствие с Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. Друга цел е създаването на регламентация за пребиваването на членове на семейството на български граждани, които са упражнили правото си на свободно движение в Европейския съюз.

Посочете целите, които си поставя нормативната промяна, по конкретен и измерим начин и график, ако е приложимо, за тяхното постигане. Съответстват ли целите на действащата стратегическа рамка?

3. Идентифициране на заинтересованите страни:

Министерството на вътрешните работи и следните групи: организациите, притежаващи право на собственост, на управление или на ползване върху стратегическите обекти, обектите, включени в приложение № 1 към чл. 92, ал. 2 от ЗМВР (към момента в списъка са включени 22 обекта), всички водачи на моторни превозни средства, всички държавни и общински органи, всички търговци, търговски дружества и държавни предприятия, неправителствени организации, гражданите и техни представители, членове на семействата на български граждани.

Посочете всички потенциални засегнати и заинтересовани страни, върху които предложението ще окаже пряко или косвено въздействие (бизнес в дадена област/всички предприемачи, неправителствени организации, граждани/техни представители, държавни органи, др.).

4. Варианти на действие:

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи не съдържа разпоредби, свързани с въвеждане на регулаторни режими.

Вариантите са следните:

Вариант 0. Без действие

При този вариант няма да се извършат необходимите нормативни промени, с които да се прецизира регламентацията в ЗМВР на дейността по осъществяването на охрана на обекти от МВР. Ще продължат практическите проблеми при прилагането на чл. 92, ал. 2, 10 и 11 от ЗМВР. Няма да се уточнят обектите, за които може да се сключват договори за осъществяване на пожарогасителна и спасителна дейност и държавен противопожарен контрол. Няма да се създаде възможност за сключване на договори за осъществяване на определена дейност от органите за пожарна безопасност и защита на населението. Няма

да се създаде правно основание за издаването на подзаконов нормативен акт, който да регламентира осъществяването на водолазната дейност в МВР, което да обезпечава правилното изпълнение на дейността и гарантиране на безопасността. Няма да бъдат премахнати времевите ограничения за извършване на проверките относно декларираните обстоятелства за имуществото и доходите и няма да се подобри ефективността при предотвратяването на корупционните практики чрез проверка на декларираните факти. Няма да се създаде възможност председател на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане да е министърът на вътрешните работи или определен от него заместник-министър, с което няма да се постигне целта за подобряване на организацията в дейността на комисията и улесняване на процеса на изготвяне на нейните актове. При този вариант няма да се извършат необходимите нормативни промени за въвеждане в националното законодателство на изискванията на Директива 2014/46/ЕС на Европейския Парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за изменение на Директива 1999/37/ЕО на Съвета относно документите за регистрация на превозни средства, както и промени в санкционни и други разпоредби на ЗДвП. Няма да се подобри правоприлагането от страна контролните органи по пътно движение. Няма да бъдат прецизирани разпоредбите относно забраните за управление на пътни превозни средства след употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози и установяването на употребата им. Няма да се въведат допълнителни мерки за обезпечаване на връщането на гражданите на трети страни в съответствие с Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. Няма да бъде създадена уредба за пребиваването на членове на семейството на български граждани, които са упражнили правото си на свободно движение в Европейския съюз.

Вариант 1. Приемане на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи:

Ще се прецизира регламентацията на дейността по осъществяването на охрана на обекти от МВР. Ще се уточнят обектите, за които може да се сключват договори за осъществяване на пожарогасителна и спасителна дейност и държавен противопожарен контрол. Ще се създаде възможност за сключване на договори за осъществяване на определени дейности от органите за пожарна безопасност и защита на населението. Ще се създаде правно основание за издаването на подзаконов нормативен акт, който да регламентира осъществяването на водолазната дейност в МВР, което да обезпечава правилното изпълнение на дейността и гарантиране на безопасността. Ще бъдат премахнати времевите ограничения за извършване на проверките относно декларираните обстоятелства за имуществото и доходите и ще се подобри ефективността при предотвратяването на корупционните практики чрез проверка на декларираните факти. Ще се създаде възможност председател на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане да е министърът на вътрешните работи или определен от него заместник-министър, с което ще се постигне целта за подобряване на организацията в дейността на комисията и улесняване на процеса на изготвяне на нейните актове. В националното законодателство ще се въведат изискванията на Директива 2014/46/ЕС на Европейския Парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за изменение на Директива 1999/37/ЕО на Съвета относно документите за регистрация на превозни средства, а след тяхното приемане и влизане в сила е ще извършат съответни промени в други подзаконовни актове. В ЗДвП ще се направят необходимите промени в санкционни и други разпоредби, като по този начин ще се отстранят съществуващи несъвършенства при правоприлагане от страна контролните органи по пътно движение. Ще се прецизират разпоредбите относно забраните за управление на пътни превозни средства след употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози и установяването на

употребата им. С промените в ЗЧРБ ще се въведат допълнителни мерки за обезпечаване на връщането на гражданите на трети страни в съответствие с Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. Ще се създаде уредба за пребиваването на членове на семейството на български граждани, които са упражнили правото си на свободно движение в Европейския съюз.

Идентифицирайте основните регулаторни и нерегулаторни възможни варианти на действие от страна на държавата, включително варианта „без действие“.

5. Негативни въздействия:

Вариант 0. Без действие

Няма да се извършат необходимите нормативни промени, с които да се прецизира регламентацията на дейността по осъществяването на охрана на обекти от МВР. Няма да се уточнят обектите, за които може да се сключват договори за осъществяване на пожарогасителна и спасителна дейност и държавен противопожарен контрол. Няма да се създаде възможност за сключване на договори за осъществяване на определена дейност от органите за пожарна безопасност и защита на населението. По този начин няма да се създадат предпоставки за ясно, безпротиворечиво регламентиране на взаимоотношенията между МВР и собствениците или ползвателите на обекти или обектите, предоставени за управление, в които МВР осъществява охрана. Няма да се създаде правно основание за издаването на подзаконов нормативен акт, който да регламентира осъществяването на водолазната дейност в МВР, което да обезпечава правилното изпълнение на дейността и гарантиране на безопасността в МВР. Няма да бъдат премахнати времевите ограничения за извършване на проверките относно декларираните обстоятелства за имуществото и доходите, като по този начин няма да се подобри ефективността при предотвратяването на корупционните практики чрез проверка на декларираните факти в МВР. Няма да се създаде възможност председател на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане да е министърът на вътрешните работи или определен от него заместник-министър, с което няма да се постигне целта за подобряване на организацията в дейността на комисията и улесняване на процеса на изготвяне на нейните актове, което рефлектира върху предоставянето на неотложна и възстановителна помощ на пострадалите (засегнатите) лица, извършване на неотложни възстановителни работи след бедствие и предоставянето на средства от резерва за непредвидени и/или неотложни разходи в частта за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контрола върху целевото им разходване.

Откриване на наказателна процедура от Европейската комисия срещу страната ни за невъвеждане изисквания на Директива 2014/46/ЕС на Европейския Парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за изменение на Директива 1999/37/ЕО на Съвета относно документите за регистрация на превозни средства, както и неотстраняване на съществуващи несъвършенства в санкционни разпоредби на ЗДвП. Няма да се въведе на ново европейско законодателство относно документите за регистрация на превозни средства, както и няма да се извършат промени в санкционни и други разпоредби на ЗДвП по отношение на участниците в движението по пътищата, с които да се отстранят съществуващи несъвършенства при правоприлагане от страна контролните органи по пътно движение. Няма да се създадат условия за намаляване на повреди по пътищата, предизвикани от страна на водачите на моторни превозни средства, предназначени за превоз на товари и да се ограничи възможността за преминаване на такива МПС над определен тонаж по пътната мрежа. Няма да бъдат уредени понятията „временно

отнемане на регистрация, „прекратяване на регистрация” и „възстановяване на прекратена регистрация”, което е необходимо за транспониране на директивата. Няма да се въведат допълнителни мерки за обезпечаване на връщането на гражданите на трети страни в съответствие с Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. Няма да се създаде уредба за пребиваването на членове на семейството на български граждани, които са упражнили правото си на свободно движение в Европейския съюз.

Икономически негативни въздействия: Откриването на наказателна процедура от Европейската комисия срещу страната ни за невъвеждане изисквания на директива е с негативно финансово въздействие върху държавния бюджет.

Неприемането на промяната на разпоредбата на чл. 177, ал. 3 от ЗДвП няма да ограничи възможността за преминаване по пътната мрежа на МПС, предназначени за превоз на товари над определен тонаж, с което няма да бъдат ограничени повредите и щетите по пътищата, което също има негативно финансово въздействие върху държавния бюджет.

Няма да бъдат прецизирани разпоредбите относно забраните за управление на пътни превозни средства след употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози и установяването на употребата им, което няма да създаде необходимите условия за намаляване на пътнотранспортните произшествия и пътния травматизъм.

Социални негативни въздействия: не може да има.

Екологични негативни въздействия: не може да има.

Вариант 1. Приемане на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи.

Икономически негативни въздействия: не може да има.

Социални негативни въздействия: не може да има.

Екологични негативни въздействия: не може да има.

6. Положителни въздействия:

Вариант 0. Без действие

При този вариант не са идентифицирани положителни въздействия.

Вариант 1. Приемане на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи.

Ще се прецизира регламентацията на дейността по осъществяването на охрана на обекти от МВР. Ще се уточнят обектите, за които може да се сключват договори за осъществяване на пожарогасителна и спасителна дейност и държавен противопожарен контрол. Ще се създаде възможност за сключване на договори за осъществяване на определена дейност от органите за пожарна безопасност и защита на населението. По този начин ще се създадат условия за ясно, безпротиворечиво регламентиране на дейността по осъществяване на охрана от МВР на обекти и на взаимоотношенията между МВР и собствениците или ползвателите на обекти или обектите, предоставени за управление. Ще се създаде правно основание за издаването на подзаконов нормативен акт, който да регламентира осъществяването на водолазната дейност в МВР, което да обезпечава правилното изпълнение на дейността и гарантиране на безопасността при осъществяването на тази дейност в МВР. Ще бъдат премахнати времевите ограничения за извършване на проверките относно декларираните обстоятелства за имуществото и доходите и ще се подобри ефективността при предотвратяването на корупционните

практики чрез проверка на декларираните факти в МВР. Ще се създаде възможност председател на Междуправителствена комисия за възстановяване и подпомагане да е министърът на вътрешните работи или определен от него заместник-министър, с което ще се постигне целта за подобряване на организацията в дейността на комисията и улесняване на процеса на изготвяне на нейните актове, което ще се отрази положително върху предоставянето на неотложна и възстановителна помощ на пострадалите (засегнатите) лица, извършване на неотложни възстановителни работи след бедствие и предоставянето на средства от резерва за непредвидени и/или неотложни разходи в частта за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контрола върху целевото им разходване.

В националното законодателство на страната ще се въведе ново европейско законодателство относно документите за регистрация на превозни средства, а също така ще бъдат извършени адекватни промени в санкционни и други разпоредби на ЗДвП, с които да отстранят съществуващи несъвършенства при правоприлагане от страна контролните органи по пътно движение. Ще се създадат условия за намаляване на повреди по пътищата, предизвикани от страна на водачите на моторни превозни средства, предназначени за превоз на товари и ще се ограничи възможността за преминаване на такива МПС над определен тонаж по пътната мрежа. Ще бъдат уредени понятията „временно отнемане на регистрация“, „прекратяване на регистрация“ и „възстановяване на прекратена регистрация“, което е необходимо за въвеждане на новото европейско законодателство. Ще бъдат прецизирани разпоредбите относно забраните за управление на пътни превозни средства след употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози и установяването на употребата им и ще бъдат създадени условия за намаляване на пътнотранспортните произшествия и пътния травматизъм.

Ще се въведат допълнителни мерки за обезпечаване на връщането на гражданите на трети страни в съответствие с Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. Ще се създаде уредба за пребиваването на членове на семейството на български граждани, които са упражнили правото си на свободно движение в Европейския съюз, което ще създаде правна сигурност.

Икономически положителни въздействия: Няма да се стигне до негативно финансово въздействие върху държавния бюджет, тъй като няма да бъде открита наказателна процедура от Европейската комисия срещу страната ни за невъвеждане изисквания на европейското законодателство.

Промяната на разпоредбата на чл. 177, ал. 3 от ЗДвП ще ограничи възможността за преминаване по пътната мрежа на МПС, предназначени за превоз на товари над определен тонаж, с което ще да бъдат ограничени повредите и щетите по пътищата, което също има положително финансово въздействие върху държавния бюджет. Ще бъдат създадени условия за намаляване на пътнотранспортните произшествия и пътния травматизъм.

Социални положителни въздействия: не може да има.

Екологични положителни въздействия: проектът няма отношение към екологията.

7. Потенциални рискове:

Не са идентифицирани конкретни рискове при реализирането на вариант 1.

Посочете възможните рискове от приемането на нормативната промяна, включително възникване на съдебни спорове.

8.1. Административната тежест за физическите и юридическите лица:

- ☐ Ще се повиши
- ☐ Ще се намали

✓ Няма ефект 8.2. Създават ли се нови регулаторни режими? Засягат ли се съществуващи режими и услуги? Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи не съдържа разпоредби, свързани с въвеждане на регулаторни режими.
9. Създават ли се нови регистри? Не. <i>Когато отговорът е „да“, посочете колко и кои са те</i>
10. Как въздейства актът върху микро-, малките и средните предприятия (МСП)? ☐ Актът засяга пряко МСП ☐ Актът не засяга МСП ✓ Няма ефект
11. Проектът на нормативен акт изисква ли цялостна оценка на въздействието? ☐ Да ✓ Не
12. Обществени консултации: <i>Обобщете най-важните въпроси за консултации в случай на извършване на цялостна оценка на въздействието или за обществените консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове. Посочете индикативен график за тяхното провеждане и видовете консултационни процедури.</i> Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи ще бъде публикуван на Портала за обществени консултации и на интернет страницата на МВР, в съответствие с чл. 26 от ЗНА. Срокът за транспониране в българското законодателство на Директива 2014/46/ЕС е до месец юни 2017 г. Непредприемане на действия по транспонирането в указания срок би довело до започване на наказателна процедура срещу Република България. Съгласно чл. 26, ал. 4 от Закона за нормативните актове срокът за предложения и становища по проектите, публикувани за обществени консултации е не по-кратък от 30 дни. При изключителни случаи, съставителят на проекта може да определи друг срок, но не по-кратък от 14 дни. Предвид обстоятелството, че следва спешно да се транспонира европейско законодателство срокът за обществено обсъждане на портала за обществени консултации и на интернет страниците на МВР и на МС е намален на 14 дни. Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи ще се съгласува в съответствие с чл. 32, ал. 1 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.
13. Приемането на нормативния акт произтича ли от правото на Европейския съюз? ✓ Да. ☐ Не Въвеждат се в националното законодателство изискванията на Директива 2014/46/ЕС на Европейския Парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за изменение на Директива 1999/37/ЕО на Съвета относно документите за регистрация на превозни средства. <i>Моля посочете изискванията на правото на Европейския съюз, включително информацията по т. 8.1 и 8.2, дали е извършена оценка на въздействието на ниво</i>

Европейски съюз, и я приложете (или посочете връзка към източник).

14. Име, длъжност, дата и подпис на директора на дирекцията, отговорна за изработването на нормативния акт:

Име и длъжност: Росица Грудева, директор на дирекция „Правно-нормативна дейност“

Дата: 26.06.2017 г.

Подпис:

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

РЕШЕНИЕ № 475

от 21 август 2017 година

**ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ПРОЕКТ НА ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И
ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА МИНИСТЕРСТВОТО НА
ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ**

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

РЕШИ:

1. Одобрява проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи.
2. Предлага на Народното събрание да разгледа и приеме законопроекта по т. 1.
3. Министърът на вътрешните работи да представи законопроекта по т. 1 в Народното събрание.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Бойко Борисов

**ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков**

Вярно,

**ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
“ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ”:**

/Апостол Михов/

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

№...02.01-81.....

21 август..... 2017 г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № 702-01-13
Дата: 22 / 08 2017 г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

г-н ДИМИТЪР ГЛАВЧЕВ

13¹⁹
ашу

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ГЛАВЧЕВ,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение №.....475..... на Министерския съвет от 2017 г. проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи.

Приложение: съгласно текста.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

№ 750-01-122/24.08. 2017 г.

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 77, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям законопроект за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи, № 702-01-13, внесен от Министерски съвет на 22.08.2017 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- Комисия по вътрешна сигурност и обществен ред

Комисии:

- Комисия по транспорт, информационни технологии и съобщения
- Комисия по европейските въпроси и контрол на европейските фондове

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

ДИМИТЪР ГЛАВЧЕВ